ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
អភិធម្មបិដក
យមក ទុតិយភាគ

៤៨

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ
ព.ស ២៥០៩

ឯកសារគម្ពីព្រះត្រៃបិដកស្កាននេះ
ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកជប៉ុន ៗ

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០
ត្រូវបានរៀបចំធ្វើឡើងដោយ គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ បូជា
ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ជាធម្មទាន ៗ

ផ្តល់សៀវភៅគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកសម្រាប់ការងារ
ដោយ ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចណៃ ៗ

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងផ្នែកបច្ចេកទេស)
ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ៗ

ត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ
ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ៗ

ថតស្កានដោយ
ប្អូនប្រុស ម៉ាន់ សារ៉េត

www.5000-years.org

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងច្រើនពីសំណាក់៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចណៃ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ផុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សរ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាវៀង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ជា ស៊ីវុត្ថានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ជា សុមេធាធីតា (ស.រ.អ)
- លោក ជឹម-ជា និងលោកស្រី រតន៍ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ផេង យឿន (កូរ៉េ)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេរី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា យ៉ា វ៉ារី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ប៉ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់
ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធារនីរាជ, ចាន់ណា សុធារនិរោធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់រស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់រតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូហេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូរ៉េ)
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេរីសក់ ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន រចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា សែ សុផារី (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា យឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធៀង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សារ៉ុម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុវណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.រ.អ)

ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ
អភិធម្មបិដក
យមក ទុតិយភាគ

៨៨

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស. ២៥០៩

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ សូមផ្ចង់ស្មារតីសូត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។
ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។
ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានសូត្រចេញពីជម្រៅដួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុន ។

このカンボジア版南伝大蔵経を
カンボジアの佛教徒へ
贈ることができることに感謝します。
これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន !

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យនៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គឺត្រូវចំណាយពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណាប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណាប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិកជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំងមនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្ដីទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្ដេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និងប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku

ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara

អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito
The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta
The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん！
敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん！

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会

世話人代表　無着　成恭
事務局長　篠原　鋭一

世話人　松永　然道　有馬　実成
伊藤　佳通　渡井　奎一
杉谷　義純　茂田　真澄
前田　利勝　中島　教之
永　六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence.
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE
Project Manager : The Rev. Seikyo Muchaku
Secretary General : The Rev. Eiitsu Shinohara
Management Team :
The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito
The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta
The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

អភិធម្មបិដក

យមក ទុតិយភាគ

៨៨

ព. ស. ២៥០៩

អភិធម្មបិដកេ

យមកស្ស ទុតិយោ ភាគោ

ធាតុយមកំ

បណ្ណត្តិវារោ

(១) អដ្ឋារស ធាតុយោ ចក្ខុធាតុ សោតធាតុ ឃានធាតុ ជិវ្ហាធាតុ កាយធាតុ រូបធាតុ សទ្ទធាតុ គន្ធធាតុ រសធាតុ ផោដ្ឋព្វធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ សោតវិញ្ញាណធាតុ ឃានវិញ្ញាណធាតុ ជិវ្ហាវិញ្ញាណធាតុ កាយវិញ្ញាណធាតុ មនោធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ ធម្មធាតុ ។

និទ្ទេសវារោ

(២) ចក្ខុ ចក្ខុធាតុ ចក្ខុធាតុ ចក្ខុ ។ សោតំ សោតធាតុ សោតធាតុ សោតំ ។ បេ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណំ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណំ ។ បេ ។ មនោ មនោធាតុ មនោធាតុ មនោ ។ មនោវិញ្ញាណំ មនោវិញ្ញាណធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ មនោវិញ្ញាណំ ។ ធម្មោ ធម្មធាតុ ធម្មធាតុ ធម្មោ ។

អភិធម្មបិដក

យមក ទុតិយភាគ

ធាតុយមកៈ

បណ្ណត្តិវារៈ

(១) ធាតុ ១៨ គឺ ចក្ខុធាតុ ១ សោតធាតុ ១ ឃានធាតុ ១ ជិវ្ហាធាតុ ១ កាយធាតុ ១ រូបធាតុ ១ សទ្ទធាតុ ១ គន្ធធាតុ ១ រសធាតុ ១ ផោដ្ឋព្វធាតុ ១ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ១ សោតវិញ្ញាណធាតុ ១ ឃានវិញ្ញាណធាតុ ១ ជិវ្ហាវិញ្ញាណធាតុ ១ កាយវិញ្ញាណធាតុ ១ មនោធាតុ ១ មនោវិញ្ញាណធាតុ ១ ធម្មធាតុ ១ ។

ឧទ្ទេសវារៈ

(២) ចក្ខុ ហៅថាចក្ខុធាតុ ចក្ខុធាតុ ហៅថាចក្ខុ ។ សោតៈ ហៅថាសោតធាតុ សោតធាតុ ហៅថាសោតៈ ។ បេ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ ហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណ ។ បេ ។ មនៈ ហៅថាមនោធាតុ មនោធាតុ ហៅថាមនៈ ។ មនោវិញ្ញាណ ហៅថាមនោវិញ្ញាណធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ ហៅថាមនោវិញ្ញាណ ។ ធម៌ ហៅថាធម្មធាតុ ធម្មធាតុ ហៅថាធម៌ ។

(៣) ន ចក្ខុ ន ចក្ខុធាតុ ន ចក្ខុធាតុ ន ចក្ខុ ។ ន សោតំ ន សោតធាតុ ន សោតធាតុ ន សោតំ ។ បេ ។ ន ចក្ខុវិញ្ញាណំ ន ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ន ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ន ចក្ខុវិញ្ញាណំ ។ បេ ។ ន មនោ ន មនោធាតុ ន មនោធាតុ ន មនោ ។ ន មនោវិញ្ញាណំ ន មនោវិញ្ញាណធាតុ ន មនោវិញ្ញាណធាតុ ន មនោវិញ្ញាណំ ។ ន ធម្មោ ន ធម្មធាតុ ន ធម្មធាតុ ន ធម្មោ ។

(៤) ចក្ខុ ចក្ខុធាតុ ធាតូ[១] សោតធាតុ ។ បេ ។ ចក្ខុ ចក្ខុធាតុ ធាតូ ធម្មធាតុ ។ យថា អាយតនយមកេ ចក្កំ ពន្ធិតំ[២] ឯវមិធ[៣] ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

(៥) ន ចក្ខុ ន ចក្ខុធាតុ ន ធាតូ ន សោតធាតុ ។ ន ចក្ខុ ន ចក្ខុធាតុ ន ធាតូ ន ឃានធាតុ ។ បេ ។ ន ចក្ខុ ន ចក្ខុធាតុ ន ធាតូ ន ធម្មធាតុ ។ បេ ។ ន ធម្មោ ន ធម្មធាតុ ន ធាតូ ន ចក្ខុធាតុ ។ បេ ។ ន ធម្មោ ន ធម្មធាតុ ន ធាតូ ន មនោវិញ្ញាណធាតុ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

---

១ ម. ធាតុ ។ ២ ម. ពន្ធំ ។ ៣ ម. ឥធសព្វេ នត្ថិ ។

(៣) មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុ មិនមែនចក្ខុធាតុ មិនហៅថាចក្ខុ ។ មិនមែនសោតៈ មិនហៅថាសោតធាតុ មិនមែនសោតធាតុ មិនហៅថាសោតៈ ។ បេ ។ មិនមែនចក្ខុវិញ្ញាណ មិនហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ មិនមែនចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ មិនហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណ ។ បេ ។ មិនមែនមនៈ មិនហៅថាមនោធាតុ មិនមែនមនោធាតុ មិនហៅថាមនៈ ។ មិនមែនមនោវិញ្ញាណ មិនហៅថាមនោវិញ្ញាណធាតុ មិនមែនមនោវិញ្ញាណធាតុ មិនហៅថាមនោវិញ្ញាណ ។ មិនមែនធម៌ មិនហៅថាធម្មធាតុ មិនមែនធម្មធាតុ មិនហៅថាធម៌ ។

(៤) ចក្ខុ ហៅថាចក្ខុធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាសោតធាតុ ។ បេ ។ ចក្ខុ ហៅថាចក្ខុធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាធម្មធាតុ ។ ចក្រ ដែលលោកចង ក្នុងអាយតនយមកៈ យ៉ាងណា ចក្រ ដែលលោកចង ក្នុងធាតុយមកៈនេះ យ៉ាងនោះដែរ ។

(៥) មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាសោតធាតុ ។ មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាឃានធាតុ ។ បេ ។ មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាធម្មធាតុ ។ បេ ។ មិនមែនធម៌ មិនហៅថាធម្មធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាចក្ខុធាតុ ។ បេ ។ មិនមែនធម៌ មិនហៅថាធម្មធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាមនោវិញ្ញាណធាតុ ។ ចក្រ បណ្ឌិតគប្បីចង ។

ធាតុយមកេ បណ្ណត្តិវារស្ស ឧទ្ទេសោ

(៦) ចក្ខុ ធាតុ ធាតុ ចក្ខុ ។ សោតំ ធាតុ ធាតូ សោតំ ។ ឃានំ ជិវ្ហា កាយោ រូបំ សទ្ទោ គន្ធោ រសោ ផោដ្ឋព្វោ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណំ ធាតុ ធាតូ ចក្ខុវិញ្ញាណំ ។ សោតវិញ្ញាណំ ធាតុ ធាតូ សោតវិញ្ញាណំ ។ ឃានវិញ្ញាណំ ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ កាយវិញ្ញាណំ ។ មនោ ធាតុ ធាតូ មនោ ។ មនោវិញ្ញាណំ ធាតុ ធាតូ មនោវិញ្ញាណំ ។ ធម្មោ ធាតុ ធាតូ ធម្មោ ។

(៧) ន ចក្ខុ ន ធាតុ ន ធាតូ ន ចក្ខុ ។ ន សោតំ ន ធាតុ ន ធាតូ ន សោតំ ។ ន ឃានំ ន ជិវ្ហា ន កាយោ ន រូបំ ន សទ្ទោ ន គន្ធោ ន រសោ ន ផោដ្ឋព្វោ ។ ន ចក្ខុវិញ្ញាណំ ន ធាតុ ន ធាតូ ន ចក្ខុវិញ្ញាណំ ។ ន សោតវិញ្ញាណំ ន ឃានវិញ្ញាណំ ន ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ ។ ន កាយវិញ្ញាណំ ន ធាតុ ន ធាតូ ន កាយវិញ្ញាណំ ។ ន មនោ ន ធាតុ ន ធាតូ ន មនោ ។

ធាតុយមកៈ បណ្ណត្តិវារៈ ឧទ្ទេស

(៦) ចក្ខុ ហៅថាធាតុ ធាតុ ហៅថាចក្ខុ ។ សោតៈ ហៅថាធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាសោតៈ ។ ប្រមុះ អណ្ដាត កាយ រូប សំឡេង ក្លិន រស ផោដ្ឋព្វៈ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ ហៅថាធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណ ។ សោតវិញ្ញាណ ហៅថាធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាសោតវិញ្ញាណ ។ ឃានវិញ្ញាណ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កាយវិញ្ញាណ ។ មនៈ ហៅថាធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាមនៈ ។ មនោវិញ្ញាណ ហៅថាធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាមនោវិញ្ញាណ ។ ធម៌ ហៅថាធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាធម៌ ។

(៧) មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាចក្ខុ ។ មិនមែនសោតៈ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំង-ឡាយ មិនហៅថាសោតៈ ។ មិនមែនប្រមុះ មិនមែនអណ្ដាត មិនមែនកាយ មិនមែនរូប មិនមែនសំឡេង មិនមែនក្លិន មិនមែនរស មិនមែនផោដ្ឋព្វៈ ។ មិនមែនចក្ខុវិញ្ញាណ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណ ។ មិនមែនសោតវិញ្ញាណ មិនមែនឃានវិញ្ញាណ មិនមែនជិវ្ហាវិញ្ញាណ ។ មិនមែនកាយវិញ្ញាណ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាកាយវិញ្ញាណ ។ មិនមែនមនៈ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាមនៈ ។

ន មនោវិញ្ញាណំ ន ធាតុ ន ធាតូ ន មនោវិញ្ញា-ណំ ។ ន ធម្មោ ន ធាតុ ន ធាតូ ន ធម្មោ ។

(៨) ចក្ខុ ធាតុ ធាតូ សោតំ ។ បេ ។ ចក្ខុ-ធាតុ ធាតូ ធម្មោ ។ បេ ។ ធម្មោ ធាតុ ធាតូ ចក្ខុ ។ បេ ។ ធម្មោ ធាតុ ធាតូ មនោវិញ្ញាណំ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

(៩) ន ចក្ខុ ន ធាតុ ន ធាតូ ន សោតំ ។ ន ចក្ខុ ន ធាតុ ន ធាតូ ន ឃានំ[១] ។ បេ ។ ន ចក្ខុ ន ធាតុ ន ធាតូ ន ធម្មោ ។ បេ ។ ន ធម្មោ ន ធាតុ ន ធាតូ ន ចក្ខុ ។ បេ ។ ន ធម្មោ ន ធាតុ ន ធាតូ ន មនោវិញ្ញាណំ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

ឧទ្ទេសវារោ[២] ។

និទ្ទេសវារោ[៣]

(១០) ចក្ខុ ចក្ខុធាតូតិ ។ ទិព្វចក្ខុ បញ្ញាចក្ខុ

---

១ ឱ. ន ធាតូ ន ធម្មោតិ ទិស្សតិ ។ ២ ឱ. ឧទ្ទេសវារំ និដ្ឋិតន្តិ ទិស្សតិ ។ ម. ឧទ្ទេសវារោ នត្ថិ ។ ៣ ឱ. បណ្ណត្តិវារោតិ ទិស្សតិ ។ ម. និទ្ទេសវារោ នត្ថិ ។

មិនមែនមនោវិញ្ញាណ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាមនោវិញ្ញាណ ។ មិនមែនធម៌ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាធម៌ ។

(៨) ចក្ខុ ហៅថាធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាសោត: ។ បេ ។ ចក្ខុ ហៅថាធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាធម៌ ។ បេ ។ ធម៌ ហៅថាធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាចក្ខុ ។ បេ ។ ធម៌ ហៅថាធាតុ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាមនោវិញ្ញាណ ។ ចក្រ បណ្ណតិគប្បីចង ។

(៩) មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាសោត: ។ មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាឃាន: ។ បេ ។ មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាធម៌ ។ បេ ។ មិនមែនធម៌ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាចក្ខុ ។ បេ ។ មិនមែនធម៌ មិនហៅថាធាតុ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាមនោវិញ្ញាណ ។ ចក្រ បណ្ណតិគប្បីចង ។

ចប់ឧទ្ទេសវារៈ ។

និទ្ទេសវារៈ

(១០) សួរ: ចក្ខុ ហៅថាធាតុឬ ។ ឆ្លើយ: ទិព្វចក្ខុ បញ្ញាចក្ខុ

ធាតុយមកេ បណ្ណត្តិវារស្ស និទ្ទេសោ

ចក្ខុ ន ចក្ខុធាតុ ចក្ខុធាតុ ចក្ខុ ចេវ ចក្ខុធាតុ ច ។ ចក្ខុធាតុ ចក្ខូតិ ។ អាមន្តា ។ សោតំ សោតធាតូតិ ។ ទិព្វសោតំ តណ្ហាសោតំ សោតំ ន សោតធាតុ សោតធាតុ សោតញ្ចេវ សោតធាតុ ច ។ សោតធាតុ សោតន្តិ ។ អាមន្តា ។ ឃានំ ឃានធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ឃានធាតុ ឃានន្តិ ។ អាមន្តា ។ ជិវ្ហាបិ ឃានធាតុសទិសា ។ កាយោ កាយធាតូតិ ។ កាយធាតុំ ឋបេត្វា អវសេសោ កាយោ កាយោ ន កាយធាតុ កាយធាតុ កាយោ ចេវ កាយធាតុ ច ។ កាយធាតុ កាយោតិ ។ អាមន្តា ។ រូបំ រូបធាតូតិ ។ រូបធាតុំ ឋបេត្វា អវសេសំ រូបំ រូបំ ន រូបធាតុ រូបធាតុ រូបញ្ចេវ រូបធាតុ ច ។ រូបធាតុ រូបន្តិ ។ អាមន្តា ។ សទ្ទោ ឃានសទិសោ ។ គន្ធោ គន្ធធាតូតិ ។ សីលគន្ធោ សមាធិគន្ធោ បញ្ញាគន្ធោ គន្ធោ ន គន្ធធាតុ គន្ធធាតុ គន្ធោ ចេវ គន្ធធាតុ ច ។ គន្ធធាតុ គន្ធោតិ ។ អាមន្តា ។ រសោ រសធាតូតិ ។ អត្ថរសោ

ធាតុយមកៈ បណ្ណត្តិវារៈ និទ្ទេស

ហៅថាចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុទេ ឯចក្ខុធាតុ ហៅថាចក្ខុផង ហៅថាចក្ខុធាតុផង ។ ចក្ខុធាតុ ហៅថាចក្ខុឬ ។ អើ ។ សោតៈ ហៅថាសោតធាតុឬ ។ ទិព្វសោតៈ តណ្ហាសោតៈ ហៅថាសោតៈ មិនហៅថាសោតធាតុទេ ឯសោតធាតុ ហៅថាសោតៈផង ហៅថាសោតធាតុផង ។ សោតធាតុ ហៅថាសោតៈឬ ។ អើ ។ ឃានៈ ហៅថាឃានធាតុឬ ។ អើ ។ ឃានធាតុ ហៅថាឃានៈឬ ។ អើ ។ ជិវ្ហា ដូចគ្នានឹងឃានធាតុ ។ កាយ ហៅថាកាយធាតុឬ ។ កាយដ៏សេស វៀរលែងកាយធាតុចេញ ហៅថាកាយ មិនហៅថាកាយធាតុទេ ឯកាយធាតុ ហៅថាកាយផង ហៅថាកាយធាតុផង ។ កាយធាតុ ហៅថាកាយឬ ។ អើ ។ រូប ហៅថារូបធាតុឬ ។ រូបដ៏សេស វៀរលែងរូបធាតុចេញ ហៅថារូប មិនហៅថារូបធាតុទេ ឯរូបធាតុ ហៅថារូបផង ហៅថារូបធាតុផង ។ រូបធាតុ ហៅថារូបឬ ។ អើ ។ សទ្ទៈ ដូចគ្នានឹងឃានៈ ។ គន្ធៈ ហៅថាគន្ធធាតុឬ ។ សីលគន្ធៈ សមាធិគន្ធៈ បញ្ញាគន្ធៈ ហៅថាគន្ធៈ មិនហៅគន្ធធាតុទេ ឯគន្ធធាតុ ហៅថាគន្ធៈផង ហៅថាគន្ធធាតុផង ។ គន្ធធាតុ ហៅថាគន្ធៈ ឬ ។ អើ ។ រស ហៅថារសធាតុឬ ។

ធម្មរសោ វិមុត្តិរសោ រសោ ច រសធាតុ រសធាតុ រសោ ចេវ រសធាតុ ច ។ រសធាតុ រសោតិ ។ អាមន្តា ។ ផោដ្ឋព្វោ ឃានសធិសោ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណំ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណន្តិ ។ អាមន្តា ។ សោតវិញ្ញាណំ ។ បេ ។ ឃានវិញ្ញាណំ ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ កាយវិញ្ញាណំ ។ មនោ មនោធាតូតិ ។ មនោធាតុំ ឋបេត្វា អវសេសោ មនោ មនោ ច មនោធាតុ មនោធាតុ មនោ ចេវ មនោធាតុ ច ។ មនោធាតុ មនោតិ ។ អាមន្តា ។ មនោវិញ្ញាណំ មនោវិញ្ញាណធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ មនោវិញ្ញាណន្តិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មោ ធម្មធាតូតិ ។ ធម្មធាតុំ ឋបេត្វា អវសេសោ ធម្មោ ធម្មោ ច ធម្មធាតុ ធម្មធាតុ ធម្មោ ចេវ ធម្មធាតុ ច ។ ធម្មធាតុ ធម្មោតិ ។ អាមន្តា ។

(១១) ន ចក្ខុ ន ចក្ខុធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន

អត្ថរស ធម្មរស វិមុត្តិរស ហៅថារស មិនហៅថារសធាតុទេ ឯរសធាតុ ហៅថារសផង ហៅថារសធាតុផង ។ រសធាតុ ហៅថារសឬ ។ អើ ។ ផោដ្ឋព្វៈ ដូចគ្នានឹងឃានៈ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ ហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ឬ ។ អើ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណឬ ។ អើ ។ សោតវិញ្ញាណ ។ បេ ។ ឃានវិញ្ញាណ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កាយវិញ្ញាណ ។ មនៈ ហៅថាមនោធាតុឬ ។ មនៈដ៏សេស វៀរលែងមនោធាតុចេញ ហៅថាមនៈ មិនហៅថាមនោធាតុទេ ឯមនោធាតុ ហៅថាមនៈផង ហៅថាមនោធាតុផង ។ មនោធាតុ ហៅថាមនៈឬ ។ អើ ។ មនោវិញ្ញាណ ហៅថាមនោវិញ្ញាណធាតុឬ ។ អើ ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ហៅថាមនោវិញ្ញាណឬ ។ អើ ។ ធម៌ ហៅថាធម្មធាតុឬ ។ ធម៌ដ៏សេស វៀរលែងធម្មធាតុចេញ ហៅថាធម៌ មិនហៅថាធម្មធាតុទេ ឯធម្មធាតុ ហៅថាធម៌ផង ហៅថាធម្មធាតុផង ។ ធម្មធាតុ ហៅថាធម៌ឬ ។ អើ ។

(១១) មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុ ឬ ។ អើ ។ មិនមែន

ធាតុយមកេ បណ្ណត្តិវារស្ស និទ្ទេសោ

ចក្ខុធាតុ ន ចក្ខូតិ ។ ទិព្វចក្ខុ បញ្ញាចក្ខុ ន ចក្ខុ-
ធាតុ ចក្ខុ ចក្ខុញ្ច ចក្ខុធាតុញ្ច ឋបេត្វា អវសេសំ ន
ចេវ ចក្ខុ ន ច ចក្ខុធាតុ ។ ន សោតំ ន សោតធា-
តូតិ ។ អាមន្តា ។ ន សោតធាតុ ន សោតន្តិ ។
ទិព្វសោតំ តណ្ហាសោតំ ន សោតធាតុ សោតំ
សោតញ្ច សោតធាតុញ្ច ឋបេត្វា អវសេសំ ន ចេវ
សោតំ ន ច សោតធាតុ ។ ន ឃានំ ន ឃានធា-
តូតិ ។ អាមន្តា ។ ន ឃានធាតុ ន ឃានន្តិ ។ អា-
មន្តា ។ យំ សង្ខិត្តំ ឧភតោ អាមន្តា ។ ន ជិវ្ហា
។ បេ ។ ន កាយោ ន កាយធាតូតិ ។ អាមន្តា ។
ន កាយធាតុ ន កាយោតិ ។ កាយធាតុំ
ឋបេត្វា អវសេសោ កាយោ ន កាយធាតុ
កាយោ កាយញ្ច កាយធាតុញ្ច ឋបេត្វា អវសេ-
សោ ន ចេវ កាយោ ន ច កាយធាតុ ។ ន
រូបំ ន រូបធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន រូបធាតុ ន
រូបន្តិ ។ រូបធាតុំ ឋបេត្វា អវសេសំ រូបំ ន រូបធាតុ

ចក្ខុធាតុ មិនហៅថាចក្ខុឬ ។ ទិព្វចក្ខុ បញ្ញាចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុទេ ហៅថាចក្ខុ ធម្មជាតដ៏សេស វៀរលែងចក្ខុនិងចក្ខុធាតុចេញ មិនហៅថាចក្ខុផង មិនហៅថាចក្ខុធាតុផង ។ មិនមែនសោតៈ មិនហៅថាសោតធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនសោតធាតុ មិនហៅថាសោតៈឬ ។ ទិព្វសោតៈ តណ្ហាសោតៈ មិនហៅថាសោតធាតុទេ ហៅថាសោតៈ ធម្មជាត ដ៏សេស វៀរលែងសោតៈ និងសោតធាតុចេញ មិនហៅថាសោតៈផង មិនហៅថាសោតធាតុផង ។ មិនមែនឃានៈ មិនហៅថាឃានធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនឃានធាតុ មិនហៅថាឃានៈឬ ។ អើ ។ ពាក្យណាដែលលោកបំប្រួញហើយ (ពាក្យនោះ) មានអាមន្តា ពីរលើក ។ មិនមែនជិវ្ហា ។ បេ ។ មិនមែនកាយ មិនហៅថាកាយធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនកាយធាតុ មិនហៅថាកាយឬ ។ កាយដ៏សេស វៀរលែងកាយធាតុចេញ មិនហៅថាកាយធាតុទេ ហៅថាកាយ ឯសភាវៈដ៏សេស វៀរលែងកាយនិងកាយធាតុចេញ មិនហៅថាកាយផង មិនហៅថាកាយធាតុផង ។ មិនមែនរូប មិនហៅថារូបធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនរូបធាតុ មិនហៅថារូបឬ ។ រូបដ៏សេស វៀរលែងរូបធាតុចេញ មិនហៅថារូបធាតុទេ

រូបំ រូបញ្ច រូបធាតុញ្ច ឋបេត្វា អវសេសំ ន ចេវ រូបំ ន ច រូបធាតុ ។ ន សទ្ទោ ។ បេ ។ ន គន្ធោ ន គន្ធធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន គន្ធធាតុ ន គន្ធោតិ ។ សីលគន្ធោ សមាធិគន្ធោ បញ្ញាគន្ធោ ន គន្ធធាតុ គន្ធោ គន្ធញ្ច គន្ធធាតុញ្ច ឋបេត្វា អវសេសោ ន ចេវ គន្ធោ ន ច គន្ធធាតុ ។ ន រសោ ន រសធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន រសធាតុ ន រសោតិ ។ អត្ថរសោ ធម្មរសោ វិមុត្តិរសោ ន រសធាតុ រសោ រសញ្ច រសធាតុញ្ច ឋបេត្វា អវសេសោ ន ចេវ រសោ ន ច រសធាតុ ។ ន ផោដ្ឋព្វោ ។ បេ ។ ន ចក្ខុវិញ្ញាណំ ន ចក្ខុវិញ្ញាណធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ន ចក្ខុវិញ្ញាណន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សោតវិញ្ញាណំ ន ឃានវិញ្ញាណំ ន ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ ន កាយវិញ្ញាណំ ។ ន មនោ ន មនោធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន មនោធាតុ ន មនោតិ ។ មនោធាតុំ ឋបេត្វា អវសេសោ មនោ ន មនោធាតុ មនោ មនញ្ច មនោធាតុញ្ច ឋបេត្វា អវសេសោ ន ចេវ មនោ ន ច មនោធាតុ ។ ន មនោវិញ្ញាណំ

ហៅថារូប ឯធម្មជាត ដ៏សេស វៀរលែងរូប និងរូបធាតុចេញ មិនហៅថារូបផង មិនហៅថារូបធាតុផង ។ មិនមែនសទ្ទៈ ។ បេ ។ មិនមែនគន្ធៈ មិនហៅថាគន្ធធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនគន្ធធាតុ មិនហៅថាគន្ធៈឬ ។ សីលគន្ធៈ សមាធិគន្ធៈ បញ្ញាគន្ធៈ មិនហៅថាគន្ធធាតុទេ ហៅថាគន្ធៈ ឯសភាវៈដ៏សេស វៀរលែងគន្ធៈ និងគន្ធធាតុចេញ មិនហៅថាគន្ធៈផង មិនហៅថាគន្ធធាតុផង ។ មិនមែនរសៈ មិនហៅថារសធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនរសធាតុ មិនហៅថារសៈឬ ។ អត្ថរស ធម្មរស វិមុត្តិរស មិនហៅថារសធាតុទេ ហៅថារសៈ ឯសភាវៈដ៏សេស វៀរលែងរសៈ និងរសធាតុចេញ មិនហៅថារសៈផង មិនហៅថារសធាតុផង មិនមែនផោដ្ឋព្វៈ ។ បេ ។ មិនមែនចក្ខុវិញ្ញាណ មិនហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ឬ ។ អើ ។ មិនមែនចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ មិនហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណ ឬ ។ អើ ។ មិនមែនសោតវិញ្ញាណ មិនមែនឃានវិញ្ញាណ មិនមែនជិវ្ហាវិញ្ញាណ មិនមែនកាយវិញ្ញាណ ។ មិនមែនមនៈ មិនហៅថាមនោធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនមនោធាតុ មិនហៅថាមនៈឬ ។ មនៈដ៏សេស វៀរលែងមនោធាតុចេញ មិនហៅថាមនោធាតុទេ ហៅថាមនៈ ឯសភាវៈដ៏សេស វៀរលែងមនៈ និងមនោធាតុចេញ មិនហៅថាមនៈផង មិនហៅថាមនោធាតុផង ។ មិនមែនមនោវិញ្ញាណ

ន មនោវិញ្ញាណធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន មនោ-
វិញ្ញាណធាតុ ន មនោវិញ្ញាណន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន
ធម្មោ ន ធម្មធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធម្មធាតុ
ន ធម្មោតិ ។ ធម្មធាតុំ ឋបេត្វា អវសេសា ធម្មោ
ន ធម្មធាតុ ធម្មោ ធម្មញ្ច ធម្មធាតុញ្ច ឋបេត្វា
អវសេសា ន ចេវ ធម្មោ ន ច ធម្មធាតុ ។

(១៦) ចក្ខុ ចក្ខុធាតូតិ ។ ទិព្វចក្ខុ បញ្ញា-
ចក្ខុ ចក្ខុ ន ចក្ខុធាតុ ចក្ខុធាតុ ចក្ខុ ចេវ
ចក្ខុធាតុ ច ។ ធាតូ សោតធាតូតិ ។ សោតធាតុ
ធាតុ ចេវ សោតធាតុ ច អវសេសា ធាតូ ធាតូ
ន សោតធាតុ ។ ចក្ខុ ចក្ខុធាតូតិ ។ ទិព្វចក្ខុ
បញ្ញាចក្ខុ ចក្ខុ ន ចក្ខុធាតុ ចក្ខុធាតុ ចក្ខុ ចេវ
ចក្ខុធាតុ ច ។ ធាតូ ឃានធាតុ ។ បេ ។ ធាតូ
ធម្មធាតូតិ ។ ធម្មធាតុ ធាតុ ចេវ ធម្មធាតុ ច
អវសេសា ធាតូ ធាតូ ន ធម្មធាតុ ។ យថា អាយ-
តនយមកេ បណ្ណត្តិ ឯវំ ធាតុយមកេបិ បណ្ណត្តិ ។
ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

ធាតុយមកៈ បណ្ណត្តិវារៈ និទ្ទេស

មិនហៅថា មនោវិញ្ញាណធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនមនោវិញ្ញាណធាតុ មិនហៅថា មនោវិញ្ញាណ ឬ ។ អើ ។ មិនមែនធម៌ មិនហៅថា ធម្មធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនធម្មធាតុ មិនហៅថាធម៌ឬ ។ ធម៌ដ៏សេស វៀរលែងធម្មធាតុចេញ មិនហៅថាធម្មធាតុទេ ហៅថាធម៌ ឯសភាវៈ ដ៏សេស វៀរលែងធម៌ និងធម្មធាតុចេញ មិនហៅថាធម៌ផង មិនហៅ ថាធម្មធាតុផង ។

(១៦) ចក្ខុ ហៅថាចក្ខុធាតុឬ ។ ទិព្វចក្ខុ បញ្ញាចក្ខុ ហៅថា ចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុទេ ឯចក្ខុធាតុ ហៅថាចក្ខុផង ហៅថាចក្ខុ-ធាតុផង ។ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាសោតធាតុឬ ។ សោតធាតុ ហៅថាធាតុផង ហៅថាសោតធាតុផង ពួកធាតុដ៏សេស ហៅថាធាតុ មិនហៅថាសោតធាតុទេ ។ ចក្ខុ ហៅថាចក្ខុធាតុឬ ។ ទិព្វចក្ខុ បញ្ញា-ចក្ខុ ហៅថាចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុទេ ឯចក្ខុធាតុ ហៅថាចក្ខុផង ហៅថាចក្ខុធាតុផង ។ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាឃានធាតុ ។ បេ ។ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាធម្មធាតុឬ ។ ធម្មធាតុ ហៅថាធាតុផង ហៅ ថាធម្មធាតុផង ពួកធាតុដ៏សេស ហៅថាធាតុ មិនហៅថាធម្មធាតុទេ ។ បណ្ណត្តិ ក្នុងអាយតនយមកៈ យ៉ាងណា បណ្ណត្តិ ក្នុងធាតុយមកៈ ក៏ យ៉ាងនោះ ។ ចក្រ បណ្ណត្តិគប្បីចង ។

(១៣) ន ចក្ខុ ន ចក្ខុធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធាតូ ន សោតធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន ចក្ខុ ន ចក្ខុធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធាតូ ន ឃានធាតុ ។ បេ ។ ន ធាតូ ន ធម្មធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។ សព្វេ អាមន្តា ឧភតោបិ សេសេបិ ។

(១៤) ចក្ខុ ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ធាតូ ចក្ខុធាតូតិ ។ ចក្ខុធាតុ ធាតុ ចេវ ចក្ខុធាតុ ច អវសេសា ធាតូ ធាតូ ន ចក្ខុធាតុ ។ សោតំ ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ បេ ។ ឃានំ ជិវ្ហា កាយោ រូបំ សទ្ទោ គន្ធោ រសោ ផោដ្ឋព្វោ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណំ ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ធាតូ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតូតិ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ធាតុ ចេវ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ច អវសេសា ធាតូ ធាតូ ន ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ។ សោតវិញ្ញាណំ ឃានវិញ្ញាណំ ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ កាយវិញ្ញាណំ ។ មនោ ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ធាតូ មនោធាតូតិ ។ មនោធាតុ ធាតុ ចេវ មនោធាតុ ច អវសេសា ធាតូ ធាតូ ន មនោធាតុ ។

(១៣) មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាសោតធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាឃានៈ-ធាតុ ។ បេ ។ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាធម្មធាតុឬ ។ អើ ។ ចក្រ បណ្ឌិតគប្បីចង ។ អាមន្តា ទាំងអស់ មានពីរក៏មាន មានសេសក៏មាន ។

(១៤) ចក្ខុ ហៅថាធាតុឬ ។ អើ ។ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាចក្ខុធាតុឬ ។ ចក្ខុធាតុ ហៅថាធាតុផង ហៅថាចក្ខុធាតុផង ពួកធាតុដ៏សេស ហៅថាធាតុ មិនហៅថាចក្ខុធាតុទេ ។ សោតៈ ហៅថាធាតុឬ ។ អើ ។ បេ ។ ឃានៈ ជិវ្ហា កាយ រូប សទ្ទៈ គន្ធៈ រសៈ ផោដ្ឋព្វៈ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ ហៅថាធាតុឬ ។ អើ ។ ធាតុទាំង-ឡាយ ហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណធាតុឬ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ហៅថាធាតុផង ហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណធាតុផង ពួកធាតុដ៏សេស ហៅថាធាតុ មិនហៅថាចក្ខុវិញ្ញាណធាតុទេ ។ សោតវិញ្ញាណ ឃានវិញ្ញាណ ជិវ្ហា-វិញ្ញាណ កាយវិញ្ញាណ ។ មនៈ ហៅថាធាតុឬ ។ អើ ។ ធាតុទាំង-ឡាយ ហៅថាមនោធាតុឬ ។ មនោធាតុ ហៅថាធាតុផង ហៅថាម-នោធាតុផង ពួកធាតុដ៏សេស ហៅថាធាតុ មិនហៅថាមនោធាតុទេ ។

ធាតុយមកេ បណ្ណត្តិវារស្ស និទ្ទេសោ

មនោវិញ្ញាណំ ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ធាតូ មនោវិញ្ញាណធាតូតិ ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ធាតុ ចេវ មនោវិញ្ញាណធាតុ ច អវសេសា ធាតូ ធាតូ ន មនោវិញ្ញាណធាតុ ។ ធម្មា ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ធាតូ ធម្មធាតូតិ ។ ធម្មធាតុ ធាតុ ចេវ ធម្មធាតុ ច អវសេសា ធាតូ ធាតូ ន ធម្មធាតុ ។

(១៨) ន ចក្ខុ ន ធាតូតិ ។ ចក្ខុំ ឋបេត្វា អវសេសា ធាតូ ន ចក្ខុធាតុ ចក្ខុញ្ច ធាតុញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ចក្ខុ ន ច ធាតុ ។ ន ធាតូ ន ចក្ខុធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន សោតំ ន ធាតូតិ ។ សោតំ ឋបេត្វា ។ បេ ។ ឃានំ ឋបេត្វា ជិវ្ហំ ឋបេត្វា ។ បេ ។ ន កាយោ ន ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធាតូ ន កាយធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន រូបំ ន ធាតូតិ ។ រូបំ ឋបេត្វា ។ បេ ។ សទ្ទំ គន្ធំ រសំ ផោដ្ឋព្វំ ចក្ខុវិញ្ញាណំ សោតវិញ្ញាណំ ឃានវិញ្ញាណំ ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ កាយវិញ្ញាណំ មនំ មនោវិញ្ញាណំ ឋបេត្វា ។ បេ ។ ន ធម្មា ន ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធាតូ ន ធម្មធាតូតិ ។ អាមន្តា ។

មនោវិញ្ញាណ ហៅថាធាតុឬ ។ អើ ។ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាមនោវិញ្ញាណធាតុឬ ។ មនោវិញ្ញាណធាតុ ហៅថាធាតុផង ហៅថាមនោវិញ្ញាណធាតុផង ពួកធាតុ ដ៏សេស ហៅថាធាតុ មិនហៅថាមនោវិញ្ញាណធាតុទេ ។ ធម៌ ហៅធាតុឬ ។ អើ ។ ធាតុទាំងឡាយហៅថាធម្មធាតុឬ ។ ធម្មធាតុ ហៅថាធាតុផង ហៅថាធម្មធាតុផង ពួកធាតុ ដ៏សេស ហៅថាធាតុ មិនហៅថាធម្មធាតុទេ ។

(១៥) មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាធាតុឬ ។ ពួកធាតុដ៏សេស វៀរលែងចក្ខុចេញ មិនហៅថាចក្ខុធាតុ ឯធម្មជាតិដ៏សេស វៀរលែងចក្ខុនិងធាតុចេញ មិនហៅថាចក្ខុផង មិនហៅថាធាតុផង ។ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាចក្ខុធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនសោតៈ មិនហៅថាធាតុឬ ។ (ពួកធាតុដ៏សេស) វៀរលែងសោតៈចេញ ។ បេ ។ វៀរលែងឃានៈ វៀរលែងជិវ្ហាចេញ ។ បេ ។ មិនមែនកាយ មិនហៅថាធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាកាយធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនរូប មិនហៅថាធាតុឬ ។ (ពួកធាតុដ៏សេស) វៀរលែងរូបចេញ ។ បេ ។ វៀរលែង សទ្ទៈ គន្ធៈ រសៈ ផោដ្ឋព្វៈ ចក្ខុ-វិញ្ញាណ សោតវិញ្ញាណ ឃានវិញ្ញាណ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កាយវិញ្ញាណ មនៈ មនោវិញ្ញាណចេញ ។ បេ ។ មិនមែនធម៌ មិនហៅថាធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាធម្មធាតុឬ ។ អើ ។

(១៦) ចក្ខុ ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ធាតូ សោតធាតូតិ ។ សោតធាតុ ធាតុ ចេវ សោតធាតុ ច អវសេសា ធាតូ ធាតូ ន សោតធាតុ ។ ចក្ខុ ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ធាតូ ឃានធាតុ ។ បេ ។ ធាតូ ធម្មធាតូតិ ។ ធម្មធាតុ ធាតុ ចេវ ធម្មធាតុ ច អវសេសា ធាតូ ធាតូ ន ធម្មធាតុ ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

(១៧) ន ចក្ខុ ន ធាតូតិ ។ ចក្ខុំ ឋបេត្វា អវសេសា ធាតូ ន ចក្ខុធាតុ ចក្ខុញ្ច ធាតុញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ចក្ខុ ន ច ធាតុ ។ ន ធាតុ ន សោតធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន ចក្ខុ ន ធាតូតិ ។ ចក្ខុំ ឋបេត្វា អវសេសា ន ចក្ខុ ធាតុ ចក្ខុញ្ច ធាតុញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ចក្ខុ ន ច ធាតុ ។ ន ធាតុ ន ឃានធាតុ ។ បេ ។ ន ធាតូ ន ធម្មធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ បេ ។ ន ធម្មោ ន ធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធាតុ ន សោតធាតុ ។ បេ ។ ន ធាតូ ន មនោវិញ្ញាណធាតូតិ ។ អាមន្តា ។ ចក្កំ ពន្ធិតព្វំ ។

(១៦) ចក្ខុ ហៅថាធាតុឬ ។ អើ ។ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាសោតធាតុឬ ។ សោតធាតុ ហៅថាធាតុផង ហៅថាសោតធាតុផង ពួកធាតុដ៏សេស ហៅថាធាតុ មិនហៅថាសោតធាតុទេ ។ ចក្ខុ ហៅថាធាតុឬ ។ អើ ។ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាឃានធាតុ ។ បេ ។ ធាតុទាំងឡាយ ហៅថាធម្មធាតុឬ ។ ធម្មធាតុ ហៅថាធាតុផង ហៅថាធម្មធាតុផង ពួកធាតុដ៏សេស ហៅថាធាតុ មិនហៅថាធាតុទេ ។ ចក្របណ្ឌិតគប្បីចង ។

(១៧) មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាធាតុឬ ។ ពួកធាតុដ៏សេស វៀរលែងចក្ខុចេញ មិនហៅថាចក្ខុធាតុ ឯធម្មជាតិដ៏សេស វៀរលែងចក្ខុ និងធាតុចេញ មិនហៅថាចក្ខុផង មិនហៅថាធាតុផង ។ មិនមែនធាតុ មិនហៅថាសោតធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនចក្ខុ មិនហៅថាធាតុឬ ។ ពួកធាតុដ៏សេស វៀរលែងចក្ខុចេញ មិនហៅថាចក្ខុ ហៅថាធាតុ ឯធម្មជាតិដ៏សេស វៀរលែងចក្ខុ និងធាតុចេញ មិនហៅថាចក្ខុផង មិនហៅថាធាតុផង ។ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាឃានធាតុ ។ បេ ។ មិនមែនពួកធាតុ មិនហៅថាធម្មធាតុឬ ។ អើ ។ បេ ។ មិនមែនធម៌ មិនហៅថាធាតុឬ ។ អើ ។ មិនមែនធាតុទាំងឡាយ មិនហៅថាសោតធាតុ ។ បេ ។ មិនមែនធាតុទាំង-ឡាយ មិនហៅថាមនោវិញ្ញាណធាតុឬ ។ អើ ។ ចក្របណ្ឌិតគប្បីចង ។

យថា អាយតនយមកស្ស បណ្ណត្តិ ឯវំ ធាតុយមកស្ស បណ្ណត្តិ វិត្ថារេតព្វា ។

បណ្ណត្តិវារោ ។

(១៨) យស្ស ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស សោតធាតុ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សចក្ខុកានំ អសោតកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ សោតធាតុ ឧប្បជ្ជតិ សចក្ខុកានំ សសោតកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ ចក្ខុធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ សោតធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន សោតធាតុ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សសោតកានំ អចក្ខុកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ សោតធាតុ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ សសោតកានំ សចក្ខុកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ សោតធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ចក្ខុធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១៩) យស្ស ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ឃានធាតុ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សចក្ខុកានំ អឃានកានំ

ធាតុយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

បណ្ណត្តិ នៃអាយតនយមកៈ យ៉ាងណា បណ្ណត្តិ នៃធាតុយមកៈ បណ្ឌិតគប្បីឱ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់បណ្ណត្តិវារៈ ។

(១៨) ចក្ខុធាតុ របស់សត្វណា រមែងកើតឡើង សោតធាតុ របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ ដែលមានចក្ខុ មិនមានសោតៈ កាលកើតឡើង ចក្ខុធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើង ឯសោតធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ មានចក្ខុ មានសោតៈ កាលកើតឡើង ចក្ខុធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើងផង សោតធាតុ រមែងកើតឡើងផង ។ មួយទៀត សោតធាតុ របស់សត្វណា រមែងកើតឡើង ចក្ខុធាតុ របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ មានសោតៈ មិនមានចក្ខុ កាលកើតឡើង សោតធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើង ឯចក្ខុធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ មានសោតៈ មានចក្ខុ កាលកើតឡើង សោតធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើងផង ចក្ខុធាតុ រមែងកើតឡើងផង ។

(១៩) ចក្ខុធាតុ របស់សត្វណា រមែងកើតឡើង ឃានធាតុ របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ មានចក្ខុ មិនមានឃានៈ

ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ឃានធាតុ ឧប្បជ្ជតិ សចក្ខុកានំ សឃានកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ ចក្ខុធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ឃានធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន ឃានធាតុ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សឃានកានំ អចក្ខុកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ ឃានធាតុ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ សឃានកានំ សចក្ខុកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ ឃានធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ចក្ខុធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២០) យស្ស ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស រូបធាតុ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន រូបធាតុ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សរូបកានំ អចក្ខុកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ រូបធាតុ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ សរូបកានំ សចក្ខុកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ រូបធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ចក្ខុធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

កាលកើតឡើង ចក្ខុធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើង ឯឃានធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ មានចក្ខុ មានឃានៈ កាលកើតឡើង ចក្ខុធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើងផង ឃានធាតុ រមែងកើតឡើងផង ។ មួយទៀត ឃានធាតុ របស់សត្វណា រមែងកើតឡើង ចក្ខុធាតុ របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ មានឃានៈ មិនមានចក្ខុ កាលកើតឡើង ឃានធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើង ឯចក្ខុធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ មានឃានៈ មានចក្ខុ កាលកើតឡើង ឃានធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើងផង ចក្ខុធាតុ រមែងកើតឡើងផង ។

(២០) ចក្ខុធាតុ របស់សត្វណា រមែងកើតឡើង រូបធាតុ របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយទៀត រូបធាតុ របស់សត្វណា រមែងកើតឡើង ចក្ខុធាតុ របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ មានរូប មិនមានចក្ខុ កាលកើតឡើង រូបធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើង ឯចក្ខុធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ មានរូប មានចក្ខុ កាលកើតឡើង រូបធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើងផង ចក្ខុធាតុ រមែងកើតឡើងផង ។

ធាតុយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

(២១) យស្ស ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មនោវិញ្ញាណធាតុ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន មនោវិញ្ញាណធាតុ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សចិត្តកានំ អចក្ខុកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ មនោវិញ្ញាណធាតុ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ សចិត្តកានំ សចក្ខុកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ មនោវិញ្ញាណធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ចក្ខុធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២២) យស្ស ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ធម្មធាតុ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ធម្មធាតុ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អចក្ខុកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ ធម្មធាតុ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចក្ខុធាតុ ឧប្បជ្ជតិ សចក្ខុកានំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ ធម្មធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ចក្ខុធាតុ ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យថា អាយតនយមកំ វិភត្តំ ឯវំ ធាតុយមកម្បិ វិភជិតព្វំ សទិសំ កាតព្វំ ។

(២១) ចក្ខុធាតុ របស់សត្វណា រមែងកើតឡើង មនោវិញ្ញាណធាតុ របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយទៀត មនោវិញ្ញាណធាតុ របស់សត្វណា រមែងកើតឡើង ចក្ខុធាតុ របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ មានចិត្ត មិនមានចក្ខុ កាលកើតឡើង មនោវិញ្ញាណធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើង ឯចក្ខុធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ មានចិត្ត មានចក្ខុ កាលកើតឡើង មនោវិញ្ញាណធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើងផង ចក្ខុធាតុ រមែងកើតឡើងផង ។

(២២) ចក្ខុធាតុ របស់សត្វណា រមែងកើតឡើង ធម្មធាតុ របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយទៀត ធម្មធាតុ របស់សត្វណា រមែងកើតឡើង ចក្ខុធាតុ របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ មិនមានចក្ខុ កាលកើតឡើង ធម្មធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើង ឯចក្ខុធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វមានចក្ខុ កាលកើតឡើង ធម្មធាតុ របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើងផង ចក្ខុធាតុ រមែងកើតឡើងផង ។ អាយតនយមកៈ លោកចែកហើយ យ៉ាងណា ឯធាតុយមកៈ បណ្ឌិតគប្បីចែកធ្វើឲ្យដូច ៗ គ្នា យ៉ាងនោះដែរ ។

(២៣) យោ ចក្ខុធាតុំ បរិជានាតិ សោ សោតធាតុំ បរិជានាតីតិ ។ អាមន្តា ។ បេ ។

ធាតុយមកំ បរិបុណ្ណំ បេយ្យាលេន ។

ធាតុយមកំ និដ្ឋិតំ(១) ។

សច្ចយមកំ បណ្ណត្តិវារោ

ចត្តារិ សច្ចានិ ទុក្ខសច្ចំ សមុទយសច្ចំ និរោធសច្ចំ មគ្គសច្ចំ ។

ឧទ្ទេសវារោ

(២៤) ទុក្ខំ ទុក្ខសច្ចំ ទុក្ខសច្ចំ ទុក្ខំ ។ សមុទយោ សមុទយសច្ចំ សមុទយសច្ចំ សមុទយោ ។ និរោធោ និរោធសច្ចំ និរោធសច្ចំ និរោធោ ។ មគ្គោ មគ្គសច្ចំ មគ្គសច្ចំ មគ្គោ ។

(២៥) ន ទុក្ខំ ន ទុក្ខសច្ចំ ន ទុក្ខសច្ចំ ន ទុក្ខំ ។ ន សមុទយោ ន សមុទយសច្ចំ ន សមុទយសច្ចំ ន សមុទយោ ។ ន និរោធោ ន និរោធសច្ចំ ន និរោធសច្ចំ ន និរោធោ ។ ន មគ្គោ ន មគ្គសច្ចំ ន មគ្គសច្ចំ ន មគ្គោ ។

---

១ ឱ. ចតុត្ថំ យមកវារំ និដ្ឋិតន្តិ ទិស្សន្តិ ។ ម. ចតុត្ថោ យមកវារោ និដ្ឋិតោតិ ទិស្សន្តិ ។

(២៣) បុគ្គលណា កំណត់ដឹងនូវចក្ខុធាតុ បុគ្គលនោះ កំណត់ដឹងនូវសោតធាតុឬ ។ អើ ។ បេ ។

ចប់ ធាតុយមកៈ បរិបូណ៌ដោយបេយ្យាល ។

ចប់ ធាតុយមកៈ ។

សច្ចយមកៈ បណ្ណត្តិវារៈ

សច្ចៈ ៤ គឺ ទុក្ខសច្ច ១ សមុទយសច្ច ១ និរោធសច្ច ១ មគ្គសច្ច ១ ។

ឧទ្ទេសវារៈ

(២៤) ទុក្ខៈ ហៅថាទុក្ខសច្ច ទុក្ខសច្ច ហៅថាទុក្ខៈ ។ សមុទយៈ ហៅថាសមុទយសច្ច សមុទយសច្ច ហៅថាសមុទយៈ ។ និរោធៈ ហៅថានិរោធសច្ច និរោធសច្ច ហៅថានិរោធៈ ។ មគ្គៈ ហៅថាមគ្គសច្ច មគ្គសច្ច ហៅថាមគ្គៈ ។

(២៥) មិនមែនទុក្ខៈ មិនហៅថាទុក្ខសច្ច មិនមែនទុក្ខសច្ច មិនហៅថាទុក្ខៈ ។ មិនមែនសមុទយៈ មិនហៅថាសមុទយសច្ច មិនមែនសមុទយសច្ច មិនហៅថាសមុទយៈ ។ មិនមែននិរោធៈ មិនហៅថានិរោធសច្ច មិនមែននិរោធសច្ច មិនហៅថានិរោធៈ ។ មិនមែនមគ្គៈ មិនហៅថា មគ្គសច្ច មិនមែនមគ្គសច្ច មិនហៅថាមគ្គៈ ។

សច្ចយមកេ បណ្ណត្តិវារស្ស ឧទ្ទេសោ

(២៦) ទុក្ខំ ទុក្ខសច្ចំ សច្ចា សមុទយសច្ចំ ។ ទុក្ខំ ទុក្ខសច្ចំ សច្ចា និរោធសច្ចំ ។ ទុក្ខំ ទុក្ខសច្ចំ សច្ចា មគ្គសច្ចំ ។ សមុទយោ សមុទយសច្ចំ សច្ចា ទុក្ខសច្ចំ ។ សមុទយោ សមុទយសច្ចំ សច្ចា និរោធសច្ចំ ។ សមុទយោ សមុទយសច្ចំ សច្ចា មគ្គសច្ចំ ។ និរោធោ និរោធសច្ចំ សច្ចា ទុក្ខសច្ចំ ។ និរោធោ និរោធសច្ចំ សច្ចា សមុទយសច្ចំ ។ និរោធោ និរោធសច្ចំ សច្ចា មគ្គសច្ចំ ។ មគ្គោ មគ្គសច្ចំ សច្ចា ទុក្ខសច្ចំ ។ មគ្គោ មគ្គសច្ចំ សច្ចា សមុទយសច្ចំ ។ មគ្គោ មគ្គសច្ចំ សច្ចា និរោធសច្ចំ ។

(២៧) ន ទុក្ខំ ន ទុក្ខសច្ចំ ន សច្ចា ន សមុទយសច្ចំ ។ ន ទុក្ខំ ន ទុក្ខសច្ចំ ន សច្ចា ន និរោធសច្ចំ ។ ន ទុក្ខំ ន ទុក្ខសច្ចំ ន សច្ចា ន មគ្គសច្ចំ ។ ន សមុទយោ ន សមុទយសច្ចំ ន សច្ចា ន ទុក្ខសច្ចំ ។ ន សមុទយោ ន សមុទយសច្ចំ ន

សច្ចយមក: បណ្ណត្តិវារ: ឧទ្ទេស

(២៦) ទុក្ខ: ហៅថាទុក្ខសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថាសមុទយសច្ច ។ ទុក្ខ: ហៅថាទុក្ខសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថានិរោធសច្ច ។ ទុក្ខ: ហៅថាទុក្ខសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថាមគ្គសច្ច ។ សមុទយ: ហៅថា សមុទយសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខសច្ច ។ សមុទយ: ហៅថាសមុទយសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថានិរោធសច្ច ។ សមុទយ: ហៅថាសមុទយសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថាមគ្គសច្ច ។ និរោធ: ហៅថានិរោធសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខសច្ច ។ និរោធ: ហៅថា និរោធសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថាសមុទយសច្ច ។ និរោធ: ហៅថា និរោធសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថាមគ្គសច្ច ។ មគ្គ: ហៅថាមគ្គសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខសច្ច ។ មគ្គ: ហៅថាមគ្គសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថាសមុទយសច្ច ។ មគ្គ: ហៅថាមគ្គសច្ច សច្ច:ទាំងឡាយ ហៅថានិរោធសច្ច ។

(២៧) មិនមែនទុក្ខ: មិនហៅថាទុក្ខសច្ច មិនមែនសច្ច:ទាំងឡាយ មិនហៅថាសមុទយសច្ច ។ មិនមែនទុក្ខ: មិនហៅថាទុក្ខសច្ច មិនមែនសច្ច:ទាំងឡាយ មិនហៅថានិរោធសច្ច ។ មិនមែនទុក្ខ: មិនហៅថាទុក្ខសច្ច មិនមែនសច្ច:ទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គសច្ច ។ មិនមែនសមុទយ: មិនហៅថាសមុទយសច្ច មិនមែនសច្ច:ទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខសច្ច ។ មិនមែនសមុទយ: មិនហៅថាសមុទយសច្ច មិនមែន

សច្ចា ន និរោធសច្ចំ ។ ន សមុទយោ ន សមុទយសច្ចំ ន សច្ចា ន មគ្គសច្ចំ ។ ន និរោធោ ន និរោធសច្ចំ ន សច្ចា ន ទុក្ខសច្ចំ ។ ន និរោធោ ន និរោធសច្ចំ ន សច្ចា ន សមុទយសច្ចំ ។ ន និរោធោ ន និរោធសច្ចំ ន សច្ចា ន មគ្គសច្ចំ ។ ន មគ្គោ ន មគ្គសច្ចំ ន សច្ចា ន ទុក្ខសច្ចំ ។ ន មគ្គោ ន មគ្គសច្ចំ ន សច្ចា ន សមុទយសច្ចំ ។ ន មគ្គោ ន មគ្គសច្ចំ ន សច្ចា ន និរោធសច្ចំ ។

(២៨) ទុក្ខំ សច្ចំ សច្ចា ទុក្ខំ ។ សមុទយោ សច្ចំ សច្ចា សមុទយោ ។ និរោធោ សច្ចំ សច្ចា និរោធោ ។ មគ្គោ សច្ចំ សច្ចា មគ្គោ ។

(២៩) ន ទុក្ខំ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន ទុក្ខំ ។ ន សមុទយោ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន សមុទយោ ។ ន និរោធោ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន និរោធោ ។ ន មគ្គោ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន មគ្គោ ។

សច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថានិរោធសច្ច ។ មិនមែនសមុទយៈ មិនហៅថាសមុទយសច្ច មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គសច្ច ។ មិនមែននិរោធៈ មិនហៅថានិរោធសច្ច មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខសច្ច ។ មិនមែននិរោធៈ មិនហៅថានិរោធសច្ច មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាសមុទយសច្ច ។ មិនមែននិរោធៈ មិនហៅថានិរោធសច្ច មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គសច្ច ។ មិនមែនមគ្គៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ច មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខសច្ច ។ មិនមែនមគ្គៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ច មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាសមុទយសច្ច ។ មិនមែនមគ្គៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ច មិនមែនសច្ចៈទាំង-ឡាយ មិនហៅថានិរោធសច្ច ។

(២៨) ទុក្ខៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខៈ ។ សមុទយៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាសមុទយៈ ។ និរោធៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថានិរោធៈ ។ មគ្គៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាមគ្គៈ ។

(២៩) មិនមែនទុក្ខៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខៈ ។ មិនមែនសមុទយៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាសមុទយៈ ។ មិនមែននិរោធៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថានិរោធៈ ។ មិនមែនមគ្គៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គៈ ។

សច្ចយមកេ បណ្ណត្តិវារស្ស ឧទ្ទេសោ

(៣០) ទុក្ខំ សច្ចំ សច្ចា សមុទយោ ។ ទុក្ខំ សច្ចំ សច្ចា និរោធោ ។ ទុក្ខំ សច្ចំ សច្ចា មគ្គោ ។ សមុទយោ សច្ចំ សច្ចា ទុក្ខំ ។ បេ ។ សច្ចា មគ្គោ ។ និរោធោ សច្ចំ សច្ចា ទុក្ខំ ។ បេ ។ សច្ចា មគ្គោ ។ មគ្គោ សច្ចំ សច្ចា ទុក្ខំ ។ មគ្គោ សច្ចំ សច្ចា សមុទយោ ។ មគ្គោ សច្ចំ សច្ចា និរោធោ ។

(៣១) ន ទុក្ខំ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន សមុទយោ ។ ន ទុក្ខំ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន និរោធោ ។ ន ទុក្ខំ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន មគ្គោ ។ ន សមុទយោ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន ទុក្ខំ ។ បេ ។ ន សច្ចា ន មគ្គោ ។ ន និរោធោ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន ទុក្ខំ ។ បេ ។ ន សច្ចា ន មគ្គោ ។ ន មគ្គោ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន ទុក្ខំ ។ ន មគ្គោ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន សមុទយោ ។

សច្ចយមកៈ បណ្ណត្តិវារៈ ឧទ្ទេស

(៣០) ទុក្ខៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាសមុទយៈ ។ ទុក្ខៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថានិរោធៈ ។ ទុក្ខៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាមគ្គៈ ។ សមុទយៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថា ទុក្ខៈ ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាមគ្គៈ ។ និរោធៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខៈ ។ បេ ។ សច្ចៈទាំង-ឡាយ ហៅថាមគ្គៈ ។ មគ្គៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខៈ ។ មគ្គៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាសមុទយៈ ។ មគ្គៈ ហៅថាសច្ចៈ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថានិរោធៈ ។

(៣១) មិនមែនទុក្ខៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាសមុទយៈ ។ មិនមែនទុក្ខៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំង-ឡាយ មិនហៅថានិរោធៈ ។ មិនមែនទុក្ខៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គៈ ។ មិនមែនសមុទយៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខៈ ។ បេ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គៈ ។ មិនមែននិរោធៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខៈ ។ បេ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គៈ ។ មិនមែនមគ្គៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខៈ ។ មិនមែនមគ្គៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាសមុទយៈ ។

ន មគ្គោ ន សច្ចំ ន សច្ចា ន និរោធោ ។

ឧទ្ទេសវារោ ។

និទ្ទេសវារោ

(៣២) ទុក្ខំ ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ទុក្ខសច្ចំ ទុក្ខន្តិ ។ កាយិកំ ទុក្ខំ ចេតសិកំ ទុក្ខំ ឋបេត្វា អវសេសំ ទុក្ខសច្ចំ ទុក្ខសច្ចំ ន ទុក្ខំ កាយិកំ ទុក្ខំ ចេតសិកំ ទុក្ខំ ទុក្ខញ្ចេវ ទុក្ខសច្ចញ្ច ។ សមុទយោ សមុទយសច្ចន្តិ ។ សមុទយសច្ចំ ឋបេត្វា អវសេសោ សមុទយោ សមុទយោ ន សមុទយសច្ចំ សមុទយសច្ចំ សមុទយោ ចេវ សមុទយសច្ចញ្ច ។ សមុទយសច្ចំ សមុទយោតិ ។ អាមន្តា ។ និរោធោ និរោធសច្ចន្តិ ។ និរោធសច្ចំ ឋបេត្វា អវសេសោ និរោធោ និរោធោ ន និរោធសច្ចំ និរោធសច្ចំ និរោធោ ចេវ និរោធសច្ចញ្ច ។ និរោធសច្ចំ និរោធោតិ ។ អាមន្តា ។ មគ្គោ មគ្គសច្ចន្តិ ។ មគ្គសច្ចំ ឋបេត្វា អវសេសោ មគ្គោ មគ្គោ ន មគ្គសច្ចំ មគ្គសច្ចំ មគ្គោ ចេវ មគ្គសច្ចញ្ច ។ មគ្គសច្ចំ មគ្គោតិ ។ អាមន្តា ។

មិនមែនមគ្គៈ មិនហៅថាសច្ចៈ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថានិរោធៈ ។

ចប់ ឧទ្ទេសវារៈ ។

និទ្ទេសវារៈ

(៣៦) ទុក្ខៈ ហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។ ទុក្ខសច្ច ហៅថាទុក្ខៈឬ ។ ទុក្ខសច្ច ដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ ទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ហៅថាទុក្ខសច្ច មិនហៅថាទុក្ខៈ ឯទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ ទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ហៅថាទុក្ខៈផង ហៅថាទុក្ខសច្ចផង ។ សមុទយៈ ហៅថាសមុទយសច្ចឬ ។ សមុទយៈ ដ៏សេស វៀរលែងសមុទយសច្ច ហៅថាសមុទយៈ មិនហៅថា សមុទយសច្ច ឯសមុទយសច្ច ហៅថាសមុទយៈផង ហៅថាសមុទយសច្ចផង ។ សមុទយសច្ច ហៅថាសមុទយៈឬ ។ អើ ។ និរោធៈ ហៅថានិរោធសច្ចឬ ។ និរោធៈ ដ៏សេស វៀរលែងនិរោធសច្ច ហៅថា និរោធៈ មិនហៅថានិរោធសច្ច ឯនិរោធសច្ច ហៅថានិរោធៈផង ហៅថានិរោធសច្ចផង ។ និរោធសច្ច ហៅថានិរោធៈឬ ។ អើ ។ មគ្គៈ ហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ មគ្គៈ ដ៏សេស វៀរលែងមគ្គសច្ច ហៅថាមគ្គៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ច ឯមគ្គសច្ច ហៅថាមគ្គៈផង ហៅថាមគ្គសច្ចផង ។ មគ្គសច្ច ហៅថាមគ្គៈឬ ។ អើ ។

សច្ចយមកេ បណ្ណត្តិវារស្ស និទ្ទេសោ

(៣៣) ន ទុក្ខំ ន ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ កាយិកំ ទុក្ខំ ចេតសិកំ ទុក្ខំ ឋបេត្វា អវសេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន ទុក្ខំ ទុក្ខសច្ចំ ទុក្ខញ្ច ទុក្ខសច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសំ ន ចេវ ទុក្ខំ ន ច ទុក្ខសច្ចំ ។ ន ទុក្ខសច្ចំ ន ទុក្ខន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សមុទយោ ន សមុទយសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សមុទយសច្ចំ ន សមុទយោតិ ។ សមុទយសច្ចំ ឋបេត្វា អវសេសោ សមុទយោ ន សមុទយសច្ចំ សមុទយោ សមុទយញ្ច សមុទយសច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសោ ន ចេវ សមុទយោ ន ច សមុទយសច្ចំ ។ ន និរោធោ ន និរោធសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន និរោធសច្ចំ ន និរោធោតិ ។ និរោធសច្ចំ ឋបេត្វា អវសេសោ និរោធោ ន និរោធសច្ចំ និរោធោ និរោធញ្ច និរោធសច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសោ ន ចេវ និរោធោ ន ច និរោធសច្ចំ ។ ន មគ្គោ ន មគ្គសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន មគ្គសច្ចំ ន មគ្គោតិ ។ មគ្គសច្ចំ ឋបេត្វា អវសេសោ មគ្គោ ន មគ្គសច្ចំ មគ្គោ មគ្គញ្ច មគ្គសច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសោ ន ចេវ មគ្គោ ន ច មគ្គសច្ចំ ។

សច្ចយមកៈ បណ្ណត្តិវារៈ និទ្ទេស

(៣៣) មិនមែនទុក្ខៈ មិនហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ ទុក្ខសច្ច ដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ ទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត មិនហៅថាទុក្ខៈ ហៅថាទុក្ខសច្ច ឯធម្មជាត ដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខៈ និងទុក្ខសច្ចចេញ មិនហៅថាទុក្ខៈផង មិនហៅថាទុក្ខសច្ចផង ។ មិនមែនទុក្ខសច្ច មិនហៅថាទុក្ខឬ ។ អើ ។ មិនមែនសមុទយៈ មិនហៅថាសមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនសមុទយសច្ច មិនហៅថាសមុទយៈឬ ។ សមុទយៈ ដ៏សេស វៀរលែងសមុទយសច្ច មិនហៅថាសមុទយសច្ច ហៅថាសមុទយៈ ឯសភាវៈដ៏សេស វៀរលែងសមុទយៈនិងសមុទយសច្ចចេញ មិនហៅថាសមុទយៈផង មិនហៅថាសមុទយសច្ចផង ។ មិនមែននិរោធៈ មិនហៅថានិរោធសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែននិរោធសច្ច មិនហៅថានិរោធៈឬ ។ និរោធៈ ដ៏សេស វៀរលែងនិរោធសច្ច មិនហៅថានិរោធសច្ច ហៅថានិរោធៈ ឯសភាវៈដ៏សេស វៀរលែងនិរោធៈ និងនិរោធសច្ចចេញ មិនហៅថានិរោធៈផង មិនហៅថានិរោធសច្ចផង ។ មិនមែនមគ្គៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនមគ្គសច្ច មិនហៅថាមគ្គៈឬ ។ មគ្គៈ ដ៏សេស វៀរលែងមគ្គសច្ច មិនហៅថា មគ្គសច្ច ហៅថាមគ្គៈ ឯសភាវៈដ៏សេស វៀរលែងមគ្គៈ និងមគ្គសច្ចចេញ មិនហៅថា មគ្គៈផង មិនហៅថាមគ្គសច្ចផង ។

(៣៤) ទុក្ខំ ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ សច្ចា សមុទយសច្ចន្តិ ។ សមុទយសច្ចំ សច្ចញ្ចេវ សមុទយសច្ចញ្ច អវសេសា សច្ចា សច្ចា ន សមុទយសច្ចំ ។ ទុក្ខំ ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ សច្ចា និរោធសច្ចន្តិ ។ បេ ។ សច្ចា មគ្គសច្ចន្តិ ។ មគ្គសច្ចំ សច្ចញ្ចេវ មគ្គសច្ចញ្ច អវសេសា សច្ចា សច្ចា ន មគ្គសច្ចំ ។ សមុទយោ សមុទយសច្ចន្តិ ។ សមុទយសច្ចំ ឋបេត្វា អវសេសោ សមុទយោ សមុទយោ ន សមុទយសច្ចំ សមុទយសច្ចំ សមុទយោ ចេវ សមុទយសច្ចញ្ច ។ សច្ចា ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ បេ ។ សច្ចា និរោធសច្ចន្តិ ។ បេ ។ សច្ចា មគ្គសច្ចន្តិ ។ មគ្គសច្ចំ សច្ចញ្ចេវ មគ្គសច្ចញ្ច អវសេសា សច្ចា សច្ចា ន មគ្គសច្ចំ ។ និរោធោ និរោធសច្ចន្តិ ។ និរោធសច្ចំ ឋបេត្វា អវសេសោ និរោធោ និរោធោ ន និរោធសច្ចំ និរោធសច្ចំ និរោធោ ចេវ និរោធសច្ចញ្ច ។ សច្ចា ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ បេ ។ សច្ចា សមុទយសច្ចន្តិ ។ បេ ។ សច្ចា

(៣៤) ទុក្ខៈ ហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថា សមុទយសច្ចឬ ។ សមុទយសច្ច ហៅថាសច្ចៈផង ហៅថាសមុទយសច្ចផង សច្ចៈទាំងឡាយ ដ៏សេស ហៅថាសច្ចៈ មិនហៅថាសមុទយសច្ចទេ ។ ទុក្ខៈ ហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថា និរោធសច្ច ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ មគ្គសច្ច ហៅថាសច្ចៈផង ហៅថា មគ្គសច្ចផង សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស ហៅថាសច្ចៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ចទេ ។ សមុទយៈ ហៅថាសមុទយសច្ចឬ ។ សមុទយៈដ៏សេស វៀរលែងសមុទយសច្ច ហៅថាសមុទយៈ មិនហៅថាសមុទយសច្ច ឯសមុទយសច្ច ហៅថាសមុទយៈផង ហៅថា សមុទយសច្ចផង ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថានិរោធសច្ច ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ មគ្គសច្ច ហៅថាសច្ចៈផង ហៅថាមគ្គសច្ចផង សច្ចៈទាំងឡាយ ដ៏សេស ហៅថាសច្ចៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ចទេ ។ និរោធៈ ហៅថានិរោធសច្ចឬ ។ និរោធៈ ដ៏សេស វៀរលែងនិរោធសច្ច ហៅថានិរោធៈ មិនហៅថានិរោធសច្ចទេ ឯនិរោធសច្ច ហៅថានិរោធៈផង ហៅថានិរោធសច្ចផង ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាសមុទយសច្ច ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ

មគ្គសច្ចន្តិ ។ មគ្គសច្ចំ សច្ចញ្ចេវ មគ្គសច្ចញ្ច អវសេសា សច្ចា សច្ចា ន មគ្គសច្ចំ ។ មគ្គោ មគ្គសច្ចន្តិ ។ មគ្គសច្ចំ ឋបេត្វា អវសេសោ មគ្គោ មគ្គោ ន មគ្គសច្ចំ មគ្គសច្ចំ មគ្គោ ចេវ មគ្គសច្ចញ្ច ។ សច្ចា ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ បេ ។ សច្ចា សមុទយសច្ចន្តិ ។ បេ ។ សច្ចា និរោធសច្ចន្តិ ។ និរោធសច្ចំ សច្ចញ្ចេវ និរោធសច្ចញ្ច អវសេសា សច្ចា សច្ចា ន និរោធសច្ចំ ។

(៣៥) ន ទុក្ខំ ន ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ កាយិកំ ទុក្ខំ ចេតសិកំ ទុក្ខំ ឋបេត្វា អវសេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន ទុក្ខំ ទុក្ខសច្ចំ ទុក្ខញ្ច ទុក្ខសច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ទុក្ខំ ន ច ទុក្ខសច្ចំ ។ ន សច្ចា ន សមុទយសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន ទុក្ខំ ន ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ កាយិកំ ទុក្ខំ ចេតសិកំ ទុក្ខំ ឋបេត្វា អវសេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន ទុក្ខំ ទុក្ខសច្ចំ ទុក្ខញ្ច ទុក្ខសច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា[១] ន ចេវ ទុក្ខំ ន ច ទុក្ខសច្ចំ ។ ន សច្ចា ន និរោធសច្ចន្តិ ។ បេ ។ ន សច្ចា ន មគ្គសច្ចន្តិ ។

១ ម. អវសេសំ ។

ហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ មគ្គសច្ច ហៅថាសច្ចៈផង ហៅថាមគ្គសច្ចផង សច្ចៈទាំងឡាយ ដ៏សេស ហៅថាសច្ចៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ចទេ ។ មគ្គៈ ហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ មគ្គៈ ដ៏សេស វៀរលែងមគ្គសច្ច ហៅថាមគ្គៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ចទេ ឯមគ្គសច្ច ហៅថាមគ្គៈផង ហៅថាមគ្គសច្ចផង ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាសមុទយសច្ច ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថានិរោធសច្ចឬ ។ និរោធសច្ច ហៅថាសច្ចៈផង ហៅថានិរោធសច្ចផង សច្ចៈទាំងឡាយ ដ៏សេស ហៅថាសច្ចៈ មិនហៅថានិរោធសច្ចទេ ។

(៣៤) មិនមែនទុក្ខៈ មិនហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ ទុក្ខសច្ច ដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ ទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តចេញ មិនហៅថាទុក្ខៈ ហៅថាទុក្ខសច្ច ធម្មជាត ដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខៈនិងទុក្ខសច្ចចេញ មិនហៅថាទុក្ខៈផង មិនហៅថាទុក្ខសច្ចផង ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថា សមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនទុក្ខៈ មិនហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ ទុក្ខសច្ច ដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ ទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តចេញ មិនហៅថាទុក្ខៈ ហៅថាទុក្ខ-សច្ច ធម្មជាត ដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខៈនិងទុក្ខសច្ចចេញ មិនហៅថាទុក្ខៈផង មិនហៅថាទុក្ខសច្ចផង ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថានិរោធសច្ចឬ ។ បេ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។

អាមន្តា ។ ន សមុទយោ ន សមុទយសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សច្ចា ន ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សមុទយោ ន សមុទយសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សច្ចា ន និរោធសច្ចន្តិ ។ បេ ។ ន សច្ចា ន មគ្គសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន និរោធោ ន និរោធសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សច្ចា ន ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ បេ ។ ន សច្ចា ន សមុទយសច្ចន្តិ ។ បេ ។ ន សច្ចា ន មគ្គសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន មគ្គោ ន មគ្គសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សច្ចា ន ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន មគ្គោ ន មគ្គសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សច្ចា ន សមុទយសច្ចន្តិ ។ បេ ។ ន សច្ចា ន និរោធសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦) ទុក្ខំ សច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ សច្ចា ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ ទុក្ខសច្ចំ សច្ចញ្ចេវ ទុក្ខសច្ចញ្ច អវសេសា សច្ចា សច្ចា ន ទុក្ខសច្ចំ ។ សមុទយោ សច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ បេ ។ និរោធោ សច្ចន្តិ ។

អើ ។ មិនមែនសមុទយៈ មិនហៅថាសមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនសមុទយៈ មិនហៅថាសមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថានិរោធសច្ច ។ បេ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែននិរោធ មិនហៅថានិរោធសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ បេ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាសមុទយសច្ចឬ ។ បេ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនមគ្គ មិនហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនមគ្គ មិនហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាសមុទយសច្ចឬ ។ បេ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថានិរោធសច្ចឬ ។ អើ ។

(៣៦) ទុក្ខ ហៅថាសច្ចៈឬ ។ អើ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ ទុក្ខសច្ច ហៅថាសច្ចៈផង ហៅថាទុក្ខសច្ចផង សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស ហៅថាសច្ចៈ មិនហៅថាទុក្ខសច្ចទេ ។ សមុទយៈ ហៅថាសច្ចៈឬ ។ អើ ។ បេ ។ និរោធ ហៅថាសច្ចៈឬ ។

អាមន្តា ។ បេ ។ មគ្គោ សច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ សច្ចា មគ្គសច្ចន្តិ ។ មគ្គសច្ចំ សច្ចញ្ចេវ មគ្គសច្ចញ្ច អវសេសា សច្ចា សច្ចា ន មគ្គសច្ចំ ។

(៣៧) ន ទុក្ខំ ន សច្ចន្តិ ។ ទុក្ខំ ឋបេត្វា អវសេសា សច្ចា ន ទុក្ខំ សច្ចា ទុក្ខញ្ច សច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ទុក្ខំ ន ច សច្ចា ។ ន សច្ចា ន ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សមុទយោ ន សច្ចន្តិ ។ សមុទយំ ឋបេត្វា ។ បេ ។ ន និរោធោ ន សច្ចន្តិ ។ និរោធំ ឋបេត្វា ។ បេ ។ ន មគ្គោ ន សច្ចន្តិ ។ មគ្គំ ឋបេត្វា អវសេសា សច្ចា ន មគ្គោ សច្ចា មគ្គញ្ច សច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ មគ្គោ ន ច សច្ចា ។ ន សច្ចា ន មគ្គសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។

(៣៨) ទុក្ខំ សច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ សច្ចា សមុទយសច្ចន្តិ ។ សមុទយសច្ចំ សច្ចញ្ចេវ សមុទយសច្ចញ្ច អវសេសា សច្ចា សច្ចា ន សមុទយសច្ចំ ។ ទុក្ខំ សច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ សច្ចា និរោធសច្ចន្តិ ។ បេ ។ សច្ចា មគ្គសច្ចន្តិ ។ មគ្គសច្ចំ

អើ ។ បេ ។ មគ្គ ហៅថាសច្ចៈឬ ។ អើ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ មគ្គសច្ច ហៅថាសច្ចៈផង ហៅថាមគ្គសច្ចផង សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស ហៅថាសច្ចៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ចទេ ។

(៣៧) មិនមែនទុក្ខ មិនហៅថាសច្ចៈឬ ។ សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខ មិនហៅថាទុក្ខ ហៅថាសច្ចៈ ធម្មជាតដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខ និងសច្ចៈចេញ មិនហៅថាទុក្ខផង មិនហៅថាសច្ចៈផង ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនសមុទយៈ មិនហៅថាសច្ចៈឬ ។ (សច្ចៈដ៏សេស) វៀរលែងសមុទយៈ ។ បេ ។ មិនមែននិរោធ មិនហៅថាសច្ចៈឬ ។ (សច្ចៈដ៏សេស) វៀរលែងនិរោធ ។ បេ ។ មិនមែនមគ្គ មិនហៅថាសច្ចៈឬ ។ សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស វៀរលែងមគ្គ មិនហៅថាមគ្គ ហៅថាសច្ចៈ ធម្មជាតដ៏សេស វៀរលែងមគ្គ និងសច្ចៈចេញ មិនហៅថាមគ្គផង មិនហៅថាសច្ចៈផង ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ អើ ។

(៣៨) ទុក្ខ ហៅថាសច្ចៈឬ ។ អើ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាសមុទយសច្ចឬ ។ សមុទយសច្ច ហៅថាសច្ចៈផង ហៅថាសមុទយសច្ចផង សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស ហៅថាសច្ចៈ មិនហៅថាសមុទយសច្ចទេ ។ ទុក្ខ ហៅថាសច្ចៈឬ ។ អើ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថានិរោធសច្ច ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ មគ្គសច្ច

សច្ចញ្ចេវ មគ្គសច្ចញ្ច អវសេសា សច្ចា សច្ចា ន មគ្គ-
សច្ចំ ។ សមុទយោ សច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ បេ ។ និរោ-
ធោ សច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ បេ ។ មគ្គោ សច្ចន្តិ ។
អាមន្តា ។ សច្ចា ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ បេ ។ សច្ចា សមុ-
ទយសច្ចន្តិ ។ បេ ។ សច្ចា និរោធសច្ចន្តិ ។ និរោ-
ធសច្ចំ សច្ចញ្ចេវ និរោធសច្ចញ្ច អវសេសា សច្ចា
សច្ចា ន និរោធសច្ចំ ។

(៣៩) ន ទុក្ខំ ន សច្ចន្តិ ។ ទុក្ខំ ឋបេត្វា អវ-
សេសា សច្ចា ន ទុក្ខំ សច្ចា ទុក្ខញ្ច សច្ចញ្ច
ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ទុក្ខំ ន ច សច្ចា ។
ន សច្ចា ន សមុទយសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន ទុក្ខំ
ន សច្ចន្តិ ។ ទុក្ខំ ឋបេត្វា អវសេសា សច្ចា ន
ទុក្ខំ សច្ចា ទុក្ខញ្ច សច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា
ន ចេវ ទុក្ខំ ន ច សច្ចា ។ ន សច្ចា ន
និរោធសច្ចន្តិ ។ បេ ។ ន សច្ចា ន មគ្គ-
សច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន សមុទយោ ន សច្ចន្តិ ។

ហៅថាសច្ចៈផង ហៅថាមគ្គសច្ចផង សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស ហៅថាសច្ចៈ មិនហៅថាមគ្គសច្ចទេ ។ សមុទយៈ ហៅថាសច្ចៈឬ ។ អើ ។ បេ ។ និរោធ ហៅថាសច្ចៈឬ ។ អើ ។ បេ ។ មគ្គ ហៅថាសច្ចៈឬ ។ អើ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថាសមុទយសច្ច ។ បេ ។ សច្ចៈទាំងឡាយ ហៅថានិរោធសច្ចឬ ។ និរោធសច្ច ហៅថាសច្ចៈផង ហៅថានិរោធសច្ចផង សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស ហៅថាសច្ចៈ មិនហៅថានិរោធសច្ចទេ ។

(៣៩) មិនមែនទុក្ខ មិនហៅថាសច្ចៈឬ ។ សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខ មិនហៅថាទុក្ខ ហៅថាសច្ចៈ ធម្មជាតដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខ និងសច្ចៈចេញ មិនហៅថាទុក្ខផង មិនហៅថាសច្ចៈផង ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាសមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនទុក្ខ មិនហៅថាសច្ចៈឬ ។ សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខ មិនហៅថាទុក្ខ ហៅថាសច្ចៈ ធម្មជាតដ៏សេស វៀរលែងទុក្ខ និងសច្ចៈចេញ មិនហៅថាទុក្ខផង មិនហៅថាសច្ចៈផង មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថានិរោធសច្ចឬ ។ បេ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាមគ្គសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនសមុទយៈ មិនហៅថាសច្ចៈឬ ។

សមុទយំ ឋបេត្វា អវសេសា សច្ចា ន សមុទយោ សច្ចា សមុទយញ្ច សច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ សមុទយោ ន ច សច្ចា ។ បេ ។ ន និរោធោ ន សច្ចន្តិ ។ និរោធំ ឋបេត្វា ។ បេ ។ ន មគ្គោ ន សច្ចន្តិ ។ មគ្គំ ឋបេត្វា អវសេសា សច្ចា ន មគ្គោ សច្ចា មគ្គញ្ច សច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ មគ្គោ ន ច សច្ចា ។ ន សច្ចា ន ទុក្ខសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន មគ្គោ ន សច្ចន្តិ ។ មគ្គំ ឋបេត្វា អវសេសា សច្ចា ន មគ្គោ សច្ចា មគ្គញ្ច សច្ចញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ មគ្គោ ន ច សច្ចា ។ ន សច្ចា ន សមុទយសច្ចន្តិ ។ បេ ។ ន សច្ចា ន និរោធសច្ចន្តិ ។ អាមន្តា ។

បណ្ណត្តិវារោ ។

បវត្តិវារោ

(៤០) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស វៀរលែងសមុទយៈ មិនហៅថាសមុទយៈ ហៅថាសច្ចៈ ធម្មជាតដ៏សេស វៀរលែងសមុទយៈ និងសច្ចៈចេញ មិនហៅថាសមុទយៈផង មិនហៅថាសច្ចៈផង ។ បេ ។ មិនមែននិរោធ មិនហៅថាសច្ចៈឬ ។ (សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស) វៀរលែងនិរោធ ។ បេ ។ មិនមែនមគ្គ មិនហៅថាសច្ចៈឬ ។ សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស វៀរលែងមគ្គ មិនហៅថាមគ្គ ហៅថាសច្ចៈ ធម្មជាតដ៏សេស វៀរលែងមគ្គ និងសច្ចៈចេញ មិនហៅថាមគ្គផង មិនហៅថាសច្ចៈផង ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។ មិនមែនមគ្គ មិនហៅថាសច្ចៈឬ ។ សច្ចៈទាំងឡាយដ៏សេស វៀរលែងមគ្គ មិនហៅថាមគ្គ ហៅថាសច្ចៈ ធម្មជាតដ៏សេស វៀរលែងមគ្គ និងសច្ចៈចេញ មិនហៅថាមគ្គផង មិនហៅថាសច្ចៈផង ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថាសមុទយសច្ចឬ ។ បេ ។ មិនមែនសច្ចៈទាំងឡាយ មិនហៅថានិរោធ-សច្ចឬ ។ អើ ។

ចប់ បណ្ណត្តិវារៈ ។

បវត្តិវារៈ

(៤០) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ

បវត្តេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៤១) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ មគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ បញ្ចវោការេ មគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អរូបេ មគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ បញ្ចវោការេ មគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា ក្នុងកាលជាបច្ចុប្បន្ន ឯសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើងផង សមុទយសច្ច រមែងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃតណ្ហា ។ មួយទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៤១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ ទុក្ខ-សច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកមគ្គ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ឯមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើងផង មគ្គសច្ច រមែងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ ក្នុងបញ្ចវោការភព ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃមគ្គ ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រមែងកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច រមែងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃមគ្គ ក្នុងបញ្ចវោការភព ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

(៤២) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។

(៤៣) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យត្ថ វា បន សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៤៤) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អបាយេ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អវសេសេ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យត្ថ វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

(៦២) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ មិនកើតឡើងទេ ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ មិនកើតឡើងទេ ។

(៦៣) ទុក្ខសច្ច កើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច រមែងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច រមែងកើតឡើង ក្នុងអសញ្ញសត្វនោះ ឯសមុទយសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ច រមែងកើតឡើងផង សមុទយសច្ច រមែងកើតឡើងផង ក្នុងចតុវោការសត្វ និងបញ្ចវោ-ការសត្វនោះ ។ មួយទៀត សមុទយសច្ច កើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច រមែងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៦៤) ទុក្ខសច្ច កើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច រមែងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច រមែងកើតឡើង ក្នុងអបាយសត្វ និងអសញ្ញ-សត្វនោះ ឯមគ្គសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ច រមែងកើតឡើងផង មគ្គសច្ច រមែងកើតឡើងផង ក្នុងចតុវោការសត្វ និងបញ្ចវោ-ការសត្វដ៏សេសនោះ ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច កើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច រមែងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៤៥) យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អបាយេ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អវសេសេ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យត្ថ វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៤៦) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៤៧) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ ។

(៤៥) សមុទយសច្ច កើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច រមែង កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ សមុទយសច្ច រមែងកើតឡើង ក្នុងអបាយ-សត្វនោះ ឯមគ្គសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច រមែង កើតឡើងផង មគ្គសច្ច រមែងកើតឡើងផង ក្នុងចតុវោការសត្វ និង បញ្ចវោការសត្វដ៏សេសនោះ ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច កើតឡើង ក្នុង ទីណា សមុទយសច្ច រមែងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៤៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រមែងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារដូចគ្នាចុះ ។

(៤៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់ សត្វនោះ មិនកើតឡើងដែរឬ ។ អើ ។ មួយទៀត សមុទយសច្ច របស់ សត្វណា មិនកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួក សត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រមែងមិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកតណ្ហា ក្នុង បច្ចុប្បន្ន ឯទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភពផង ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

(៤៨) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អរូបេ មគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ ផលស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ មគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ ផលស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ ។

(៤៩) យស្ស សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ មគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ

(៤៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ ក្នុងអរូបភពទេ ឯមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃផល ក្នុងអរូបភពផង ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកមគ្គ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ឯទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃផល ក្នុងអរូបភពផង ។

(៤៩) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ ឯមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជា

នុប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្ប-យុត្តមគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ មគ្គវិប្បយុត្តតណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ ។

(៨០) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តត្ថ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ នត្ថិ ។ យត្ថ វា បន សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៨១) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តត្ថ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ នត្ថិ ។ យត្ថ វា បន មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ ឧប្បជ្ជតិ ។

មិនកើតឡើងទេ សមុទយសច្ច របស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ ដែលចូលកាន់និរោធ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកតណ្ហា និងប្រាសចាកមគ្គ របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ៗ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងដែរឬ ៗ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ឯសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ មគ្គសច្ច របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ដែលចូលកាន់និរោធ មិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកមគ្គ និងប្រាសចាកតណ្ហា របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ៗ

(៤០) ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ មិនមានទេ ៗ មួយទៀត សមុទយសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ កើតឡើង ៗ

(៤១) ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ មិនមានទេ ៗ មួយទៀត មគ្គសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ កើតឡើង ៗ

(៤២) យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អបាយេ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤៣) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

(៩២) សមុទយសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មគ្គសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងអបាយនោះ ឯសមុទយសច្ច មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ច មិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងអសញ្ញសត្តនោះ ។

(៩៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ មួយទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកតណ្ហា ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្នុងទីនោះ ឯទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ក្នុងទីនោះ ។

(៥៤) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អរូបេ មគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ ផលស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ មគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ ផលស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៥៥) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។

(៩៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ ក្នុងអរូបភពនោះ ឯមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃផល ក្នុងអរូបភព ក្នុងទីនោះ ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកមគ្គ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្នុងទីនោះ ឯទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃផល ក្នុងអរូបភព ក្នុងទីនោះ ។

(៩៥) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

មគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តមគ្គ-វិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ មគ្គវិប្បយុត្តតណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤៦) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

សច្ចយមក: បវត្តិវារ: ឧប្បាទវារ:

សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណ: នៃមគ្គ ក្នុងទីនោះ ឯមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ ដែលចូលកាន់និរោធ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណ: នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណ: នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកតណ្ហា និងប្រាសចាកមគ្គ របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ៗ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះដែរឬ ៗ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណ: នៃតណ្ហា ក្នុងទីនោះ ឯសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ច របស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ ដែលចូលកាន់និរោធ មិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណ: នៃចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណ: នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកមគ្គ និងប្រាសចាកតណ្ហា របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ក្នុងទីនោះ ៗ

(៤៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ៗ អើ ៗ មួយទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ៗ អើ ៗ

(៤៧) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ អភិសមេតាវីនំ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៤៨) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ អភិសមេតាវីនំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៤៩) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ បេ ។ យត្ថកម្បិ សព្វត្ថ សទិសំ វិត្ថារការណំ ហេដ្ឋា យត្ថកសទិសំ ។

(៤៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កើតឡើងហើយ ឯមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កើតឡើងហើយផង មគ្គសច្ច កើតឡើងហើយផង ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា (កើតឡើងហើយ) ។ បេ ។ ឬ ។ អើ ។

(៤៨) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កើតឡើងហើយ ឯមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយទេ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កើតឡើងហើយផង មគ្គ-សច្ច កើតឡើងហើយផង ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា (កើតឡើងហើយ) ។ បេ ។ ឬ ។ អើ ។

(៤៩) ទុក្ខសច្ច កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ពាក្យថា ក្នុងទីណា ប្រហែល ៗ គ្នា ក្នុងទីទាំងពួង ការធ្វើនូវរបៀបផ្សេង ៗ ក៏ប្រហែលគ្នា នឹងពាក្យថា ក្នុងទីណា ខាងក្រោមដែរ ។

(៦០) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៦១) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អនភិសមេតាវីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ អភិសមេតាវីនំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

(៦០) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច កើតឡើងហើយ ក្នុងចិត្តទី ២[១] របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ ក្នុងទីនោះ ឯសមុទយ-សច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ ដែលឋិតនៅក្នុង ចតុវោការភព និង បញ្ចវោការភព កើតឡើងហើយផង សមុទយសច្ច កើតឡើងហើយ ផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា (កើត ឡើងហើយ) ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ឬ ។ អើ ។

(៦១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច កើត ឡើង ក្នុងចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួក អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងទី នោះ ឯមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កើតឡើង ហើយផង មគ្គសច្ច កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយទៀត មគ្គ-សច្ច របស់សត្វណា (កើតឡើងហើយ) ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ឬ ។ អើ ។

---

១ គឺភវង្គចិត្ត ជាចិត្តទី ២ ជាលំដាប់អំពីបដិសន្ធិចិត្តមក ។ អដ្ឋកថា ។

(៦២) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ អកុសលេ ចិត្តេ វត្តមានេ អនភិសមេតាវីនំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ អភិសមេតាវីនំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៦៣) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ។ បេ ។ នត្ថិ ។

(៦៤) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៦២) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ សមុទយសច្ច កើតឡើងហើយ ក្នុងអកុសលចិត្ត(១)ទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកសត្វទាំងនោះ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងទីនោះ ឯមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កើតឡើងហើយផង មគ្គសច្ច កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ឬ ។ អើ ។

(៦៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា (មិនកើតឡើងហើយ) ។ បេ ។ ឬ ។ មិនមានទេ ។

(៦៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

---

១ អកុសលក្នុងទីនេះបានដល់នូវចិត្តទី ២ ដែលនៅត្រេកអរនឹងភព ។ អដ្ឋកថា ។

(៦៥) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៦៦) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ បេ ។

(៦៧) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៦៨) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

សច្ចយមក; បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

(៦៥) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ មគ្គ-សច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

(៦៦) ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៦៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ សមុទយ-សច្ច មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកអសញ្ញសត្វនោះ ក្នុងទីនោះ ឯទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលចូលទៅកាន់សុទ្ធាវាស សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះទេ ។

(៦៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អនភិសមេតាវីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខ-សច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៦៩) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ អកុសលេ ចិត្តេ វត្តមានេ អនភិសមេតាវីនំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកអសញ្ញសត្វ ដែលមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលចូលទៅកាន់សុទ្ធាវាស មគ្គ-សច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(៦៩) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អកុសលចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកសត្វដែលមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាស-សត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកអសញ្ញសត្វ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

(៧០) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ។បេ។ អាមន្តា ។

(៧១) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ។បេ។ អាមន្តា ។

(៧២) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

(៧០) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកប ដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង (ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តនោះ) តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ នឹងកើតឡើងផង សមុ-ទយសច្ច នឹងកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់ សត្វណា នឹងកើតឡើងឬ ។ បេ ។ អើ ។

(៧១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់ សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយ មគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹង មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្ត ណា ឬក៏ សត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គ-សច្ច របស់សត្វណា (នឹងកើតឡើង) ឬ ។ បេ ។ អើ ។

(៧២) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង តែមគ្គសច្ច

តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៧៣) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ បេ ។

(៧៤) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ៗ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង (ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តនោះ) តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឬក៏ សត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងកើតឡើងផង ៗ

(៧៣) ទុក្ខសច្ច នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ៗ បេ ៗ

(៧៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា និងពួកអសញ្ញសត្វ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ (ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តនោះ) តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វក្រៅនេះ ដែលឋិតនៅ ក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា (នឹងកើតឡើង) ក្នុងទីណាឬ ៗ បេ ៗ ពើ ៗ

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

(៧៥) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ អាឆាយិកានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៧៦) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាឆាយិកានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

(៧៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងពួកអសញ្ញសត្វ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ (ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តនោះ) ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៧៥) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា

តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៧៧) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៧៨) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។

សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ (ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តនោះ) តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៧៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយ-សច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា សមុទយ-សច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង (ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តនោះ) តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត[១] សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ។

(៧៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។

---

១ បានដល់ចិត្តដែលប្រកបដោយបដិសន្ធិ ជាខាងក្រោយជាងចិត្តទាំងអស់ ។ អដ្ឋកថា ។

អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៧៩) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្ប-ជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គ-មគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិ-ស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរ-ហន្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយ-សច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៨០) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ បេ ។

(៨១) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ

ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ។

(៧៩) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ។

(៨០) ទុក្ខសច្ច នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៨១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា

តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៨២) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ អាធាយិកានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា និងពួកអសញ្ញសត្វ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ (ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តនោះ) តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ចនឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៨២) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងពួកអសញ្ញសត្វ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

(៨៣) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាចាយិកានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៨៤) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។

សច្ចយមក: បវត្តិវារ: ឧប្បាទវារ:

(៨៣) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ (ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តនោះ) តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកអសញ្ញសត្វ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកអសញ្ញសត្វ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៨៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។

សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៨៥) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ អភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អភិសមេតាវីនំ

ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ។

(៨៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើង តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច កើតឡើងហើយផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤

ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៨៦) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៨៧) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។ យត្ថកា សទិសា សព្វេ ។

(៨៨) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។

កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ៗ

(៨៦) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ៗ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើង តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច កើតឡើងហើយផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ៗ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង សមុទយសច្ច កើតឡើងផង ៗ

(៨៧) ទុក្ខសច្ច កើតឡើង ក្នុងទីណា ៗ បេ ៗ ក្នុងទីណា ប្រហែលគ្នា ទាំងអស់ ៗ

(៨៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ៗ

សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញ-
សត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ
នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ
ចតុវោការំ បញ្ចវោការំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស
ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុ-
ទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទ-
យសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។
ចតុវោការា បញ្ចវោការា ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គ-
ក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ
តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ
ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ចតុវោការំ បញ្ចវោការំ ឧបបជ្ជ-
ន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុ-
ទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៨៩) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស
តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិ-
ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អនភិសមេតាវីនំ ឧប-
បជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញ-
សត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ

ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត និងពួកសត្វ កាលចូលទៅកាន់អសញ្ញសត្វ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វក្រៅនេះ កាលចូលទៅកាន់ចតុវោការភពនិងបញ្ចវោការភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង សមុទយសច្ច កើតឡើងហើយផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ កាលច្យុត ចាកចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់ចតុវោការភពនិងបញ្ចវោការភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៨៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត និងពួកសត្វ កាលចូលទៅកាន់អសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វ

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ អភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៩០) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

ទាំងនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកគ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកគ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកគ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៩០) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់គ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកគ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ[១] ឧប្បជ្ជតិ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៩១) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ នត្ថិ ។

(៩២) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថ អនភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន

---

១ ឱ.ម. សមុទយសច្ចន្តិ ទិស្សតិយេវ ។

មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា ក្នុងចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហាកំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង សមុទយសច្ច កើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៩១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។

(៩២) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច មិនកើតឡើងហើយផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច

មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អនភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៩៣) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ

របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ។

(៩៣) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងពួកអសញ្ញសត្វ ក្នុងចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច មិនកើតឡើងហើយផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ

ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៩៤) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។

(៩៥) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ចតុវោការា បញ្ចវោការា ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ

មិនកើតឡើងហើយ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹង នូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងពួកអសញ្ញសត្វ ក្នុងចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងផង ។

(៩៤) ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៩៥) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វកាលច្យុត ចាកចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ និងពួកអសញ្ញសត្វ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ និងពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់អសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ

ឧប្បជ្ជតិ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៩៦) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អនភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អនភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ

មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ និងពួកអសញ្ញសត្វ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈនៃឧប្បត្តិចិត្ត សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផងក្នុងទីនោះ ។

(៩៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈនៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈនៃឧប្បត្តិចិត្ត និងពួកអសញ្ញសត្វ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈនៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃឧប្បត្តិចិត្ត និងពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់អសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ

ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អនភិស-មេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញ-សត្តានំ ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៩៧) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្ប-ជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អនភិស-មេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គ-សច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ

មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត និងពួកអសញ្ញសត្វ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៩៧) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹង នូវសច្ចៈ៤ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកអសញ្ញសត្វ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិន

ឧប្បជ្ជតិ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អនភិ-
សមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្ត-
ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គ-
សច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៩៨) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស សមុ-
ទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខ-
ណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស
ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស
ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ
នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ
ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ
ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្ស-
តិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ
តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ
បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស
ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ
នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជ-
ន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទ-
យសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

កើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្ត ទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកអសញ្ញសត្វ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៩៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ កើតឡើង តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ ក្រៅនេះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ។

អភិធម្មបិដកេ យមកំ

(៩៩) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ

(៩៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វនោះ ៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន កើតឡើង តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា

ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១០០) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ។

(១០០) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះៗ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា តែមគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះៗ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះៗ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងរបស់ពួកសត្វដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វ នឹងកើតឡើង តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះៗ នឹងកើតឡើងផង សមុទយសច្ច កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ។

[១០១] យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។ យត្ថកម្បិ យស្ស យត្ថកសទិសំ កាតព្វំ ។

[១០២] យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ ចតុវោការំ បញ្ចវោការំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ចតុវោការា បញ្ចវោការា ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ចតុវោការំ បញ្ចវោការំ ឧបបជ្ជន្តានំ

(១០១) ទុក្ខសច្ច កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ពាក្យថាក្នុងទីណា បណ្ឌិតគប្បីធ្វើឲ្យប្រហែលនឹងពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាដែរ ។

(១០២) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចូលទៅ កាន់អសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ក្រៅនេះ កាលចូលទៅ កាន់ចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ កាលច្យុត ចាកចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់ចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ

បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១០៣) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា (១) ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អបាយំ(២) អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ

---

១ ឱ.ម. ឯត្ថន្តរេ មគ្គន្តិ ទិស្សតិ ។ ២ ម. អយមេវ បាឋោ នត្ថិ ។

នឹងកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(១០៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ និងរបស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅកាន់អបាយ និងអសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន កើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ

បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផ-
លស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ
ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ
យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ
តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ
បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស
ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ
ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១០៤) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ
តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាធាយិ-
កានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ
តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ
ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ
យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខ-
ណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គ-
សច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ
ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។
យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ

ពួកសត្វទាំងនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(១០៤) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ សមុទយសច្ច របស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងរបស់សត្វនោះ ៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ ៗ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា

តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១០៥) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

ឬកំ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះៗ នឹងកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះៗ នឹងកើតឡើងផង សមុទយសច្ច កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ក្នុងទីនោះ ។

(១០៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ៗ

យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១០៦) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច

មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ។

(១០៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១០៧) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា

តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព នឹងមិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច មិនកើតឡើងផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ៗ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន នឹងមិនកើតឡើង តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព នឹងមិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ៗ

(១០៧) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ៗ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ

អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ (១) យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ(២) តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ

---

១ ម. តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេតិ ន ទិស្សតិ ។ ២ ម. និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានន្តិ បទទ្វយំ នត្ថិ ។

ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ សមុទយសច្ច របស់ពួកសត្វនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មិនកើតឡើង តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់ពួកសត្វនោះ ៗ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា តែសមុទយសច្ច របស់ពួកសត្វនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា

វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១០៨) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។

(១០៩) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ចតុវោការា បញ្ចវោការា ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គ-ក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ ចវន្តានំ(១) តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។

---

១ ឱ. អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តា ចវន្តានន្តិ ទិស្សន្តិ ។ ម. អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេតិ ទិស្សន្តិ ។

និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ នឹងមិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងផង ។

(១០៨) ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១០៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វកាលច្យុត ចាកចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ចរបស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១១០) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ

សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចូលទៅ កាន់អសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព នឹងមិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(១១០) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ

នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ

មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ កាលច្យុត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងរបស់សត្វទាំងនោះ កាលចូលទៅ កាន់អសញ្ញសត្វ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ៗ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន

អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញ-សត្តានំ ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ ។

(១១១) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បា-ទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហា-យ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គ-សច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញ-សត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ មគ្គ-សច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាឆាយិកានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ

និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ កាលប្យុត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទឹងមិនកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(១១១) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ ទឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ ពួកសត្វណា ទឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា ទឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ សមុទយសច្ច របស់ពួកសត្វនោះ ៗ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់ពួកសត្វនោះ មិនមែនជាទឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន ទឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច ទឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា ទឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ មគ្គសច្ច របស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ៗ ដែលជាបុថុជ្ជន ទឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ទឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ

ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១១២) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(១១៣) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ

តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ នឹងមិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(១១២) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា កើតឡើងហើយ តែសមុទយសច្ច របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ទុក្ខសច្ច របស់ពួកសត្វនោះក្រៅនេះ កើតឡើងហើយផង សមុទយសច្ច នឹងកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(១១៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ កើតឡើងហើយ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ

ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ។បេ។ អាមន្តា ។

(១១៤) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ។បេ។ អាមន្តា ។

(១១៥) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។បេ។

(១១៦) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។

របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ទុក្ខសច្ច របស់ពួកសត្វនោះ កើតឡើងហើយផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ។ បេ ។ អើ ។

(១១៤) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ កើតឡើងហើយ តែមគ្គសច្ច របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ។ បេ ។ អើ ។

(១១៥) ទុក្ខសច្ច កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១១៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១១៧) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ អាធាយិកានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ច របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅនេះ ដែលនៅក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព កើតឡើងហើយផង សមុទយសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ៗ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូលទៅកាន់សុទ្ធាវាស នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅនេះ ដែលនៅក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព នឹងកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(១១៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយផង និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ

ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១១៨) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ អបាយិកានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ

តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ៗ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូលទៅកាន់សុទ្ធាវាស នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(១១៨) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ឬ ៗ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយ មគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលកើតក្នុងអបាយ កើតឡើងហើយ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ

យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១១៩) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១២០) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង មគ្គសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ៗ មគ្គសច្ច របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងកាលចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាននូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង សមុទយសច្ច កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(១១៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ៗ មិនមានទេ ៗ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ៗ កើតឡើងហើយ ៗ

(១២០) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ៗ មិនមានទេ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ៗ កើតឡើងហើយ ៗ

(១៦១) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៦២) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។បេ។

(១៦៣) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៦៤) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៦៥) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។

(១៦១) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនកើតឡើងហើយ ។

(១៦២) ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៦៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងកើតឡើង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

(១៦៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងកើតឡើង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

(១៦៥) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ អាធាយិកានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

ឧប្បាទវារំ និដ្ឋិតំ ។

(១២៦) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

សមុទយសច្ច របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងកាលចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលកើតក្នុងអបាយ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ច របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ

ចប់ ឧប្បាទវារៈ ។

(១២៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងអស់នោះ កាលច្យុតរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា ក្នុងបច្ចុប្បន្ន តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង សមុទយសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា ៗ

យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ ។ អាមន្តា ។

(១៦៧) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ មគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈតិ បញ្ចវោការេ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អរូបេ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ បញ្ចវោការេ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៦៨) យស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។

(១៦៩) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ អើ ។

(១២៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងអស់នោះ កាលច្យុត រលត់ទៅ ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកមគ្គ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង មគ្គសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងក្ខណៈ នៃមគ្គ ក្នុងបញ្ចវោការភព ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងក្ខណៈ នៃមគ្គ ក្នុងអរូបភព តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងក្ខណៈ នៃមគ្គ ក្នុងបញ្ចវោការភព ។

(១២៨) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ទេ ។ មគ្គសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ទេ ។

(១២៩) ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅ ក្នុងអសញ្ញសត្វនោះ ។ បេ ។

យត្តកំ ឧប្បាទេបិ និរោធេបិ ឧប្បាទនិរោធេបិ សទិសំ ។ នត្ថិ នានាករណំ ។

(១៣០) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។ យស្ស យត្ថកម្បិ សទិសំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(១៣១) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៣២) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អរូបេ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ

ពាក្យថា ក្នុងទីណា ប្រហែលគ្នា ក្នុងកាលជាទីកើតផង ក្នុងកាលជាទីរលត់ទៅផង ក្នុងកាលជាទីកើត និងកាលជាទីរលត់ទៅផង ។ ការធ្វើឲ្យផ្សេងៗ គ្នា មិនមានឡើយ ។

(១៣០) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណា បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារដូចគ្នា ។

(១៣១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយ-សច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា ក្នុងបច្ចុប្បន្ន តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងអស់នោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ មិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ។

(១៣២) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ ក្នុងអរូបភព តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ

ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ ផលស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ មគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ ផលស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៣៣) យស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តមគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងអស់នោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ មិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃផល ក្នុងអរូបភព ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកមគ្គ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងអស់នោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ មិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃផល ក្នុងអរូបភព ។

(១៣៣) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកតណ្ហា និងប្រាសចាកមគ្គ ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ មគ្គវិប្បយុត្តតណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៣៤) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

(១៣៥) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។ យស្សកម្បិ យត្ថកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ ។ យស្សយត្ថកោបិ និរោធសមាបន្នានន្តិ ចេតំ ន កាតព្វំ ។

(១៣៦) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យថា ឧប្បាទវារេ អតីតា បុច្ឆា អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ វិភត្តំ[១] ឯវំ និរោធេបិ វិភជិតព្វំ ។ នត្ថិ នានាករណំ ។

---

១ ម. វិភត្តា ។

មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងកង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងអស់ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងកង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកមគ្គ និងប្រាសចាកតណ្ហា ។

(១៣៤) ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។បេ។

(១៣៥) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។បេ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា ក្នុងទីណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ដូចៗគ្នា ។ មួយយ៉ាងទៀត ពាក្យថា ពួកសត្វដែលចូលកាន់និរោធ ដូចេះនុះ បណ្ឌិតមិនគប្បីធ្វើ ក្នុងពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាទេ ។

(១៣៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។អើ។ បុច្ឆា ជាអតីត និងពាក្យបណ្តាយក្តី ពាក្យប្រាសក្តី ដែលលោកចែកហើយ ក្នុងឧប្បាទវារៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិតគប្បីចែក ក្នុងនិរោធវារៈ យ៉ាងនោះដែរ ។ ការធ្វើឲ្យផ្សេងៗគ្នា មិនមានទេ ។

(១៣៧) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ។បេ។ អាមន្តា ។

(១៣៨) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ។បេ។ អាមន្តា ។

(១៣៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងមិនបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ នឹងរលត់ទៅ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។

(១៣៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ នឹងរលត់ទៅ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ សត្វទាំងឡាយ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(១៣៩) យស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(១៤០) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ។បេ។

(១៤១) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

(១៣៩) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ។

(១៤០) ទុក្ខសច្ច នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៤១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ

និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្សកម្បិ យត្ថកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ ។

(១៦២) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(១៦៣) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។

ទឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ ដែលទៅក្នុងបញ្ចវោការភព និងបញ្ចវោការភព នឹងរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា ក្នុងទីណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ដូចគ្នា ៗ

(១៤២) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ៗ អើ ៗ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ៗ អើ ៗ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ៗ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា នឹងមិនរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ៗ

(១៤៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ៗ អើ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ៗ

អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(១៤៤) យស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។

មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ នឹងមិនរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ។

(១៨៨) សមុទយសច្ច រស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ។

(១៤៥) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ បេ ។

(១៤៦) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(១៤៧) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ អាធាយិកានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ

(១៨៥) ទុក្ខសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៨៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងទីនោះ ។

(១៨៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ

នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ចិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(១៤៨) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាគាមិកានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។

តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងទីនោះ ។

(១៤៨) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ មគ្គសច្ច របស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំង-ឡាយ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង សមុទយ-សច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងទីនោះ ។

(១៤៩) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៥០) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ អភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច

(១៤៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។

(១៥០) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយទេ ពួកសត្វដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង មគ្គសច្ច រលត់ហើយផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និទ្ទេសវារោ

ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ អភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៨១) យស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៨២) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។

(១៨១) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង មគ្គសច្ច រលត់ហើយផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ និងពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង សមុទយសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា ។

(១៨២) ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៨៣) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការា បញ្ចវោការា ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ ចតុវោការំ បញ្ចវោការំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ ចតុវោការា បញ្ចវោការា ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៨៤) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ

(១៩៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ និងរបស់សត្វទាំងនោះ កាលច្យុត ចាកអសញ្ញសត្វ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វក្រៅនេះ កាលច្យុត ចាកចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង សមុទយសច្ច រលត់ហើយផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់ចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលច្យុត ចាកចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្នុងទីនោះ ។

(១៩៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អនភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ អភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ អភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៥៥) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ

មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត និងរបស់ពួកសត្វទាំងនោះ កាលច្យុត ចាកអសញ្ញសត្វ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង មគ្គសច្ច រលត់ហើយផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្នុងទីនោះ ៗ

(១៩៤) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ

នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ អភិសមេតា-
វីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយ-
សច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា
បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ សមុទយ-
សច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បា-
ទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ
មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ
និរុជ្ឈតិ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ
តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៨៦) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស
សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស
វា បន សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ទុក្ខ-
សច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ នត្ថិ ។

(១៨៧) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស
មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អភិសមេតាវីនំ ឧប្បជ្ជន្តានំ

តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង មគ្គសច្ច រលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង សមុទយសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(១៩៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ៗ រលត់ហើយ ៗ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ៗ មិនមានទេ ៗ

(១៩៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ៗ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤

បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ អនភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ អនភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៥៨) យស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ

កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទ-ក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច មិនរលត់ហើយផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ កាលច្យុត ក្នុងភង្គ-ក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយផង ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ទៅផង ។

(១៩៨) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ

ន និរុជ្ឈិត្ថ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៥៩) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

(១៦០) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ ចតុវោការំ បញ្ចវោការំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ

មិនមែនជាមិនរលត់ហើយទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់គ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងពួកអសញ្ញសត្វ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច មិនរលត់ហើយផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់គ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់គ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងពួកអសញ្ញសត្វ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយផង សមុទយសច្ច មិនរលត់ទៅផង ។

(១៥៩) ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៦០) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វកាលចូលទៅ កាន់ចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព

តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៦១) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ ៗ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ និងពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់អសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច មិនរលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ និងពួកសត្វ កាលច្យុត ចាកអសញ្ញសត្វ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ និងពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់អសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយផង ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(១៦១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ៗ ពួកសត្វដែលជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព

តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អនភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អនភិសមេតាវីនំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អនភិសមេតាវីនំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៦២) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ

ទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ចៈ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត និងរបស់ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងរបស់សត្វទាំងនោះ កាលចូលទៅកាន់អសញ្ញសត្វ មិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ចៈ មិនរលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ មគ្គសច្ចៈ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត និងរបស់ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលច្យុត និងរបស់សត្វទាំងនោះ កាលច្យុត ចាកអសញ្ញសត្វ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ចៈ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃឧប្បត្តិចិត្ត និងរបស់ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងរបស់សត្វទាំងនោះ កាលចូលទៅកាន់អសញ្ញសត្វ មិនរលត់ហើយផង ទុក្ខសច្ចៈ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(១៦២) សមុទយសច្ចៈ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និទ្ទេសវារោ

តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អភិ-
សមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហា-
វិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ
ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន
និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ
អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហា-
វិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ
សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និ-
រុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ
តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អនភិស-
មេតាវីនំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គ-
សច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយ-
សច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្ត-
មានេ អនភិសមេតាវីនំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ
តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ
តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច
ន និរុជ្ឈតិ ។

មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកគ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់គ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកអសញ្ញសត្វ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច មិនរលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់គ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកសត្វ ដែលជាអ្នកមិនទាន់គ្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងពួកអសញ្ញសត្វ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយផង សមុទយសច្ច មិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

(១៦៣) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៦៤) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា

(១៦៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ រលត់ទៅ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ ក្រៅនេះ កាលប្បវត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង សមុទយសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលប្បវត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅផង ។

(១៦៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន រលត់ទៅ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ៗ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ និងរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅផង ៗ

(១៦៥) យស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៦៦) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ ។បេ។

(១៦៥) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះៗ រលត់ទៅ ក្នុងក្ខណៈ នៃតណ្ហា តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះៗ រលត់ទៅផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងក្ខណៈ នៃតណ្ហា ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះៗ នឹងរលត់ផង សមុទយសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងក្ខណៈ នៃតណ្ហា ។

(១៦៦) ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(១៦៧) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ។ ឥតរេសំ ចតុវោការា បញ្ចវោការា ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ ចតុវោការំ បញ្ចវោការំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ ។ ចតុវោការា បញ្ចវោការា ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

(១៦៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ចាកអសញ្ញសត្វ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វក្រៅនេះ កាលច្យុត ចាកចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង សមុទយសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ កាលចូលទៅកាន់ចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលច្យុត ចាកចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

(១៦៨) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ បញ្ចវោការេ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ

(១៦៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត និងរបស់ពួកសត្វទាំងនោះ កាលច្យុត ចាកអបាយ និងចាកអសញ្ញសត្វ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ ក្នុងបញ្ចវោការភព ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព

តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈតិ បញ្ចវោការេ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៦៩) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាចាយិកានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ

មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងខណៈ នៃមគ្គ ក្នុងបញ្ច-វោការភព ឬក៏ ពួកសត្វឯទៀតណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វនោះ កាលច្យុត ក្នុងខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

(១៦៩) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ សមុទយ-សច្ច របស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងរបស់សត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងខណៈ នៃតណ្ហា រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះៗ រលត់ទៅផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងខណៈ នៃតណ្ហា ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ

តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈតិ ។

(១៧០) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។

ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត នោះ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះៗ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃ តណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងទី នោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះៗ នឹងរលត់ទៅ ផង សមុទយសច្ច រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា ក្នុងទីនោះ ៗ

(១៧០) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ៗ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់ បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃ មគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ ទុក-សច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និង របស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គ ដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព មិនរលត់ទៅផង សមុ-ទយសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់ សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ៗ

អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៧១) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ

សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ទៅផង ។

(១៧១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ

អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៧២) យស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ

ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ និងរបស់សត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព មិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច និងមិនរលត់ទៅផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ៗ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន នឹងមិនរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ និងរបស់សត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ទៅផង ៗ

(១៧២) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ៗ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ

ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ។

មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះៗ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ

អសញ្ញសត្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៧៣) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

(១៧៤) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ចតុវោការំ បញ្ចវោការំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។

និងរបស់ អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច មិនរលត់ទៅផង ។

(១៧៣) ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៧៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ កាលចូលទៅកាន់ចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចូលទៅកាន់អសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទ-ក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរិយេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៧៨) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ បញ្ចវោការេ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចាញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរិយេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រ-សើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ចាកអសញ្ញសត្វ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចូលទៅ កាន់អសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព នឹងរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

(១៧៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងបញ្ចវោការភព ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ

នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អរ-
ហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា
មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ
ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស
ច ភង្គក្ខណេ អធាយំ[១] អសញ្ញសត្តំ ឧប-
បជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ
មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ
មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន
និរុជ្ឈតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ
ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិ-
លភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ
អធាយា[២] អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ
ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ
អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា
មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្ត-
ស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ភង្គ-
ក្ខណេ អធាយំ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ
មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

---

១ ម. អយំ បាឋោ នត្ថិ ។ ២ ម. អយមេវ នត្ថិ ។

តែមគ្គសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ចៈ របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ និងរបស់ពួកសត្វទាំងនោះ កាលចូលទៅ កាន់អបាយ និងអសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព មិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ចៈ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ មគ្គសច្ចៈ របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត និងរបស់ពួកសត្វ កាលច្យុតចាកអបាយនិងអសញ្ញសត្វ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ចៈ របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ និងរបស់ពួកសត្វទាំងនោះ កាលចូលទៅ កាន់អបាយ និងអសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ចៈ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(១៧៦) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាចាយិកានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ

(១៧៦) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ ៗ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង មគ្គសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ មគ្គសច្ច របស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងរបស់សត្វនោះ ៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ

អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អគ្គបច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(១៧៧) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(១៧៨) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ

មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច មិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

(១៧៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា រលត់ហើយ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ទុក្ខសច្ច របស់ពួកសត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ រលត់ហើយផង សមុទយសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។

(១៧៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅដែរឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ រលត់ហើយ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(១៧៩) យស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(១៨០) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ ។ បេ ។

(១៨១) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ

ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា ៗ បេ ៗ អើ ៗ

(១៧៩) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅដែរឬ ៗ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ រលត់ហើយ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា ៗ បេ ៗ អើ ៗ

(១៨០) ទុក្ខសច្ច រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ៗ បេ ៗ

(១៨១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វក្រៅនេះ

ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ។

(១៨២) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ អបាយិកានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន

ដែលទៅ ក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង សមុទយសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ៗ ពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វក្រៅនេះ ដែលទៅ ក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច រលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(១៨២) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត

យត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ។

(១៨៣) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ អាធាយិកានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ កាលចូលទៅកាន់សុទ្ធាវាស មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច រលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(១៨៣) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។

សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិត្ថ ។

(១៨៤) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(១៨៥) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ ន និរុជ្ឈិត្ថ ។

(១៨៦) យស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

មគ្គសច្ច របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វទាំងនោះ ក្នុងចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច រលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(១៨៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅដែរឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។

(១៨៥) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ មិនរលត់ហើយ ។

(១៨៦) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(១៨៧) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ ។បេ ។

(១៨៨) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(១៨៩) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(១៩០) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

(១៨៧) ទុក្ខសច្ច មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៨៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ នឹងរលត់ទៅ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ហើយ ។

(១៨៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងរលត់ទៅ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ហើយ ។

(១៩០) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ សមុទយសច្ច របស់សុទ្ធាវាសសត្វទាំងនោះ ក្នុងចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយផង មគ្គសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ អាចាយិកានំ តេសំ តត្ថ មគ្គស្ស ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិត្ថ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។

និរោធវារំ និដ្ឋិតំ ។

(១៩១) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។ យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។ យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។

មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ច របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច មិនរលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

ចប់ និរោធវារៈ ។

(១៩១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ មិនរលត់ទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនកើតឡើងទេ ។ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ មិនរលត់ទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនកើតឡើងទេ ។ សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ មិនរលត់ទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា រលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនកើតឡើងទេ ។

យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតិ ។ យត្ថកំ ឧប្បាទវារេបិ និរោធវារេបិ ឧប្បាទនិរោធវារេបិ សទិសំ ។ នត្ថិ នានាករណំ(១) ។ យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ ។

(១៩២) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ

១ ម. និន្នានាករណំ ។

ទុក្ខសច្ច កើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច កើតឡើង ក្នុងអសញ្ញសត្វនោះ តែសមុទយសច្ច មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ។ ពាក្យថា ក្នុងទីណា គឺក្នុងឧប្បាទវារៈក្តី និរោធវារៈក្តី ឧប្បាទនិរោធវារៈក្តី ប្រហែល ៗ គ្នា ។ ការធ្វើឲ្យផ្សេង ៗ គ្នា មិនមានឡើយ ។ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនរលត់ទេ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ប្រហែល ៗ គ្នា ។

(១៩២) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ទាំងមិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច មិនរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ

ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១៩៣) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ មគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ មគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

មិនរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ៗ

(១៩៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ៗ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកមគ្គ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច រលត់ទៅផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ៗ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកមគ្គ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ៗ

(១៩៤) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ មគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ មគ្គវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(១៩៥) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។

(១៩៦) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ ។ យស្សយត្ថកោបិ និរោធសមាបន្នានន្តិ(១) ន កាតព្វំ ។

---

១ ម. ឯត្ថន្តរេ បេតន្តិ ទិស្សតិ ។

(១៩៤) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ សមុទយសច្ច របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកមគ្គ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ មគ្គសច្ច របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកតណ្ហា និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកមគ្គ ។

(១៩៥) ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៩៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ប្រហែល ៗ គ្នា ។ ឯពាក្យថា របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ បណ្ឌិត មិនគប្បីធ្វើ ត្រង់ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាទេ ។

(១៩៧) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។ អតីតា បុច្ឆា យថា ឧប្បាទវារេ វិភត្តា ឯវំ ឧប្បាទនិរោធេបិ អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ វិភជិតព្វំ ។

(១៩៨) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(១៩៩) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ

(១៩៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ សមុ-
ទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត
សមុទយសច្ច របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។ បុច្ឆា ជាអតីត ដែល
លោកចែកហើយ ក្នុងឧប្បាទវារៈ យ៉ាងណា អនុលោមក្តី បច្ចនិយៈក្តី
លោកគប្បីចែក ក្នុងឧប្បាទនិរោធ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

(១៩៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង សមុទយសច្ច
របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំង-
ឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែល
ជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងកើត
ឡើង តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ទុក្ខ-
សច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ នឹងកើតឡើងផង សមុទយសច្ច
នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា
។ បេ ។ អើ ។

(១៩៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង មគ្គសច្ច
របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំង
ឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ
ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ នឹងកើតឡើង តែមគ្គសច្ច
របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏
ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ

យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(២០០) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២០១) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ បេ ។

(២០២) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។

ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។

(២០០) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង មគ្គ-សច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច នឹងកើតឡើងផង ។

(២០១) ទុក្ខសច្ច នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២០២) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។

អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ ។

(២០៣) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។

ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វក្រៅនេះ ដែលនៅក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ប្រហែល ៗ គ្នា ។

(២០៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង សមុទយ-សច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនរលត់ទៅ តែទុក្ខ-សច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ។

(២០៤) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២០៥) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទនិរោធវារៈ

(២០៤) ទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ មគ្គសច្ចៈ របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ នឹងមិនរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ចៈ នឹងមិនកើតឡើងផង ។

(២០៥) សមុទយសច្ចៈ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ សមុទយសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង តែមគ្គសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ សមុទយសច្ចៈ របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ នឹងមិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ចៈ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ចៈ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ

នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ អគ្គ-មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២០៦) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ បេ ។

(២០៧) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ ។ បេ ។ សមុទយសច្ចំ មគ្គសច្ចំ នានាករណំ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២០៨) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ។ បេ ។ បច្ចុប្បន្នេនាតីតា បុច្ឆា ឧប្បាទវារេបិ ឧប្បាទនិរោធវារេបិ យស្សកម្បិ យត្ថកម្បិ យស្ស-យត្ថកម្បិ អនុលោមម្បិ បច្ចនិយម្បិ សទិសំ ។ អសម្មោហន្តេន វិភជិតព្វំ ។

តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងកង្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ។

(១០៦) ទុក្ខសច្ច នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២០៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ប្រហែល ៗ គ្នា ។ បេ ។ សមុទយសច្ច មគ្គសច្ច មានការធ្វើផ្សេង ៗ គ្នា ។ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ នឹងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងកង្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ។

(២០៨) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត របស់សត្វណា ។ បេ ។ បុច្ឆា ជាអតីត (លោកចែកហើយ) ដោយបច្ចុប្បន្ន ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា ក្នុងទីណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី អនុលោមក្តី បច្ចនិយៈក្តី ទាំងអស់នេះ ក្នុងឧប្បាទវារៈ និងឧប្បាទនិរោធវារៈ ប្រហែល ៗ គ្នា ។ បណ្ឌិត ដែលមិនវង្វេង គប្បីចែកផងចុះ ។

(២០៩) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទនិរោធវារៈ

(២០៩) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វក្រៅនេះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ។

(២១០) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស

(២១០) ទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វណា កើតឡើង មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ទុក្ខសច្ចៈ របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ និងពួកសត្វនោះ ៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន កើតឡើង តែមគ្គសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង មគ្គសច្ចៈ នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព មគ្គសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ចៈ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ

ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២១១) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ យេ មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ

ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ៗ

(២១១) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់ពួកសត្វនោះៗ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះៗ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូលទៅ កាន់និរោធ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ

តេសំ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២១២) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។

(២១៣) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ។ ឥតរេសំ ចតុវោការំ បញ្ចវោការំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ចតុវោការា បញ្ចវោការា ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ

តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ។

(២១២) ទុក្ខសច្ច កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២១៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចូលទៅ កាន់អសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វក្រៅនេះ កាលចូលទៅ កាន់ចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ កាលច្យុត ចាកចតុវោការភព និងចាកបញ្ចវោការភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព

តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ ណោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ចតុវោការំ បញ្ចវោការំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២០៤) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អធាយំ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។

សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់ចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ផង ទុក្ខសច្ច កើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(២១៤) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ទុក្ខសច្ច របស់ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិន បាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ និងរបស់ពួក សត្វនោះ កាលចូលទៅ កាន់អបាយ និងអសញ្ញសត្វ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន កើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំង នោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួក សត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វ ទាំងនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២១៨) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាធាយិកានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ

ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(២១៩) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ សមុទយសច្ច របស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា កើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទនិរោធវារោ

យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទ-ក្ខណេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គ-សច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិ-ស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្ត-ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២០៦) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ទុប្បជ្ជតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ទុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ

ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះៗ កើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ មគ្គសច្ច របស់ពួកសត្វនោះៗ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គមគ្គសច្ច របស់ពួកសត្វនោះៗ នឹងរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ។

(២១៦) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ៗ ពួកសត្វទាំងអស់ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ

ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២១៧) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ

និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្ត មិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ។

(២១៧) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ ឬក៏ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទនិរោធវារោ

តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ទុក្ខសច្ចំ នុប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច នុប្បជ្ជតិ ។

ពួកសត្វទាំងនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ៗ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន នឹងមិនរលត់ទៅ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព និងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ៗ

(២១៨) យស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ យេ បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ

(៦១៨) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ សមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលទៅកាន់និរោធ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលទៅកាន់និរោធ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វណា ជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ ៗ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ

យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២១៩) យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។

(២២០) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។

ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា ក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ។

(២១៩) ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២២០) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ កាលច្យុត ចាកចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ចាកអសញ្ញសត្វ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព មិនកើតឡើងផង សមុទយសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត សមុទយសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២២១) យស្ស យត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ មគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ

សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចូលទៅកាន់អសញ្ញសត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត ចាកអសញ្ញសត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គនិងផល ក្នុងអរូបភព នឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(២៦១) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ពួកសត្វទាំងនោះ កាលច្យុត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ

សច្ចយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទនិរោធវារោ

អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ អឆាយា អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អឆាយំ អសញ្ញសត្តំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ មគ្គស្ស ច ផលស្ស ច ឧប្បាទក្ខណេ អឆាយា អសញ្ញសត្តា ចវន្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

សច្ចយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទនិរោធវារៈ

ទុក្ខសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន ទឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលច្យុត និងរបស់ពួកសត្វនោះ កាលច្យុត ចាកអបាយ និងចាកអសញ្ញសត្វ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច ទឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា ទឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ទុក្ខសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន ទឹងមិនបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត កាលចាប់បដិសន្ធិ និងរបស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅកាន់អបាយ និងកាន់អសញ្ញសត្វ ទឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក្នុងទីនោះ តែទុក្ខសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន ទឹងមិនបាន នូវមគ្គ កាលច្យុត និងរបស់ពួកសត្វនោះ កាលច្យុត ចាកអបាយ និងចាកអសញ្ញសត្វ ទឹងមិនរលត់ទៅផង ទុក្ខសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គ និងផល ក្នុងអរូបភព ក្នុងទីនោះ ៗ

(២២២) យស្ស យត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យេ ចញ្ញេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ មគ្គសច្ចញ្ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាឆាយិកានំ យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ សមុទយសច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ

(៤៤៤) សមុទយសច្ច របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា មគ្គសច្ច របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ឬក៏ ពួកសត្វដទៃណា នឹងបាន នូវមគ្គ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះៗ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងទីនោះ តែមគ្គសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ សមុទយសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង មគ្គសច្ច នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មគ្គសច្ច របស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងអបាយ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលជាបុថុជ្ជន នឹងមិនបាន នូវមគ្គ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃតណ្ហា ក្នុងទីនោះ តែសមុទយសច្ច របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ មគ្គសច្ច របស់ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់សត្វទាំងនោះ

យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តណ្ហាយ ភង្គក្ខណេ តណ្ហាវិប្បយុត្តចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ មគ្គសច្ចញ្ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ សមុទយសច្ចញ្ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២២៣) យស្ស ទុក្ខសច្ចំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស សមុទយសច្ចំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ យថា និរោធវារេ អតីតានាគតា(១) បុច្ឆា អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ វិភត្តំ(២) ឯវំ ឧប្បាទនិរោធវារេបិ អសម្មោហន្តេន វិភជិតព្វំ ។

ឧប្បាទនិរោធវារំ និដ្ឋិតំ ។

បវត្តិវារោ ។

បរិញ្ញាវារោ

(២២៤) យោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានាតិ សោ សមុទយសច្ចំ បជហាតីតិ ។ អាមន្តា ។ យោ វា បន សមុទយសច្ចំ បជហាតិ សោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានាតីតិ ។ អាមន្តា ។ យោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានាតិ សោ សមុទយសច្ចំ នប្បជហាតីតិ ។ អាមន្តា ។ យោ វា បន សមុទយសច្ចំ នប្បជហាតិ សោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានាតីតិ ។ អាមន្តា ។

---

១ ម. អតីតានាគតា ។ ២ ម. វិភត្តា ។

ដែលជាបុថុជ្ជន ទឹងមិនបាន នូវមគ្គ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ទឹងមិនរលត់ទៅផង សមុទយសច្ច មិនកើតឡើងផង ក្នុងខណៈ នៃតណ្ហា និងក្នុងកាលដែលចិត្តប្រាសចាកតណ្ហា កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងទីនោះ ។

(២២៣) ទុក្ខសច្ច របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ សមុទយសច្ច របស់សត្វនោះ ទឹងរលត់ទៅឬ ។ បុច្ឆា ជាអតីត និងអនាគត ជាអនុលោមក្តី ជាបច្ចនិយៈក្តី ដែលលោកចែកហើយ ក្នុងនិរោធវារៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត ដែលមិនវង្វេង គប្បីចែក ក្នុងឧប្បាទនិរោធវារៈ យ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់ ឧប្បាទនិរោធវារៈ ។

ចប់ បវត្តិវារៈ ។

បរិញ្ញាវារៈ

(២២៤) សត្វណា កំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ លះបង់ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា លះបង់ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ កំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។ សត្វណា មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ មិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា មិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។

(២២៥) យោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានិត្ថ សោ សមុទយសច្ចំ បជហិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យោ វា បន សមុទយសច្ចំ បជហិត្ថ សោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានិត្ថ សោ សមុទយសច្ចំ នប្បជហិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យោ វា បន សមុទយសច្ចំ នប្បជហិត្ថ សោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(២២៦) យោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានិស្សតិ សោ សមុទយសច្ចំ បជហិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យោ វា បន សមុទយសច្ចំ បជហិស្សតិ សោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានិស្សតិ សោ សមុទយសច្ចំ នប្បជហិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យោ វា បន សមុទយសច្ចំ នប្បជហិស្សតិ សោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

(២២៧) យោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានាតិ សោ សមុទយសច្ចំ បជហិត្ថាតិ ។ នោ ។ យោ វា បន សមុទយសច្ចំ បជហិត្ថ សោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានាតីតិ ។ នោ ។ យោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានាតិ

(២២៥) សត្វណា កំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ លះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា លះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ កំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។ សត្វណា មិនកំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ មិនលះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា មិនលះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ មិនកំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។

(២២៦) សត្វណា នឹងកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ នឹងលះបង់ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា នឹងលះបង់ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ នឹងកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។ សត្វណា នឹងមិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ នឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា នឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ នឹងមិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ អើ ។

(២២៧) សត្វណា កំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ លះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ មិនមែនទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា លះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ កំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ មិនមែនទេ ។ សត្វណា មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ច

សោ សមុទយសច្ចំ នប្បជហិត្ថាតិ ។ អរហា ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានាតិ នោ ច សមុទយសច្ចំ នប្បជហិត្ថ អគ្គមគ្គសមង្គិញ្ច អរហន្តញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា បុគ្គលា ទុក្ខសច្ចញ្ច ន បរិជានន្តិ សមុទយសច្ចញ្ច នប្បជហិត្ថ ។ យោ វា បន សមុទយសច្ចំ នប្ប-ជហិត្ថ សោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានាតីតិ ។ អគ្គ-មគ្គសមង្គី សមុទយសច្ចំ នប្បជហិត្ថ នោ ច ទុក្ខ-សច្ចំ ន បរិជានាតិ អគ្គមគ្គសមង្គិញ្ច អរហន្តញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា បុគ្គលា សមុទយសច្ចញ្ច នប្ប-ជហិត្ថ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន បរិជានន្តិ ។

(២២៨) យោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានាតិ សោ សមុទយសច្ចំ បជហិស្សតីតិ ។ នោ ។ យោ វា បន សមុទយសច្ចំ បជហិស្សតិ សោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានាតីតិ ។ នោ ។ យោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជា-នាតិ សោ សមុទយសច្ចំ នប្បជហិស្សតីតិ ។ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានន្តិ នោ ច សមុទយសច្ចំ នប្បជហិស្សន្តិ អរហា យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន បរិជានន្តិ សមុទយសច្ចញ្ច នប្បជហិស្សន្តិ ។

សត្វនោះ មិនលះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ ព្រះអរហន្ត មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ច តែមិនមែនជាមិនលះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ចទេ ពួកបុគ្គល ដ៏សេស លើកលែងតែបុគ្គល ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងព្រះអរហន្តចេញ មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចផង មិនលះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ចផង ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា មិនលះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ បុគ្គល ដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ មិនលះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ច តែមិនមែនជាមិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចទេ ពួកបុគ្គលដ៏សេស លើកលែងតែបុគ្គលដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងព្រះអរហន្តចេញ មិនលះបង់ហើយ នូវសមុទយសច្ចផង មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចផង ។

(២២៨) សត្វណា កំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ នឹងលះបង់ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ មិនមែនទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា នឹងលះបង់ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ កំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ មិនមែនទេ ។ សត្វណា មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ នឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គ ពួកសត្វនោះ មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ច តែមិនមែនជានឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ចទេ ព្រះអរហន្ត និងពួកបុថុជ្ជនណា នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ព្រះអរហន្ត និងពួកបុថុជ្ជននោះ មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចផង នឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ចផង ។

យោ វា បន សមុទយសច្ចំ នប្បជហិស្សតិ សោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានាតីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គី សមុទយសច្ចំ នប្បជហិស្សតិ នោ ច សមុទយសច្ចំ ន បរិជានាតិ អរហា យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេ សមុទយសច្ចញ្ច នប្បជហិស្សន្តិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន បរិជានន្តិ ។

(២២៩) យោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានាតិ សោ សមុទយសច្ចំ បជហិស្សតីតិ ។ នោ ។ យោ វា បន សមុទយសច្ចំ បជហិស្សតិ សោ ទុក្ខសច្ចំ បរិជានាតីតិ ។ នោ ។ យោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានាតិ សោ សមុទយសច្ចំ នប្បជហិស្សតីតិ ។ យេ មគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានន្តិ នោ ច សមុទយសច្ចំ នប្បជហិស្សន្តិ អគ្គមគ្គសមង្គី យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន បរិជានន្តិ សមុទយសច្ចញ្ច នប្បជហិស្សន្តិ ។ យោ វា បន

មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា ទឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ បុគ្គលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ ទឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ច តែមិនមែនជាមិនកំណត់ដឹង នូវសមុទយសច្ចទេ ព្រះអរហន្ត និងពួកបុថុជ្ជន ណា ទឹងមិនបាន នូវមគ្គ ព្រះអរហន្ត និងពួកបុថុជ្ជន នោះ ទឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ចផង មិនកំណត់ដឹង នូវទុក្ខសច្ចផង ៗ

(៤៤៩) សត្វណា កំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ ទឹងលះបង់ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ មិនមែនទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា ទឹងលះបង់ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ កំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ មិនមែនទេ ។ សត្វណា មិនកំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ច សត្វនោះ ទឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ចឬ ។ ពួកសត្វណា ទឹងបាន នូវមគ្គ ពួកសត្វនោះ មិនកំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ច តែមិនមែនជាទឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ចទេ បុគ្គលដែលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកបុថុជ្ជន ណា ទឹងមិនបាន នូវមគ្គ បុគ្គលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកបុថុជ្ជន នោះ មិនកំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ចផង ទឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ច ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា

សមុទយសច្ចំ នប្បជហិស្សតិ សោ ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ សមុទយសច្ចំ នប្បជហិស្សតិ នោ ច ទុក្ខសច្ចំ ន បរិជានិត្ថ អគ្គមគ្គសមង្គី យេ ច បុថុជ្ជនា មគ្គំ ន បដិលភិស្សន្តិ តេ សមុទយសច្ចញ្ច នប្បជហិស្សន្តិ ទុក្ខសច្ចញ្ច ន បរិជានិត្ថ ។

បរិញ្ញាវារំ និដ្ឋិតំ ។

សច្ចយមកំ និដ្ឋិតំ ។

សង្ខារយមកំ

បណ្ណត្តិវារោ

(២៣០) តយោ សង្ខារា កាយសង្ខារោ វចីសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារោ ។ អស្សាសបស្សាសា កាយសង្ខារោ វិតក្កវិចារា វចីសង្ខារោ សញ្ញា ច វេទនា ច ចិត្តសង្ខារោ ឋបេត្វា វិតក្កវិចារេ សព្វេបិ ចិត្តសម្បយុត្តកា ធម្មា ចិត្តសង្ខារោ ។

ឧទ្ទេសវារោ

(២៣១) កាយោ កាយសង្ខារោ កាយសង្ខារោ កាយោ ។ វចី វចីសង្ខារោ វចីសង្ខារោ វចី ។ ចិត្តំ ចិត្តសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារោ ចិត្តំ ។

នឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ច សត្វនោះ ឈ្មោះថា មិនកំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ចឬ ។ ព្រះអរហន្ត នឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ច តែមិនមែនជាមិនកំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ចទេ ពួកបុគ្គលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកបុថុជ្ជន ណា នឹងមិនបាន នូវមគ្គ ពួកបុគ្គលប្រកបដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកបុថុជ្ជន នោះ នឹងមិនលះបង់ នូវសមុទយសច្ចផង មិនកំណត់ដឹងហើយ នូវទុក្ខសច្ចផង ។

ចប់ បរិញ្ញាវារៈ ។

ចប់ សច្ចយមកៈ ។

សង្ខារយមកៈ

បណ្ណត្តិវារៈ

(២៣០) សង្ខារ ៣ យ៉ាង គឺ កាយសង្ខារ ១ វចីសង្ខារ ១ ចិត្តសង្ខារ ១ ។ ពួកអស្សាសបស្សាសៈ ឈ្មោះថា កាយសង្ខារ ពួកវិតក្កវិចារៈ ឈ្មោះថា វចីសង្ខារ សញ្ញានិងវេទនា ឈ្មោះថា ចិត្តសង្ខារ ពួកធម៌ទាំងអស់ ដែលសម្បយុត្តដោយចិត្ត វៀរលែងតែពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈចេញ ឈ្មោះថា ចិត្តសង្ខារដែរ ។

ឧទ្ទេសវារៈ

(២៣១) កាយ ហៅថា កាយសង្ខារ កាយសង្ខារ ហៅថា កាយ ។ វចី ហៅថា វចីសង្ខារ វចីសង្ខារ ហៅថា វចី ។ ចិត្ត ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ចិត្តសង្ខារ ហៅថា ចិត្ត ។

(២៣២) ន កាយោ ន កាយសង្ខារោ ន កាយសង្ខារោ ន កាយោ ។ ន វចី ន វចីសង្ខារោ ន វចីសង្ខារោ ន វចី ។ ន ចិត្តំ ន ចិត្តសង្ខារោ ន ចិត្តសង្ខារោ ន ចិត្តំ ។

(២៣៣) កាយោ កាយសង្ខារោ សង្ខារា វចីសង្ខារោ ។ កាយោ កាយសង្ខារោ សង្ខារា ចិត្តសង្ខារោ ។ វចី វចីសង្ខារោ សង្ខារា កាយសង្ខារោ ។ វចី វចីសង្ខារោ សង្ខារា ចិត្តសង្ខារោ ។ ចិត្តំ ចិត្តសង្ខារោ សង្ខារា កាយសង្ខារោ ។ ចិត្តំ ចិត្តសង្ខារោ សង្ខារា វចីសង្ខារោ ។

(២៣៤) ន កាយោ ន កាយសង្ខារោ ន សង្ខារា ន វចីសង្ខារោ ។ ន កាយោ ន កាយសង្ខារោ ន សង្ខារា ន ចិត្តសង្ខារោ ។ ន វចី ន វចីសង្ខារោ ន សង្ខារា ន កាយសង្ខារោ ។ ន វចី ន វចីសង្ខារោ ន សង្ខារា ន ចិត្តសង្ខារោ ។ ន ចិត្តំ ន ចិត្តសង្ខារោ ន សង្ខារា ន កាយសង្ខារោ ។

(២៣២) មិនមែនកាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារ មិនមែនកាយសង្ខារ មិនហៅថា កាយ ។ មិនមែនវចី មិនហៅថា វចីសង្ខារ មិនមែនវចីសង្ខារ មិនហៅថា វចី ។ មិនមែនចិត្ត មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារ មិនមែនចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្ត ។

(២៣៣) កាយ ហៅថា កាយសង្ខារ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា វចីសង្ខារ ។ កាយ ហៅថា កាយសង្ខារ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ។ វចី ហៅថា វចីសង្ខារ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា កាយសង្ខារ ។ វចី ហៅថា វចីសង្ខារ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ។ ចិត្ត ហៅថា ចិត្តសង្ខារ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា កាយសង្ខារ ។ ចិត្ត ហៅថា ចិត្តសង្ខារ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ។

(២៣៤) មិនមែនកាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា វចីសង្ខារ ។ មិនមែនកាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារ ។ មិនមែនវចី មិនហៅថា វចីសង្ខារ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារ ។ មិនមែនវចី មិនហៅថា វចីសង្ខារ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារ ។ មិនមែនចិត្ត មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារ ។

ន ចិត្តំ ន ចិត្តសង្ខារោ ន សង្ខារា ន វចីសង្ខារោ ។

(២៣៥) កាយសង្ខារោ វចីសង្ខារោ វចីសង្ខារោ កាយសង្ខារោ ។ កាយសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារោ កាយសង្ខារោ ។ វចីសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារោ វចីសង្ខារោ ។

(២៣៦) ន កាយសង្ខារោ ន វចីសង្ខារោ ន វចីសង្ខារោ ន កាយសង្ខារោ ។ ន កាយសង្ខារោ ន ចិត្តសង្ខារោ ន ចិត្តសង្ខារោ ន កាយសង្ខារោ ។ ន វចីសង្ខារោ ន ចិត្តសង្ខារោ ន ចិត្តសង្ខារោ ន វចីសង្ខារោ ។

ឧទ្ទេសវារោ ។

និទ្ទេសវារោ

(២៣៧) កាយោ កាយសង្ខារោតិ ។ នោ ។ កាយសង្ខារោ កាយោតិ ។ នោ ។ វចី វចីសង្ខារោតិ ។ នោ ។ វចីសង្ខារោ វចីតិ ។ នោ ។ ចិត្តំ ចិត្តសង្ខារោតិ ។ នោ ។ ចិត្តសង្ខារោ ចិត្តន្តិ ។ នោ ។

មិនមែនចិត្ត មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា វចីសង្ខារ ។

(២៣៥) កាយសង្ខារ ហៅថា វចីសង្ខារ វចីសង្ខារ ហៅថា កាយសង្ខារ ។ កាយសង្ខារ ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ចិត្តសង្ខារ ហៅថា កាយសង្ខារ ។ វចីសង្ខារ ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ចិត្តសង្ខារ ហៅថា វចីសង្ខារ ។

(២៣៦) មិនមែនកាយសង្ខារ មិនហៅថា វចីសង្ខារ មិនមែនវចីសង្ខារ មិនហៅថា កាយសង្ខារ ។ មិនមែនកាយសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារ មិនមែនចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា កាយសង្ខារ ។ មិនមែនវចីសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារ មិនមែនចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា វចីសង្ខារ ។

ចប់ ឧទ្ទេសវារៈ ។

និទ្ទេសវារៈ

(២៣៧) កាយ ហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ មិនមែនទេ ។ កាយសង្ខារ ហៅថា កាយឬ ។ មិនមែនទេ ។ វចី ហៅថា វចីសង្ខារឬ ។ មិនមែនទេ ។ វចីសង្ខារ ហៅថា វចីឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្ត ហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្ត-សង្ខារ ហៅថា ចិត្តឬ ។ មិនមែនទេ ។

(២៣៨) ន កាយោ ន កាយសង្ខារោតិ ។ កាយសង្ខារោ ន កាយោ កាយសង្ខារោ កាយញ្ច កាយសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ កាយោ ន ច កាយសង្ខារោ ។ ន កាយសង្ខារោ ន កាយោតិ ។ កាយោ ន កាយសង្ខារោ កាយោ កាយញ្ច កាយសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ កាយោ ន ច កាយសង្ខារោ ។ ន កាយសង្ខារោ ន កាយោតិ ។ កាយោ ន កាយសង្ខារោ កាយោ កាយញ្ច កាយសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ កាយោ ន ច កាយសង្ខារោ ។ ន វចី ន វចីសង្ខារោតិ ។ វចីសង្ខារោ ន វចី វចីសង្ខារោ វចិញ្ច វចីសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ វចី ន ច វចីសង្ខារោ ។ ន វចីសង្ខារោ ន វចីតិ ។ វចី ន វចីសង្ខារោ វចី វចិញ្ច វចីសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ វចី ន ច វចីសង្ខារោ ។ ន ចិត្តំ ន ចិត្តសង្ខារោតិ ។ ចិត្តសង្ខារោ ន ចិត្តំ ចិត្តសង្ខារោ ចិត្តញ្ច ចិត្តសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ចិត្តំ ន ច ចិត្តសង្ខារោ ។ ន ចិត្តសង្ខារោ ន ចិត្តន្តិ ។

(៤៣៨) មិនមែនកាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ កាយសង្ខារ មិនហៅថា កាយទេ ហៅថា កាយសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកាយ និងកាយសង្ខារចេញ មិនហៅថា កាយផង មិនហៅថា កាយសង្ខារផង ។ មិនមែនកាយសង្ខារ មិនហៅថា កាយឬ ។ កាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារទេ ហៅថា កាយ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកាយ និងកាយសង្ខារចេញ មិនហៅថា កាយផង មិនហៅថា កាយសង្ខារផង ។ មិនមែនកាយសង្ខារ មិនហៅថា កាយឬ ។ កាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារទេ ហៅថា កាយ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកាយ និងកាយសង្ខារចេញ មិនហៅថា កាយផង មិនហៅថា កាយសង្ខារផង ។ មិនមែនវចី មិនហៅថា វចីសង្ខារឬ ។ វចីសង្ខារ មិនហៅថា វចីទេ ហៅថា វចីសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែវចី និងវចីសង្ខារចេញ មិនហៅថា វចីផង មិនហៅថា វចីសង្ខារផង ។ មិនមែនវចីសង្ខារ មិនហៅថា វចីឬ ។ វចី មិនហៅថា វចីសង្ខារទេ ហៅថា វចី ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែវចី និងវចីសង្ខារចេញ មិនហៅថា វចីផង មិនហៅថា វចីសង្ខារផង ។ មិនមែនចិត្ត មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ។ ចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្តទេ ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែចិត្ត និងចិត្តសង្ខារចេញ មិនហៅថា ចិត្តផង មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារផង ។ មិនមែនចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្តឬ ។

ចិត្តំ ន ចិត្តសង្ខារោ ចិត្តំ ចិត្តញ្ច ចិត្តសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ចិត្តំ ន ច ចិត្តសង្ខារោ ។

(២៣៩) កាយោ កាយសង្ខារោតិ ។ នោ ។ សង្ខារា វចីសង្ខារោតិ ។ វចីសង្ខារោ សង្ខារោ ចេវ វចីសង្ខារោ ច អវសេសា សង្ខារា សង្ខារា[១] ន វចីសង្ខារោ ។ កាយោ កាយសង្ខារោតិ ។ នោ ។ សង្ខារា ចិត្តសង្ខារោតិ ។ ចិត្តសង្ខារោ សង្ខារោ ចេវ ចិត្តសង្ខារោ ច អវសេសា សង្ខារា សង្ខារា ន ចិត្តសង្ខារោ ។ វចី វចីសង្ខារោតិ ។ នោ ។ សង្ខារា កាយសង្ខារោតិ ។ កាយសង្ខារោ សង្ខារោ ចេវ កាយសង្ខារោ ច អវសេសា សង្ខារា សង្ខារា ន កាយសង្ខារោ ។ វចី វចីសង្ខារោតិ ។ នោ ។ សង្ខារា ចិត្តសង្ខារោតិ ។ ចិត្តសង្ខារោ សង្ខារោ ចេវ ចិត្តសង្ខារោ ច អវសេសា សង្ខារា សង្ខារា ន ចិត្តសង្ខារោ ។ ចិត្តំ ចិត្តសង្ខារោតិ ។ នោ ។ សង្ខារា កាយសង្ខារោតិ ។ កាយ-សង្ខារោ សង្ខារោ ចេវ កាយសង្ខារោ ច

---

១ ម. អយំ បាឋោ នត្ថិ ។ ឯវំ សព្វត្ថ ។

ចិត្ត មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារទេ ហៅថា ចិត្ត ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែចិត្ត និងចិត្តសង្ខារចេញ មិនហៅថា ចិត្តផង មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារផង ។

(២៣៩) កាយ ហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ មិនមែនទេ ។ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា វចីសង្ខារឬ ។ វចីសង្ខារ ហៅថា សង្ខារផង ហៅថា វចីសង្ខារផង ឯពួកសង្ខារដ៏សេស ហៅថា សង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា វចីសង្ខារទេ ។ កាយ ហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ មិនមែនទេ ។ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ។ ចិត្តសង្ខារ ហៅថា សង្ខារផង ហៅថា ចិត្តសង្ខារផង ឯពួកសង្ខារដ៏សេស ហៅថា សង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារទេ ។ វចី ហៅថា វចីសង្ខារឬ ។ មិនមែនទេ ។ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ កាយសង្ខារ ហៅថា សង្ខារផង ហៅថា កាយសង្ខារផង ឯពួកសង្ខារដ៏សេស ហៅថា សង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារទេ ។ វចី ហៅថា វចីសង្ខារឬ ។ មិនមែនទេ ។ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ។ ចិត្តសង្ខារ ហៅថា សង្ខារផង ហៅថា ចិត្តសង្ខារផង ឯពួកសង្ខារដ៏សេស ហៅថា សង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារទេ ។ ចិត្ត ហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ។ មិនមែនទេ ។ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ កាយសង្ខារ ហៅថា សង្ខារផង ហៅថា កាយសង្ខារផង

អវសេសា សង្ខារា សង្ខារា ន កាយសង្ខារោ ។ ចិត្តំ ចិត្តសង្ខារោតិ ។ នោ ។ សង្ខារា វចីសង្ខារោតិ ។ វចីសង្ខារោ សង្ខារោ ចេវ វចីសង្ខារោ ច អវសេសា សង្ខារា សង្ខារា ន វចីសង្ខារោ ។

(២៦០) ន កាយោ ន កាយសង្ខារោតិ ។ កាយសង្ខារោ ន កាយោ កាយសង្ខារោ កាយញ្ច កាយសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ កាយោ ន ច កាយសង្ខារោ ។ ន សង្ខារា ន វចីសង្ខារោតិ ។ អាមន្តា ។ ន កាយោ ន កាយសង្ខារោតិ ។ កាយសង្ខារោ ន កាយោ កាយសង្ខារោ កាយញ្ច កាយសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ កាយោ ន ច កាយសង្ខារោ ។ ន សង្ខារា ន ចិត្តសង្ខារោតិ ។ អាមន្តា ។ ន វចី ន វចីសង្ខារោតិ ។ វចីសង្ខារោ ន វចី វចីសង្ខារោ វចិញ្ច វចីសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ វចី ន ច វចីសង្ខារោ ។ ន សង្ខារា ន កាយសង្ខារោតិ ។ អាមន្តា ។ ន វចី ន វចីសង្ខារោតិ ។

ឯពួកសង្ខារដ៏សេស ហៅថា សង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារទេ ។ ចិត្ត ហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ។ មិនមែនទេ ។ សង្ខារទាំងឡាយ ហៅថា វចីសង្ខារឬ ។ វចីសង្ខារ ហៅថា សង្ខារផង ហៅថា វចីសង្ខារផង ឯពួកសង្ខារដ៏សេស ហៅថា សង្ខារទាំងឡាយ មិនមែនហៅថា វចីសង្ខារទេ ។

(៦៤០) មិនមែនកាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ កាយសង្ខារ មិនហៅថា កាយទេ ហៅថា កាយសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកាយ និងកាយសង្ខារចេញ មិនហៅថា កាយផង មិនហៅថា កាយសង្ខារផង ។ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា វចីសង្ខារឬ ។ អើ ។ មិនមែនកាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ កាយសង្ខារ មិនហៅថា កាយទេ ហៅថា កាយសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកាយ និងកាយសង្ខារចេញ មិនហៅថា កាយផង មិនហៅថា កាយសង្ខារផង ។ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ។ អើ ។ មិនមែនវចី មិនហៅថា វចីសង្ខារឬ ។ វចីសង្ខារ មិនហៅថា វចីទេ ហៅថា វចីសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស លើកលែងតែវចី និងវចីសង្ខារចេញ មិនហៅថា វចីផង មិនហៅថា វចីសង្ខារផង ។ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ អើ ។ មិនមែនវចី មិនហៅថា វចីសង្ខារឬ ។

សង្ខារយមកេ បណ្ណត្តិវារស្ស និទ្ទេសោ

វចីសង្ខារោ ន វចី វចីសង្ខារោ វចិញ្ច វចីសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ វចី ន ច វចីសង្ខារោ ន សង្ខារា ន ចិត្តសង្ខារោតិ ។ អាមន្តា ។ ន ចិត្តំ ន ចិត្តសង្ខារោតិ ។ ចិត្តសង្ខារោ ន ចិត្តំ ចិត្តសង្ខារោ ចិត្តញ្ច ចិត្តសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ចិត្តំ ន ច ចិត្តសង្ខារោ ។ ន សង្ខារា ន កាយសង្ខារោតិ ។ អាមន្តា ។ ន ចិត្តំ ន ចិត្តសង្ខារោតិ ។ ចិត្តសង្ខារោ ន ចិត្តំ ចិត្តសង្ខារោ ចិត្តញ្ច ចិត្តសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ចិត្តំ ន ច ចិត្តសង្ខារោ ។ ន សង្ខារា វចីសង្ខារោតិ ។ អាមន្តា ។

(៤៤១) កាយសង្ខារោ វចីសង្ខារោតិ ។ នោ ។ វចីសង្ខារោ កាយសង្ខារោតិ ។ នោ ។ កាយសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារោតិ ។ នោ ។ ចិត្តសង្ខារោ កាយសង្ខារោតិ ។ នោ ។ វចីសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារោតិ ។ នោ ។ ចិត្តសង្ខារោ វចីសង្ខារោតិ ។ នោ ។

(៤៤២) ន កាយសង្ខារោ ន វចីសង្ខារោតិ ។ វចីសង្ខារោ ន កាយសង្ខារោ វចីសង្ខារោ

វចីសង្ខារ មិនហៅថា វចីទេ ហៅថា វចីសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស លើកលែងតែវចី និងវចីសង្ខារចេញ មិនហៅថា វចីផង មិនហៅថា វចី-សង្ខារផង ៗ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ៗ អើ ៗ មិនមែនចិត្ត មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ៗ ចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្តទេ ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស លើកលែងតែចិត្ត និងចិត្តសង្ខារចេញ មិនហៅថា ចិត្តផង មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារផង ៗ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា កាយសង្ខារឬ ៗ អើ ៗ មិនមែនចិត្ត មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ៗ ចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្តទេ ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស លើកលែងតែចិត្ត និងចិត្តសង្ខារចេញ មិនហៅថា ចិត្តផង មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារផង ៗ មិនមែនសង្ខារទាំងឡាយ មិនហៅថា វចីសង្ខារឬ ៗ អើ ៗ

(២៨១) កាយសង្ខារ ហៅថា វចីសង្ខារឬ ៗ មិនមែនទេ ៗ វចីសង្ខារ ហៅថា កាយសង្ខារឬ ៗ មិនមែនទេ ៗ កាយសង្ខារ ហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ៗ មិនមែនទេ ៗ ចិត្តសង្ខារ ហៅថា កាយ-សង្ខារឬ ៗ មិនមែនទេ ៗ វចីសង្ខារ ហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ៗ មិនមែនទេ ៗ ចិត្តសង្ខារ ហៅថា វចីសង្ខារឬ ៗ មិនមែនទេ ៗ

(២៨២) មិនមែនកាយសង្ខារ មិនហៅថា វចីសង្ខារឬ ៗ វចីសង្ខារ មិនហៅថា កាយសង្ខារទេ ហៅថា វចីសង្ខារ

កាយសង្ខារញ្ច វចីសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ កាយសង្ខារោ ន ច វចីសង្ខារោ ។ ន វចីសង្ខារោ ន កាយសង្ខារោតិ ។ កាយសង្ខារោ ន វចីសង្ខារោ កាយសង្ខារោ វចីសង្ខារញ្ច កាយសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ វចីសង្ខារោ ន ច កាយសង្ខារោ ។ ន កាយសង្ខារោ ន ចិត្តសង្ខារោតិ ។ ចិត្តសង្ខារោ ន កាយសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារោ កាយសង្ខារញ្ច ចិត្តសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ កាយសង្ខារោ ន ច ចិត្តសង្ខារោ ។ ន ចិត្តសង្ខារោ ន កាយសង្ខារោតិ ។ កាយសង្ខារោ ន ចិត្តសង្ខារោ កាយសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារញ្ច កាយសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ចិត្តសង្ខារោ ន ច កាយសង្ខារោ ។ ន វចីសង្ខារោ ន ចិត្តសង្ខារោតិ ។ ចិត្តសង្ខារោ ន វចីសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារោ វចីសង្ខារញ្ច ចិត្តសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ វចីសង្ខារោ ន ច ចិត្តសង្ខារោ ។ ន ចិត្តសង្ខារោ ន វចីសង្ខារោតិ ។

ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកាយសង្ខារ និងវចីសង្ខារចេញ មិនហៅថា កាយសង្ខារផង មិនហៅថា វចីសង្ខារផង ។ មិនមែនវចីសង្ខារ មិនហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ កាយសង្ខារ មិនហៅថា វចីសង្ខារទេ ហៅថា កាយសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែវចីសង្ខារ និងកាយសង្ខារចេញ មិនហៅថា វចីសង្ខារផង មិនហៅថា កាយសង្ខារផង ។ មិនមែនកាយសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ។ ចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា កាយសង្ខារទេ ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកាយសង្ខារ និងចិត្តសង្ខារចេញ មិនហៅថា កាយសង្ខារផង មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារផង ។ មិនមែនចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា កាយសង្ខារឬ ។ កាយសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារទេ ហៅថា កាយសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែចិត្តសង្ខារ និងកាយសង្ខារចេញ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារផង មិនហៅថា កាយសង្ខារផង ។ មិនមែនវចីសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារឬ ។ ចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា វចីសង្ខារទេ ហៅថា ចិត្តសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែវចីសង្ខារ និងចិត្តសង្ខារចេញ មិនហៅថា វចីសង្ខារផង មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារផង ។ មិនមែនចិត្តសង្ខារ មិនហៅថា វចីសង្ខារឬ ។

វចីសង្ខារោ ន ចិត្តសង្ខារោ វចីសង្ខារោ ចិត្តសង្ខារញ្ច វចីសង្ខារញ្ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ ចិត្តសង្ខារោ ន ច វចីសង្ខារោ ។

បណ្ណត្តិវារោ ។

បវត្តិវារោ

(២៤៣) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ វិនា វិតក្កវិចារេហិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

វចីសង្ខារ មិនហៅថា ចិត្តសង្ខារទេ ហៅថា វចីសង្ខារ ឯពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែចិត្តសង្ខារ និងវចីសង្ខារចេញ មិនហៅថា ចិត្ត-សង្ខារផង មិនហៅថា វចីសង្ខារផង ។

ចប់ បណ្ណត្តិវារៈ ។

បវត្តិវារៈ

(២៤៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកកាមាវចរសត្វ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ វចី-សង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ពួកសត្វជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង កាយ-សង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(២៤៨) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៤៩) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៤៤) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(២៤៥) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។

សង្ខារយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

(២៤៦) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានេ តតិយជ្ឈានេ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ បឋមជ្ឈានេ កាមាវចរេ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យត្ថ វា បន វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ បឋមជ្ឈានេ កាមាវចរេ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៤៧) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ចតុត្ថជ្ឈានេ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ បឋមជ្ឈានេ ទុតិយជ្ឈានេ តតិយជ្ឈានេ កាមាវចរេ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៤៦) កាយសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទុតិយជ្ឈាន និងក្នុងតតិយជ្ឈាននោះ តែវចីសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងឈាននោះទេ កាយសង្ខារ កើតឡើងផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងបឋមជ្ឈាន និងក្នុងកាមាវចរៈនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈនោះ តែកាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈនោះទេ វចីសង្ខារ កើតឡើងផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងបឋមជ្ឈាន និងក្នុងកាមាវចរៈនោះ ។

(២៤៧) កាយសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងចតុត្ថជ្ឈាន ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈនោះ តែកាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ កើតឡើងផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងបឋមជ្ឈាន ក្នុងទុតិយជ្ឈាន ក្នុងតតិយជ្ឈាន និងក្នុងកាមាវចរៈនោះ ។

(២៤៨) យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានេ តតិយជ្ឈានេ ចតុត្ថជ្ឈានេ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ បឋមជ្ឈានេ កាមាវចរេ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៤៩) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ ។

(២៥០) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ អវិតក្កអវិចារចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ

(២៤៨) វចីសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទុតិយជ្ឈាន ក្នុងតតិយជ្ឈាន និងក្នុងចតុត្ថជ្ឈាននោះ តែវចីសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ កើតឡើងផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងបឋមជ្ឈាន ក្នុងកាមាវចរៈ ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈនោះ ។

(២៤៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ដូច ៗ គ្នា ។

(២៥០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងខណៈនៃពួកវិតក្កៈ និងវិចារៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ក្នុងភង្គក្ខណៈនៃចិត្ត និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃចិត្តដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង

តស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ វិនា វិតក្កវិចា-រេហិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាស-បស្សាសេហិ អវិតក្កអវិចារចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខ-ណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចី-សង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។

(២៨១) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ វិនា អស្សាសបស្សា-សេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខា-រោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្ត-សង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតី-តិ ។ អាមន្តា ។

(២៨២) យស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ

កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ។

(២៩១) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(២៩២) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ

នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៨៣) យត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ ចតុត្ថជ្ឈានេ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។ យត្ថ វា បន វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានេ តតិយជ្ឈានេ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ ចតុត្ថជ្ឈានេ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។

តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្ត និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(២៥៣) កាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈនោះ តែវចីសង្ខារ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងចតុត្ថជ្ឈាន និងក្នុងអសញ្ញសត្វនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទុតិយជ្ឈាន និងក្នុងតតិយជ្ឈាននោះ តែកាយសង្ខារ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងផង កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងចតុត្ថជ្ឈាន និងក្នុងអសញ្ញសត្វនោះ ។

(២៥៤) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ចតុត្ថជ្ឈានេ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យត្ថ វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៥៥) យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានេ តតិយជ្ឈានេ ចតុត្ថជ្ឈានេ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យត្ថ វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៥៦) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។

(២៥៤) កាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងចតុត្ថជ្ឈាន ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈនោះ តែចិត្តសង្ខារ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងអសញ្ញសត្តនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៥៥) វចីសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទុតិយជ្ឈាន ក្នុងតតិយជ្ឈាន និងក្នុងចតុត្ថជ្ឈាននោះ តែចិត្តសង្ខារ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងអសញ្ញសត្តនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៥៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ សពេ្វសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ អវិតក្កអវិចារចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ។ បេ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ វិត្ថារេតព្វំ ។ យស្សយត្ថកេ និរោធសមាបន្នានន្តិ ន លព្ភតិ ។

(២៤៧) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។ យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើងផង វចី-សង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលមិនមានវិតក្ក មិនមានវិចារៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា ។ បេ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ដូចៗគ្នាចុះ ។ ពាក្យថា របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ បណ្ឌិត មិនបាន (មិនគួរពោល) ក្នុងបទថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាឡើយ ។

(២៤៧) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ វចី-សង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា (កើតឡើងហើយ) ។ បេ ។ អើ ។ កាយ-សង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា (កើតឡើងហើយ) ។ បេ ។ អើ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(២៤៨) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ បេ ។ យត្ថកម្បិ សព្វត្ថ ឯកសទិសំ ។

(២៤៩) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា (កើតឡើងហើយ) ។ បេ ។ អើ ។

(២៥៨) កាយសង្ខារ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ពាក្យថា ក្នុងទីណា ដូចគ្នាតែបែបមួយ ក្នុងទីទាំងពួង ។

(២៥៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង វចីសង្ខារ កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង កាយសង្ខារ កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(២៦០) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ បឋមជ្ឈានំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(២៦១) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ

(២៦០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងពួកសត្វ ជាអរូបាវចរៈ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង កាយសង្ខារ កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(២៦១) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន កាន់តតិយជ្ឈាន និងកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់សុទ្ធាវាសសត្វទាំងនោះ ក្នុងចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ

ឧប្បជ្ជិត្ថ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ ឥតរេសំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្ត-សង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(២៦២) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កាយ-សង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វចី-សង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(២៦៣) យត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ ។បេ។

(២៦៤) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្ប-ជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។

មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ក្រៅនេះ កើតឡើហើយផង វចីសង្ខារ កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(២៦២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយដែរឬ ។ មិនមានទេ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

(២៦៣) កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។បេ។

(២៦៤) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។

រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។

(២៦៩) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។

កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ក្នុងចិត្ត ទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ក្នុងចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្ត និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(២៦៥) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។

ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៦៦) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និង របស់ពួកសត្វ ជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស និងពួកអសញ្ញសត្វ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៦៦) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន កាន់តតិយជ្ឈាន និងកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វទាំងនោះ ក្នុងចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលចូលទៅកាន់សុទ្ធាវាស និងពួកអសញ្ញសត្វ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៦៧) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិប្សតិ ឥតរេសំ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២៦៨) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ

(២៦៧) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើងក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងភពជាទីបំផុត ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងពួកសត្វទាំងនោះ ដែលជាសត្វចូលទៅកាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ នឹងបរិនិព្វាន កាលច្យុត វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ក្រៅនេះ នឹងកើតឡើងផង កាយសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ។

(២៦៨) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើងក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងភពជាទីបំផុត ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងពួកសត្វទាំងនោះ ដែលចូលទៅកាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ នឹងបរិនិព្វាន កាលច្យុត

តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២៦៩) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្ក-អវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២៧០) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។បេ។

(២៧១) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខា-រោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ

ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ក្រៅនេះ នឹងកើតឡើងផង កាយសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ។

(២៦៩) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត[១] ដែលមិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វក្រៅនេះ នឹងកើតឡើងផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ។

(២៧០) កាយសង្ខារ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២៧១) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ

---

១ បានដល់ចុតិចិត្ត របស់រូបាវចរសត្វ ដែលប្រកបដោយទុតិយជ្ឈាន និងចុតិចិត្ត របស់អរូបាវចរសត្វ ដែលប្រកបដោយចតុត្ថជ្ឈាន ។ អដ្ឋកថា ។

ឧប្បជ្ជិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ ឥតរេសំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២៧២) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ

នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង វចី-សង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈ ទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ក្រៅនេះ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង កាយសង្ខារ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ។

(២៧២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ

បឋមជ្ឈានំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ ឥតរេសំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២៧៣) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ ឥតរេសំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២៧៤) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច

ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ក្រៅនេះ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង កាយសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(២៧៣) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន កាន់តតិយជ្ឈាន និងកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន និងពួកសត្វជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈ ក្រៅនេះ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(២៧៤) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ពួកសត្វដែលកើតក្នុងបច្ឆិមភព ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងពួកសត្វនោះ

រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៧៨) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

ដែលចូលទៅ កាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ នឹងបរិនិព្វាន កាលច្យុត កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង តែ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(២៧៥) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងបច្ឆិមភព ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងពួកសត្វនោះ ដែលចូលទៅ កាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ នឹងបរិនិព្វាន កាលច្យុត កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង តែ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត នឹងមិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ៗ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(២៧៦) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៧៧) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។បេ។

(២៧៨) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២៧៦) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត នឹងមិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(២៧៧) កាយសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២៧៨) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈ ទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងពួកអសញ្ញសត្វ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(២៧៩) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ

មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងពួកអសញ្ញសត្វ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង កាយសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(២៧៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត និងពួកអសញ្ញសត្វ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា

នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៨០) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៨១) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ

ទីដ៏មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ ទីដ៏មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៨០) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា ទីដ៏មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ ទីដ៏មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទីដ៏កើតឡើង ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន កាន់តតិយជ្ឈាន និងកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ទីដ៏មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាទីដ៏មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ទីដ៏មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ ទីដ៏មិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា ទីដ៏មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ ទីដ៏មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៨១) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ

នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អស្សា-
សប្បស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ
ច ឧប្បជ្ជិត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៨២) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស
ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា
បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កាយសង្ខារោ
ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា
អស្សាសប្បស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោ-
ធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ
ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ
អស្សាសប្បស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្ត-
សង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៨៣) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស
ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស
វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ
ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា
វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមា-
បន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ

តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(២៨២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(២៨៣) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ

នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៨៦) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។

(២៨៧) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ

តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។

(២៨៨) កាយសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២៨៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង វចីសង្ខារ កើតឡើងហើយផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះឯង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ

ឧប្បជ្ជតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៨៦) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៨៧) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ

មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង កាយ-សង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។

(២៨៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្ត-សង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។

(២៨៧) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្ត-សង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា

តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៨៨) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ នត្ថិ ។

(២៨៩) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ នត្ថិ ។

(២៩០) យស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ ។ នត្ថិ ។

វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត វៀរលែងតែ បាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ ។

(២៨៨) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ កាយ-សង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។

(២៨៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ កាយ-សង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។

(២៩០) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។

[២៩១] យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ ។បេ។

[២៩២] យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ-យេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បា-ទក្ខណេ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្ប-ជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ទុតិយ-ជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សា-សានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ

(៤៩១) កាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៤៩២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នោះឯង ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងនោះឯង ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ក្នុងចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ

ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤៩៣) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះឯង ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ក្នុងក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត វៀរលែងតែ ពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ក្នុងចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(២៩៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត វៀរលែងតែ ពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស និងពួកអសញ្ញសត្វ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៩៤) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៩៥) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៩៨) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនៈកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស និងពួកអសញ្ញសត្វ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៩៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

សង្ខារយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

(២៩៦) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៩៧) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។

(២៩៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈ និងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(២៩៧) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ កើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២៩៨) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ ។បេ។

(២៩៩) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ

ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។

(២៩៨) កាយសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២៩៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា វចី-សង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ក្នុងឧប្បា-ទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែវចី-សង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈនោះឯង ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ

ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៣០០) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈ ទាំងនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣០០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងអស់នោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៣០១) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៣០២) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ

(៣០១) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ កើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៣០២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់និរោធ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ

នុប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣០៣) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៣០៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអសញ្ញសត្វៈនិងបសញ្ញសត្វៈ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៣០៤) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៣០៥) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។

(៣០៦) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ

(៣០៤) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ នឹងមិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ។

(៣០៥) កាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣០៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា

តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ៗ បឋ-
មជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសប-
ស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាស-
បស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ រូបាវចរានំ
អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ
នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិ-
មចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិ-
ចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈា-
នំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ
តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស
ឧប្បាទក្ខណេ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញ-
សត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ
វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ៗ យស្ស វា បន យត្ថ
វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ
នុប្បជ្ជតីតិ ៗ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមា-
បន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ
តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ
តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ ' បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ

វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ មិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត

យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ យេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។

(៣០៧) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣០៨) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ · នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។

ដែលមិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាបំផុត នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណ: នៃពួកអស្សាស:និងបស្សាស: និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថ-ជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណ: នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាស:និងបស្សាស: ។

(៣០៧) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណ: នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណ: នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាស: និងបស្សាស: ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣០៨) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ។

យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។

វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈនិងមិនមានវិចារៈ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ នឹងមិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(៣០៩) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣១០) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ។បេ។ អាមន្តា ។

(៣១១) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៣០៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត នឹងកើតឡើងក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ កើតឡើងហើយផង វចីសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(៣១០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត កើតឡើងហើយ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វក្រៅនេះ កើតឡើងហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា (កើតឡើងហើយ) ។ បេ ។ អើ ។

(៣១១) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត កើតឡើងហើយ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វក្រៅនេះ កើតឡើងហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ។

យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៣១២) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ បេ ។

(៣១៣) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ កាមាវចរេ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ ឥតរេសំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ។ បេ ។ អើ ។

(៣១២) កាយសង្ខារ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣១៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងកាមាវចរភព និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន នឹងកាន់តតិយជ្ឈាន កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន និងរបស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ក្រៅនេះ កើតឡើងហើយផង វចីសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន និងរបស់សត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ នឹងកើតឡើងផង កាយសង្ខារ កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣១៤) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ៗ កាមាវចរេ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ ឥតរេសំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ៗ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ៗ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ បឋមជ្ឈានំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ៗ

(៣១៥) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ៗ

(៣១៨) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងកាមាវចរៈ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ក្រៅនេះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន កើតឡើងហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងកើតឡើងផង កាយសង្ខារ កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣១៩) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

សវិតក្កសវិចារភូមិយំ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ សវិតក្កសវិចារភូមិយំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អវិតក្កអវិចារភូមិយំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ សវិតក្កសវិចារភូមិយំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣១៦) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣១៧) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងសវិតក្កសវិចារភូមិ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ ក្នុងសវិតក្កសវិចារភូមិ កើតឡើងហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ក្នុងអវិតក្កអវិចារភូមិ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ក្នុងសវិតក្កសវិចារភូមិ នឹងកើតឡើងផង វចីសង្ខារ កើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣១៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

(៣១៧) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

(៣១៨) យស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ៗ នត្ថិ ៗ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ៗ ឧប្បជ្ជិត្ថ ៗ

(៣១៩) យត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ ៗ ។បេ ៗ

(៣២០) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតីតិ ៗ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិត្ថ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ៗ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិត្ថាតិ ៗ

(៣១៨) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

(៣១៩) កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣២០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈ ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វនោះ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង វចីសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។

កាមាវចរេ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយ-ជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិ-ស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិ-ស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣៦១) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ចតុត្ថ-ជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិ-មចិត្តសមង្គីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយ-សង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងកាមាវចរៈ និងរបស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣៦១) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ឬ ។ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ កាមាវចរេ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣២២) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អវិតក្កអវិចារភូមិយំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ អវិតក្កអវិចារភូមិយំ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។

មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងកាមាវចរៈ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣២២) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ក្នុងអវិតក្កអវិចារភូមិ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងអវិតក្កអវិចារភូមិ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។

សវិតក្កសវិចារភូមិយំ បឋមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ អវិតក្កអវិចារភូមិយំ បឋមចិត្តសមង្គីនំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

ឧប្បាទវារំ និដ្ឋិតំ ។

(៣៤៣) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ វិនា វិតក្កវិចារេហិ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ

ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងសវិតក្កសវិចារភូមិ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងអវិតក្កអវិចារភូមិ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

ចប់ ឧប្បាទវារៈ ។

(៣២៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងកង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ព្រោះវៀរចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន រលត់ទៅផង វចីសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងកង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងកង្គក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ព្រោះវៀរចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ

និរុជ្ឈតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣២៦) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣២៧) យស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វជាកាមាវចរៈ ទាំងនោះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន រលត់ទៅផង កាយសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(៣២៨) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង កាយសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(៣២៩) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង វចី-សង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។

សង្ខារយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(៣៦៦) យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានេ តតិយជ្ឈានេ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

(៣៦៧) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ បេ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ ។

(៣៦៨) យស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ អវិតក្កអវិចារចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។

(៣២៦) កាយសង្ខារ រលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ រលត់ទៅ ក្នុងទុតិយជ្ឈាន និងក្នុងតតិយជ្ឈាន ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ។ បេ ។

(៣២៧) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ បេ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ដូច ៗ គ្នា ។

(៣២៨) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ព្រោះវៀរចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ព្រោះវៀរចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។

វិនា វិតក្កវិចារេហិ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ អវិតក្កអវិចារចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(៣២៩) យស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៣០) យស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ

វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(៣២៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ អើ ។

(៣៣០) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ

យោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៣១) យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

(៣៣២) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ អវិតក្កអវិចារចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ។ បេ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ វិត្ថារេតព្វំ ។ យស្សយត្ថកេ និរោធសមាបន្នានន្តិ ន កាតព្វំ ។

តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងខណៈទុក្ខុប្បាទ: នៃចិត្ត ៗ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ អើ ។

(៣៣១) កាយសង្ខារ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៣២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណ: នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ កាយ-សង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងខណៈទុក្ខុប្បាទ: នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណ: នៃចិត្តដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ដូច ១ គ្នា បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។ ពាក្យថា របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ បណ្ឌិត មិនគប្បីធ្វើ ក្នុងពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាទេ ។

(៣៣៣) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ។ បេ ។ យថា ឧប្បាទវារេ អតីតា បុច្ឆា យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ អនុលោមម្បិ បច្ចនីកម្បិ វិភត្តំ ឯវំ និរោធវារេបិ វិភជិតព្វំ ។ នត្ថិ នានាករណំ ។

(៣៣៤) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ។ ឥតរេសំ តេសំ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(៣៣៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា ។ បេ ។ បុច្ឆា ជាអតីត ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី អនុលោមក្តី បច្ចនិយក្តី ដែលលោកចែកហើយ ក្នុងឧប្បាទវារៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីចែក ក្នុងនិរោធវារៈ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ការធ្វើឲ្យផ្សេង ៗ គ្នា មិនមានឡើយ ។

(៣៣៤) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងបច្ឆិមភព ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងរបស់សត្វនោះៗ ដែលចូល កាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ នឹងបរិនិព្វាន កាលច្យុត នឹងរលត់ទៅ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ។

សង្ខារយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(៣៣៨) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(៣៣៩) យស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។

សង្ខារយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

(៣៣៥) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងបច្ឆិមភព ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ៗ ដែលចូលកាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ នឹងបរិនិព្វាន កាលច្យុត នឹងរលត់ទៅ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ។

(៣៣៦) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ។

(៣៣៧) យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ។ បេ ។

(៣៣៨) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ ឥតរេសំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(៣៣៧) កាយសង្ខារ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៣៨) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន និងរបស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងខណៈបញ្ចុះ នៃចិត្តជាទីបំផុត វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែកាយ-សង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ក្រៅនេះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣៣៩) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ ឥតរេសំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(៣៤០) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ

(៣៣៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ និងរបស់សត្វជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ក្រៅនេះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣៤០) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ

ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ ឥតរេសំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(៣៤១) យស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ

ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន កាន់តតិយជ្ឈាន និងកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរ: ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន និងរបស់សត្វជារូបាវចរ: និងជាអរូបាវចរ:ទាំងនោះ ក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣៤១) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរ: នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណ: នៃចិត្តជាទីបំផុត កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរ: និងរបស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងបច្ឆិមភព ក្នុងរូបាវចរ: និងក្នុងអរូបាវចរ: និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលចូល កាន់រូបាវចរ: និងកាន់អរូបាវចរ: ហើយ នឹងបរិនិព្វាន កាលឰត នឹងមិនរលត់ទៅ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណ: នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលប្រកបដោយវិតក្ក:ប្រកបដោយវិចារ: កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ

ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្ស-តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦២) យស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបា-វចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខ-ណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ចិត្ត-សង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦៣) យស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អវិតក្កអវិ-ចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ

ទឹងមិនរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា ទឹង មិនរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ ទឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ អើ ។

(៣៤២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា ទឹងមិនរលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ ទឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ទឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងខណៈនៃចិត្តជាទីបំផុត កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចៈ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងបច្ឆិមភព ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ៗ ដែលចូល កាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ ទឹងបរិនិព្វាន កាលច្យុត ទឹងមិនរលត់ទៅ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាទឹងមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ទឹងមិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ ទឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងកង្គខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា ទឹងមិនរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ ទឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ អើ ។

(៣៤៣) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា ទឹងមិនរលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ ទឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ

តេសំ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៤៤) យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ បេ ។

(៣៤៥) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ

វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ អើ ។

(៣៤៤) កាយសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៤៥) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលប្រកដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ

ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។

(៣៤៦) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ

នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូលកាន់ ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វដែលប្រកដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(៣៤៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈ ទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ

បឋមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៤៧) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អវិតក្កអវិចារបឋមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បឋមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បឋមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

កាយសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ អើ ៗ

(៣៤៧) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន កាន់តតិយជ្ឈាន នឹងកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ អើ ៗ

សង្ខារយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(៣៦៨) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣៦៩) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

សង្ខារយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

(៣៤៨) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូល កាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ កុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងកុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង កាយសង្ខារ រលត់ទៅផង កុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(៣៤៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូល កាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ កុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងកុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង កាយសង្ខារ រលត់ទៅផង កុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(៣៨០) យស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣៨១) យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

(៣៨២) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ

(៣៩០) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង វចីសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។

(៣៩១) កាយសង្ខារ រលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៩២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន រលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន រលត់ទៅផង វចីសង្ខារ រលត់ហើយផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា

និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ យេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣៨៣) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

រលត់ហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សា-សៈ និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន រលត់ហើយផង កាយសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៣៨៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង កាយសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៣៤៤) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣៤៥) យស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ នត្ថិ ។

(៣៤៦) យស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ នត្ថិ ។

(៣៩៤) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្រៅអំពី បាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង វចីសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៣៩៥) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣៩៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣៨៧) យស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ នត្ថិ ។

(៣៨៨) យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ ។បេ។

(៣៨៩) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៣៩៧) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣៩៨) កាយសង្ខារ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៩៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះឯង ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ក្នុងចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ មិនរលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិត្ថ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(៣៦០) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច

មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន មិនរលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ ក្នុងចិត្តទី ២ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយផង កាយសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣៦០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈ និងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់សុទ្ធាវាស និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ

ន និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦១) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦២) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈ-តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សា-សបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមា-បន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ

មិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ មិនរលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៦១) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ មិនរលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៦២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូល កាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ

នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣៦៣) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣៦៤) យស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។

តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងកង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(៣៦៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូល កាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងកង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងកង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(៣៦៤) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងកង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ រលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងកង្គក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។

យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣៦៨) យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

(៣៦៩) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។

យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ

មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។

(៣៦៥) កាយសង្ខារ រលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៦៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន រលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន និងរបស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ រលត់ទៅផង វចីសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា

តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ ។ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣៦៧) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ ។ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន ក្នុងទុតិយជ្ឈានក្ខណៈ នៃពួកអសញ្ញសត្វៈនិងបសញ្ញសត្វៈ និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ តាកពួកអសញ្ញសត្វៈនិងបសញ្ញសត្វៈ ទឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែកាយ-សង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន ទឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអសញ្ញសត្វៈនិងបសញ្ញសត្វៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៣៦៧) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ ទឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា ទឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ ទឹងរលត់ទៅ ក្នុងទុតិយជ្ឈានក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ តាកពួកអសញ្ញសត្វៈនិងបសញ្ញសត្វៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ទឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអសញ្ញសត្វៈនិងបសញ្ញសត្វៈ ក្នុងទីនោះ ។

សង្ខារយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(៣៦៨) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ។

(៣៦៩) យស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ

(៣៦៨) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ រលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ រលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៣៦៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូល កាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ

ន និរុជ្ឈិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៧០) យស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ។បេ។ អាមន្តា ។

មិនមែនជាទីឯមិនរលត់ទៅទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ អើ ។

(៣៧០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាទីឯមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។

(៣៧១) យស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(៣៧២) យត្ថ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

(៣៧៣) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។

(៣៧១) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូល កាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាក ពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិន រលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង ចិត្ត-សង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលមិន មានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ ចិត្ត-សង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់ សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំង នោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ។

(៣៧២) កាយសង្ខារ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៧៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទី ណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។

បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាស-
បស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំយេវ វិនា
អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ រូបាវ-
ចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ
ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ
ន និរុជ្ឈិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខ-
ណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស
អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ
ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាស-
បស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំយេវ វិនា
អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ ចតុត្ថ-
ជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ
កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច ន
និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខា-
រោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ
ន និរុជ្ឈតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ
សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ
តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ
ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ

កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ

សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(៣៧៤) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។

ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៣៧៤) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៧៥) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។

(៣៧៦) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ

(៣៧៥) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត និង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៣៧៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ

តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៣៧៧) យស្ស កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈតិ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៣៧៨) យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។

(៣៧៩) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។

វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ តែវចី-សង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ក្រៅនេះ រលត់ហើយផង វចីសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។

(៣៧៧) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ក្រៅនេះ រលត់ហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។

(៣៧៨) កាយសង្ខារ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៧៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។

កាមាវចរេ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ ឥតរេសំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៣៨០) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរេ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ ឥតរេសំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។

កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន រលត់ហើយ ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងកាមាវចរៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ក្រៅនេះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន រលត់ហើយផង វចីសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ រលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(៣៨០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងកាមាវចរៈ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈនោះ ក្រៅនេះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន រលត់ហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ

យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ បឋមជ្ឈានំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៣៨១) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារភូមិយំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ សវិតក្កសវិចារភូមិយំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អវិតក្កអវិចារភូមិយំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ សវិតក្កសវិចារភូមិយំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ ។

មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ រលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ។

(៣៨១) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ទៅ ក្នុងក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងសវិតក្កសវិចារភូមិ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅនេះ រលត់ហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងសវិតក្កសវិចារភូមិ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងអវិតក្កអវិចារភូមិ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ រលត់ហើយផង ក្នុងសវិតក្កសវិចារភូមិ ក្នុងទីនោះ ។

(៣៨២) យស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៣៨៣) យស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៣៨៤) យស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស វចី-សង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៣៨៥) យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ បេ ។

(៣៨៦) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន

(៣៨២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។

(៣៨៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។

(៣៨៤) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយយ៉ាង ទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។

(៣៨៥) កាយសង្ខារ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៨៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈ ទាំងនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិន

និរុជ្ឈិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ សវិតក្កសវិចារបឋមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបឋមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បឋមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។

យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ កាមាវចរេ បឋមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ សវិតក្កសវិចារបឋមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបឋមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បឋមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។

មែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ ក្នុងរូបាវចរៈ និងអរូបាវចរៈ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ ហើយផង វចីសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ៗ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងកាមាវចរៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈនៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈ ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ មិនរលត់ហើយផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(៣៨៧) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ កាមាវចរេ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៣៨៨) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។

(៣៨៧) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈ ទាំងនោះដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ កាយ-សង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយផង ចិត្តសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងកាមាវចរៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ មិនរលត់ហើយផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៣៨៨) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។

អវិតក្កអវិចារភូមិយំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អវិតក្កអវិចារភូមិយំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សវិតក្កសវិចារភូមិយំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិត្ថ អវិតក្កអវិចារភូមិយំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិត្ថ ។

និរោធវារំ និដ្ឋិតំ ។

(៣៨៩) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។ យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។

វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ក្នុងអវិតក្កអវិចារភូមិ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងអវិតក្កអវិចារភូមិ ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងសវិតក្កសវិចារភូមិ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ មិនរលត់ហើយផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងអវិតក្កៈអវិចារភូមិ ក្នុងទីនោះ ។

ចប់ និរោធវារៈ ។

(៣៨៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ មិនមែនទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ មិនមែនទេ ។

យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។ យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានេ តតិយជ្ឈានេ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈតិ ។ បេ ។ ឥតរេសំ យត្ថកានំ សទិសំ ។ យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ ។

(៣៩០) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ វិតក្កវិចារានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ

មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ទៅឬ ។ មិនមែនទេ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ កាយសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ រលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទុតិយជ្ឈាន និងក្នុងតតិយជ្ឈាននោះ តែវចីសង្ខារ មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ។ បេ ។ ពាក្យថា របស់សត្វក្រៅនេះ ដូចគ្នានឹងពាក្យថា ក្នុងទីណា ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ដូចៗគ្នា ។

(៣៩០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅទេឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា

ន និរុជ្ឈតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៣៩១) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ

មិនរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ វចី-សង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ រលត់ទៅផង កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។

(៣៩១) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ

នុប្បជ្ជតិ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។

(៣៩២) យស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈតិ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។

(៣៩៣) យត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ ។ បេ ។

មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(៣៩២) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនរលត់ទៅឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ មិនរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា មិនរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។

(៣៩៣) កាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៩៤) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។ យស្សកម្បិ យស្សយត្ថកម្បិ សទិសំ ។ យស្សយត្ថកេ និរោធសមាបន្នានន្តិ ន លព្ភតិ ។

(៣៩៥) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ អតីតា បុច្ឆា ឧប្បាទវារេបិ និរោធវារេបិ ឧប្បាទនិរោធវារេបិ សទិសំ វិត្ថារេតព្វំ[១] ។

(៣៩៦) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ ឥតរេសំ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

---

១ ម. វិត្ថារេតព្វា ។

(៣៩៤) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។ ពាក្យថា របស់សត្វណាក្តី ពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាក្តី ដូច ៗ គ្នា ។ ពាក្យថា របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់និរោធ បណ្ឌិតមិនបាន (មិនគួរពោល) ក្នុងពាក្យថា របស់សត្វណា ក្នុងទីណាឡើយ ។

(៣៩៥) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ បុច្ឆា ជាអតីត បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ដូច ៗ គ្នា ក្នុងឧប្បាទវារៈផង ក្នុងនិរោធវារៈផង ក្នុងឧប្បាទនិរោធវារៈផង ។

(៣៩៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងបច្ឆិមភព ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វនោះ ៗ ដែលចូលទៅ កាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ នឹងបរិនិព្វាន កាលប្យត នឹងរលត់ទៅ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ។

(៣៩៧) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៣៩៨) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៣៩៧) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្ត-សង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វដែលកើតក្នុងបច្ឆិមភព ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលចូលទៅ កាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ នឹងបរិនិព្វាន នឹងរលត់ទៅ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ។

(៣៩៨) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ។

[៣៩៩] យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។បេ។

[៤០០] យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ ឥតរេសំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៣៩៩) កាយសង្ខារ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៤០០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន នឹងកើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន និងពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៤០១) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បឋមជ្ឈានំ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ ឥតរេសំ កាមាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៤០២) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ

(៤០១) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូលកាន់បឋមជ្ឈាន កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន និងរបស់ពួកសត្វជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៤០២) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន កាន់តតិយជ្ឈាន និងកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន

និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមភវិកានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ ឥតរេសំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៤០៣) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈ ទាំងនោះ ក្រៅនេះ នឹងរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ នឹងកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ។

(៤០៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វជាកាមាវចរៈ របស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងបច្ឆិមភព ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលចូលទៅ កាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ នឹងបរិនិព្វាន កាលច្យុត នឹងមិនកើតឡើង តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។

(៤០៤) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរេ អរូបាវចរេ បច្ឆិមភវិកានំ យេ ច រូបាវចរំ អរូបាវចរំ ឧបបជ្ជិត្វា បរិនិព្វាយិស្សន្តិ តេសំ ចវន្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៤០៥) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៤០៤) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលកើតក្នុងបច្ចិមភព ក្នុងរូបាវចរៈ និងក្នុងអរូបាវចរៈ និងរបស់ពួកសត្វនោះៗ ដែលចូលទៅ កាន់រូបាវចរៈ និងកាន់អរូបាវចរៈហើយ នឹងបរិនិព្វាន កាលច្យុត នឹងមិនកើតឡើង តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។

(៤០៥) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា ។ បេ ។ អើ ។

សង្ខារយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទនិរោធវារោ

(៤០៦) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។បេ។

(៤០៧) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ

សង្ខារយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទនិរោធវារៈ

(៤០៦) កាយសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៤០៧) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះ

នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។

(៤០៨) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា កាមាវចរានំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៤០៩) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិស្សតិ

តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញាសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងទីនោះ ៗ

(៤០៨) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ ចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់អសញ្ញាសត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារនឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា ក្នុងទីណា ៗ បេ ៗ អើ ៗ

(៤០៩) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា

តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជិស្សតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ។ បេ ។ អាមន្តា ។

(៦១០) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។

ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន កាន់តតិយជ្ឈាន និងកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា ក្នុងទីណា ។ បេ ។ អើ ។

(៤១០) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា រលត់ហើយ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ រលត់ហើយផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។ បេ ។

យថា ឧប្បាទវារេ បច្ចុប្បន្នេនាតីតា បុច្ឆា អនុលោមម្បិ បច្ចនិយម្បិ វិភត្តំ ឯវំ ឧប្បាទនិរោធវារេបិ បច្ចុប្បន្នេនាតីតា បុច្ឆា អនុលោមម្បិ បច្ចនិយម្បិ វិភជិតព្វំ ។

(៤១១) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤១២) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ

អនុលោមក្តី បច្ចនិយៈក្តី ជាបច្ចុប្បន្នបុគ្គល និងជាអតីតបុគ្គល ដែលចែកហើយ ក្នុងឧប្បាទវារៈ យ៉ាងណា ក៏អនុលោមក្តី បច្ចនិយៈក្តី ជាបច្ចុប្បន្នបុគ្គល និងជាអតីតបុគ្គល ក្នុងឧប្បាទនិរោធវារៈ បណ្ឌិត គប្បីចែក យ៉ាងនោះដែរ ។

(៤១១) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈ និងបស្សាសៈ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(៤១២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ

នោ ច តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤១៣) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤១៤) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ ។បេ។

(៤១៥) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ

តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ។

(៤១៣) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ ចិត្ត-សង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បា-ទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ។

(៤១៤) កាយសង្ខារ កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៤១៥) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ

បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសប្បស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសប្បស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសប្បស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសប្បស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(៤១៦) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។

ពួកសត្វជាកាមាវចរៈ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ៗ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះឯង ជាកាមាវចរៈ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះ ដែលចូល កាន់បឋមជ្ឈាន នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ៗ

(៤១៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ៗ អើ ៗ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ៗ

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

(២០៧) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ វិតក្កវិចារានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។

ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៤១៧) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ នឹងរលត់ទៅ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងរលត់ទៅផង វចីសង្ខារ កើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៦១៨) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ វចី-សង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិ-ស្សតិ តេសំ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៦១៩) យស្ស កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ

(៤១៨) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ កាយ-សង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងទេឬ ។ អើ ។

(៤១៩) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង

ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៤២០) យស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ វចីសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស វចីសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៤២១) យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ ។ បេ ។

(៤២២) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ បឋមជ្ឈានំ សមាបន្នានំ កាមាវចរានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ រូបាវចរានំ អរូបាវចរានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជតិ

ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ កាយ-សង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងទេឬ ។ អើ ។

(៤២០) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់ ដែលចូលកាន់និរោធ និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅទេ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ចិត្ត-សង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើងទេឬ ។ អើ ។

(៤២១) កាយសង្ខារ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៤២២) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយ-សង្ខារ របស់ពួកសត្វ ជាកាមាវចរៈទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់បឋ-មជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ជារូបាវចរៈ និងជាអរូបាវចរៈទាំងនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទ-ក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ

នោ ច តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំយេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ ទុតិយជ្ឈានំ តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ទុតិយជ្ឈានំ

តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ មិនកើតឡើងផង វចីសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន និងកាន់តតិយជ្ឈាន នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែកាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុតដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះឯង ដែលចូល កាន់ទុតិយជ្ឈាន

តតិយជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អស្សាសបស្សាសានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ យេវ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ ចតុត្ថជ្ឈានំ សមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ។

(៤២៣) យស្ស យត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា អស្សាសបស្សាសេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កាយសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ កាយសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៤២៤) យស្ស យត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ តស្ស តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ វិនា វិតក្កវិចារេហិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតិ

និងកាន់តតិយជ្ឈាន និងរបស់ពួកសត្វ ដែលចូល កាន់ចតុត្ថជ្ឈាន និងរបស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅផង កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ ។

(៤២៣) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកអស្សាសៈនិងបស្សាសៈ ក្នុងទីនោះ តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជានឹង មិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ កាយសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ នឹងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេឬ ។ អើ ។

(៤២៤) វចីសង្ខារ របស់សត្វណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះឬ ។ វចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត និងក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ព្រោះវៀរ ចាកពួកវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងទីនោះ

នោ ច តេសំ តត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ វចីសង្ខារោ ច នុប្បជ្ជតិ ចិត្តសង្ខារោ ច ន និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តត្ថ វចីសង្ខារោ នុប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៤២៥) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ សវិតក្កសវិចារបច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អវិតក្កអវិចារបច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អវិតក្កអវិចារំ បច្ឆិមចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ វចីសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន វចីសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនមែនជាទីងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីនោះទេ វចីសង្ខារ របស់អសញ្ញសត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងផង ចិត្តសង្ខារ ទីងមិនរលត់ទៅផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត ក្នុងទីនោះ ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា ទីងមិនរលត់ទៅ ក្នុងទីណា វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេឬ ។ អើ ។

(៤២៥) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ វចីសង្ខារ របស់សត្វនោះ ទីងរលត់ទៅឬ ។ ចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ របស់ពួកសត្វ ដែលប្រកបដោយចិត្តជាទីបំផុត ដែលមិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទីងកើតឡើង ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុតដែលប្រកបដោយវិតក្កៈប្រកបដោយវិចារៈ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ មិនកើតឡើងហើយ តែវចីសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ ទីងមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វក្រៅនេះ មិនកើតឡើងហើយផង វចីសង្ខារ ទីងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត វចីសង្ខារ របស់សត្វណា ទីងរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(៤២៦) យស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ កាយសង្ខារោ ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ចិត្តសង្ខារោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តសង្ខារោ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស កាយសង្ខារោ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ បេ ។

យថា និរោធវារេ អតីតានាគតា បុច្ឆា អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ វិភត្តំ ឯវំ ឧប្បាទនិរោធវារេបិ អតីតានាគតា បុច្ឆា អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ វិភជិតព្វំ អសម្មោហន្តេន ។ និរោធវារេ សទិសំ ។ នត្ថិ នានាករណំ ។

ឧប្បាទនិរោធវារំ និដ្ឋិតំ ។

បវត្តិវារោ ។

(៤២៦) កាយសង្ខារ របស់សត្វណា កើតឡើងហើយ ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វនោះ នឹងរលត់ទៅឬ ។ កាយសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងកង្ខណៈ នៃចិត្តជាទីបំផុត តែចិត្តសង្ខារ របស់សត្វទាំងនោះ នឹងមិនរលត់ទៅទេ កាយសង្ខារ របស់ពួកសត្វក្រៅនេះ កើតឡើងហើយផង ចិត្តសង្ខារ នឹងរលត់ទៅផង ។ មួយយ៉ាងទៀត ចិត្តសង្ខារ របស់សត្វណា នឹងរលត់ទៅ កាយសង្ខារ របស់សត្វនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ បេ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនិយៈក្តី ជាអតីតបច្ចុប្បន្ន និងជាអនាគតបច្ចុប្បន្ន ដែលលោកចែកហើយ ក្នុងនិរោធវារៈ យ៉ាងណា អនុលោមក្តី បច្ចនិយៈក្តី ជាអតីតបច្ចុប្បន្ន និងជាអនាគតបច្ចុប្បន្ន បណ្ឌិត ដែលមិនវង្វេង គប្បីចែកក្នុងឧប្បាទនិរោធវារៈ យ៉ាងនោះដែរ ។ ពាក្យ ក្នុងនិរោធវារៈ ដូច ៗ គ្នា ។ ការធ្វើឲ្យផ្សេង ៗ គ្នា មិនមានឡើយ ។

ចប់ ឧប្បាទនិរោធវារៈ ។

ចប់ បវត្តិវារៈ ។

បរិញ្ញាវារោ

(៤២៧) យោ កាយសង្ខារំ បរិជានាតិ សោ វចីសង្ខារំ បរិជានាតីតិ ។ អាមន្តា ។ យោ វា បន វចីសង្ខារំ បរិជានាតិ សោ កាយសង្ខារំ បរិជានាតីតិ ។ អាមន្តា ។

យថា ខន្ធយមកេ បរិញ្ញាវារំ វិភត្តំ ឯវំ សង្ខារយមកេបិ បរិញ្ញាវារំ វិភជិតព្វំ ។

បរិញ្ញាវារំ និដ្ឋិតំ ។

សង្ខារយមកំ និដ្ឋិតំ ។

បរិញ្ញាវារៈ

(៤២៧) សត្វណា កំណត់ដឹង នូវកាយសង្ខារ សត្វនោះ ឈ្មោះថាកំណត់ដឹង នូវវចីសង្ខារឬ ។ អើ ។ មួយយ៉ាងទៀត សត្វណា កំណត់ដឹង នូវវចីសង្ខារ សត្វនោះ ឈ្មោះថាកំណត់ដឹង នូវកាយសង្ខារឬ ។ អើ ។ បរិញ្ញាវារៈ ក្នុងខន្ធយមកៈ ដែលលោកចែកហើយ យ៉ាងណា បរិញ្ញាវារៈ ក្នុងសង្ខារយមកៈ បណ្ឌិត គប្បីចែក យ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់ បរិញ្ញាវារៈ ។

ចប់ សង្ខារយមកៈ ។

អភិធម្មបិដកេ

យមកស្ស ទុតិយោ ភាគោ

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	ធាតុយមកំ	អង្កេ

បណ្ណត្តិវារោ ១

ឧទ្ទេសវារោ . . . . ,,

និទ្ទេសវារោ ៤

បទសោធនវារោ . . . . ,,

បទសោធនមូលចក្កវារោ ៩

សុទ្ធធាតុវារោ ១០

សុទ្ធធាតុមូលចក្កវារោ ១២

បវត្តិវារោ ១៣

ឧប្បាទវារោ . . . . ,,

បរិញ្ញាវារោ ១៦

សច្ចយមកំ

បណ្ណត្តិវារោ ១៦

ឧទ្ទេសវារោ . . . . ,,

អភិធម្មបិដក

យមកៈ ទុតិយភាគ

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ធាតុយមកៈ	ទំព័រ
បណ្ណត្តិវារៈ	. . . .	១
ឧទ្ទេសវារៈ	. . . .	”
និទ្ទេសវារៈ	. . . .	៤
បទសោធនវារៈ	. . . .	”
បទសោធនមូលចក្កវារៈ	. . . . . .	៩
សុទ្ធធាតុវារៈ	. . . .	១០
សុទ្ធធាតុមូលចក្កវារៈ	. . . .	១២
បវត្តិវារៈ	. . . .	១៣
ឧប្បាទវារៈ	. . . .	”
បរិញ្ញាវារៈ	. . . .	១៦

សច្ចយមកៈ

បណ្ណត្តិវារៈ	. . . .	១៦
ឧទ្ទេសវារៈ	. . . .	”

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេ
និទ្ទេសវារោ	២០
បទសោធនវារោ	"
បទសោធនមូលចក្កវារោ	២២
សុទ្ធសច្ចវារោ	២៤
សុទ្ធសច្ចមូលចក្កវារោ	២៥
បវត្តិវារោ	២៧
ឧប្បាទវារោ	"
និរោធវារោ	៧៧
ឧប្បាទនិរោធវារោ	១១៨
បរិញ្ញាវារោ	១៤១

សង្ខារយមកំ

បណ្ណត្តិវារោ	១៤៥
ឧទ្ទេសវារោ	"
និទ្ទេសវារោ	១៤៧
បទសោធនវារោ	"
បទសោធនមូលចក្កវារោ	១៤៩

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
និទ្ទេសវារៈ	២០
បទសោធនវារៈ	„
បទសោធនមូលចក្កវារៈ	២២
សុទ្ធសច្ចវារៈ	២៤
សុទ្ធសច្ចមូលចក្កវារៈ	២៥
បវត្តិវារៈ	២៧
ឧប្បាទវារៈ	„
និរោធវារៈ	៧៧
ឧប្បាទនិរោធវារៈ	១១៨
បរិញ្ញាវារៈ	១៤១

សង្ខារយមកៈ

បណ្ណត្តិវារៈ	១៤៥
ឧទ្ទេសវារៈ	„
និទ្ទេសវារៈ	១៤៧
បទសោធនវារៈ	„
បទសោធនមូលចក្កវារៈ	១៤៩

មាតិកាបដ្ឋានិ

មាតិកា	អង្ក
សុទ្ធសង្ខារវារោ	១៥១
បវត្តិវារោ	១៥៣
ឧប្បាទវារោ	"
និរោធវារោ	១៩៧
ឧប្បាទនិរោធវារោ	២៣៣
បរិញ្ញាវារោ	២៥៦

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

សុទ្ធសង្ខារវារៈ ១៥១

បវត្តិវារៈ ១៥៣

ឧប្បាទវារៈ . . . . ,,

និរោធវារៈ ១៩៧

ឧប្បាទនិរោធវារៈ ២៣៣

បរិញ្ញាវារៈ ២៥៦

វិរុទ្ធាវិរុទ្ធបត្តំ

វិរុទ្ធុះឆាហោ	អវិរុទ្ធឆាហោ	អង្ក រដ្ឋុលេខាយំ	
ធាតុ	ធាតូ	១២	១៧
មនោ វិញ្ញាណធាតុ	មនោវិញ្ញាណធាតុ	១៩	៨
វចីសង្ខារោ	វចីសង្ខារោ ។	១៩១	៣
ប ន	ន	២២៣	១៦

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
មិនហៅថាសេធាតុផង	មិនហៅថាសេធាតុផង ៗ	៨	១០
មិនហៅថាធាតុទេ ៗ	មិនហៅថាធម្មធាតុទេ ៗ	១២	៧
មិនហៅថាសច្ចៈផង	មិនហៅថាសច្ចៈផង ៗ	២៦	១៥
មគ្គដ៏ប្រសើរ	មគ្គ	៤៦	១៦
មិនកើតឡើងផង	នឹងមិនកើតឡើងផង	,,	២០
មិនកើតឡើងហើយ	មិនមែនជាមិនកើតឡើងហើយ	៥៤	១៣
បាន	មិនបាន	៦៩	៥
នឹងបាន	នឹងមិនបាន	,,	១១
មិនកើតឡើងឬ ៗ	នឹងមិនកើតឡើងឬ ៗ	៧៦	៣
មិនកើតឡើងហើយ ៗ	កើតឡើងហើយ ៗ	,,	៥
មិនកើតឡើងផង	មិនកើតឡើងហើយផង	៧៧	៥
ៗ មគ្គសច្ច	ៗ មួយយ៉ាងទៀត មគ្គសច្ច	៧៨	១៥
នងឹមិនរលត់	នឹងមិនរលត់	១១០	១៩
រលត់ទៅផង ៗ	មិនរលត់ទៅផង ៗ	១២០	១៣
មិនមែនជាមិនរលត់ទៅទេ	មិនមែនមិនកើតឡើងទេ	,,	១៧
បិត្តសង្ខារ ៗ	វចីសង្ខារ ៗ	១៤៦	១២

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស - ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
កើតឡើងហើយ	កើតឡើង	១៧៥	១៥
ជាកពួកអស្សាសៈនិង	ជាកពួកអស្សាសៈនិង		
បស្សាសៈ ។	បស្សាសៈ ទឹងមិនកើតឡើងផង		
	កាយសង្ខារ មិនកើតឡើងផង	១៨៨	៧
កើតឡើងហើយ	(កើតឡើងហើយ)	១៩១	២
នៃចិត្ក	នៃចិត្ត	២២១	៤
អរូបាវចវ:	អរូបាវចរ:	២៣០	១៧
ចិត្តជាទីផុត	ចិត្តជាទីបំផុត	២៤០	៥

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ
អ្នកខាងក្រោមនេះ ៖

Printing costs were met through the gift of

Wat. Sotoshu Kinryuzan Daikakuji Temple
The Rev. Tetsuei Araki
Higashi 11-chome, Kita 10-jo, Higashi-ku, Sapporo-shi, Hokkaido 065
Japan

この本は次の方によって復刻されました。

曹洞宗 金龍山 大覚寺 住職 荒木哲英
〒065 北海道札幌市東区北10条東11丁目

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក "
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ
ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ
បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 88 (of 110 volumes total)
"ABHIDHAMMA PITAKA"
Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition December 8, 1994
Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ（南伝大蔵経）全110巻・第88巻アビダンマピタカ（論部）

発　行：プノンペン仏教研究所
復刻救援：カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会
発　行：1994年12月8日

印刷・製本／弘前相互印刷株式会社
製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

INSTITUT BOUDDHIQUE